

www.gabin.pl

Miasto i Gmina
Gąbin

Kwartalnik Miasta i Gminy Gąbin • **Wydanie 2/2024**

Echo Gąbina

Egzemplarz bezpłatny

ISSN 2354-0222

nakład 1000 egz.

W numerze:

5

Inauguracyjna sesja Rady IX kadencji

7

Umowy na nowe inwestycje

42

Dni Gąbina 2024

Podsumowanie wyborów samorządowych z 7 kwietnia 2024 r.

7 kwietnia 2024 roku mieszkańcy Miasta i Gminy Gąbin udali się do urn, aby wybrać swoich przedstawicieli w samorządzie lokalnym. Wybory były ważnym momentem dla lokalnej społeczności, stanowiąc okazję do wyrażenia opinii na temat kierunku rozwoju Miasta i Gminy Gąbin oraz całego regionu.

Przed wyborami samorządowymi w 2024 roku doszło do zmian w podziale okręgów wyborczych na terenie gminy. Były one odpowiedzią na dynamicznie zmieniającą się liczbę mieszkańców w niektórych miejscowościach i miały na celu zapewnienie proporcjonalnej reprezentacji poszczególnych społeczności w strukturach samorządowych.

Frekwencja w wyborach wyniosła 55,83%. Uprawnione do głosowania były 8864 osoby. Nieco lepszy wynik wyborczy zanotowano w samym Gąbinie, w którym do urn poszło 56,42% wyborców. Na terenach wiejskich było to 55,47% uprawnionych do głosowania. Największą frekwencję zanotowano w Lipińskich, gdzie do urn poszło 66,67% wyborców. Najniższa frekwencja wyniosła 49,36% i została odnotowana w Obwodowej Komisji Wyborczej numer 8 obejmującej miejscowości: Czermino, Kępina, Nowe Wymyśle, Okolusz, Plebanka, Przemysłów, Rumunki, Strzemeszno.

W wyborach na burmistrza, Krzysztof Jadczyk z Komitetu Wyborczego Nasze Miasto i Gmina Gąbin uzyskał 54,81% głosów (2662 głosy), pokonując Tomasza Nowackiego z Komitetu Wyborczego Wyborców Tomasza Nowackiego Wspólnie Możemy Więcej, który zdobył 45,19% głosów (2195 głosów). Wynik ten pokazał silne poparcie dla dotychczasowego burmistrza, który od 1998 roku wytycza kierunki rozwoju samorządu Miasta i Gminy Gąbin.

Wybory przyniosły zmiany w składzie Rady Miasta i Gminy Gąbin. Część radnych VIII kadencji zobaczymy w nowej Radzie, część nie wystartowała

w tegorocznych wyborach. Były również zmiany podyktowane preferencjami wyborców. W okręgu nr 2 Tadeusza Walburga zastąpił Tomasz Król z kolei reprezentantem mieszkańców okręgu nr 4 zamiast Alicji Sikorskiej został Sławomir Zasiewski. W okręgu nr 13, Czesława Sobieckiego zastąpiła Barbara Elżbieta Panek zaś w okręgu nr 15 miejsce Dominiki Ostrowskiej za-

wyborców czyli 4 mandaty w nowej radzie. 1 mandat zdobył Komitet Wyborczy Wyborców Nowy Czas Gąbina.

Dwóch radnych będzie reprezentowało społeczność Miasta i Gminy Gąbin w radzie powiatu. Krzysztof Ledzion, dotychczasowy radny miejsko-gminny, startujący z Komitetu Wyborczego Prawo i Sprawiedliwość otrzymał w wyborach samorządowych 1207 głosów. Waldemar Zawadzki, Prezes OSP Gąbin oraz dotychczasowy radny powiatu, startujący w wyborach z Koalicyjnego Komitetu Wyborczego Koalicja Obywatelska uzyskał 971 głosów. Podczas inauguracyjnej sesji Rady Powiatu 6 maja, został wybrany na Wicestarostę Płockiego.

W sejmiku wojewódzkim region płocki reprezentować będą: Marek Eryk Martynowski (20 970 głosów) oraz Adam Krzysztof Struzik (74 814 głosy).

Wyniki wyborów samorządowych pokazały aktywny udział mieszkańców w procesie wyborczym. Mieszkańcy Miasta i Gminy Gąbin udowodnili, iż są zainteresowani przyszłością swojej gminy i chcą mieć wpływ na decyzje dotyczące ich bezpośredniego otoczenia. Nowo wybrany burmistrz oraz radni są zobligowani, aby kontynuować pracę na rzecz rozwoju miasta i gminy, mając na uwadze dobro wszystkich mieszkańców i całej lokalnej społeczności. Wyniki wyborcze pokazują również pluralizm i różnorodne preferencje wyborcze mieszkańców, co ma duże znaczenie w kształtowaniu i rozwoju społeczeństwa obywatelskiego i demokracji w Polsce.

Opracowanie: W. Olszewski

WYBORY SAMORZĄDOWE 2024

jął Dawid Skonieczny. Wśród nowych radnych zobaczymy również Katarzynę Michalską (okręg nr 14), Dariusza Kuskowskiego (okręg nr 9) oraz Małgorzatę Marzenę Zielińską-Kowalewską (okręg nr 8). Najwięcej głosów otrzymali: Tomasz Nowacki (323), Jakub Ziółkowski (273) oraz Dawid Skonieczny (246). Podczas inauguracyjnej sesji, która odbyła się 7 maja 2024 roku nowo wybrani radni złożyli przysięgę, zobowiązując się do reprezentowania interesów mieszkańców i działania na rzecz dobra wspólnego.

Najlepszy wynik wyborczy osiągnął Komitet Wyborczy Wyborców Nasze Miasto i Gmina Gąbin uzyskując 44,88% głosów co przełożyło się na 10 mandatów w Radzie Miasta i Gminy Gąbin IX kadencji. Drugie miejsce zajął Komitet Wyborczy Wyborców Tomasza Nowackiego Wspólnie Możemy Więcej, na który głosowało 37,52%

Wydawca: Miasto i Gmina Gąbin

Zespół Redakcyjny: Krzysztof Jadczyk, Andrzej Świerzyński, Wojciech Olszewski, Mariola Świerzyńska

Grafik: Małgorzata Włostowska – Drukarnia LASER-GRAF

Współpraca: Szkoły z terenu Miasta i Gminy Gąbin, Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Gąbinie

Konsultacja: Krzysztof Jadczyk

Projekt: Małgorzata Włostowska – Drukarnia LASER-GRAF

Redaktor strony www: Andrzej Świerzyński

Zespół redakcyjny dołożył wszelkich starań, aby informacje zawarte w serwisie były aktualne, rzetelne i przejrzyste. Ewentualne uwagi prosimy kierować pod adres: promocja@gabin.pl

Prawa autorskie: © 2008-2024 SAMORZĄD MIASTA I GMINY GĄBIN

Wszelkie prawa zastrzeżone. Reprodukowanie, przechowywanie lub udostępnianie całości serwisu lub jego części (za wyjątkiem materiałów i treści oddzielnie oznaczonych) bez zgody właściciela jest zabronione. Teksty zawarte w serwisie mogą być cytowane pod warunkiem podania informacji o źródle.

Skład Rady Miasta i Gminy Gąbin:

Okręg nr 1 (Gąbin, ulice: Aleja Jana Pawła II, Barwna, Bursztynowa, Księżycowa, Nad Nidą, Piękna, Rubinowa, Słoneczna, Srebrna, Stodólna, Trakt Lipiński, Warszawska, Wiosenna, Żłota) – WILGOCKI Edward Ryszard (KWW NASZE MIASTO I GMINA GĄBIN).

Okręg nr 2 (Gąbin, ulice: Cmentarna, Kilińskiego, M. Konopnickiej, A. Mickiewicza, Z. Nałkowskiej, C. K. Norwida, E. Orzeszkowej, Plac Kilińskiego, Polna, Poprzeczna, Przydatki, Północna, Wł. Reymonta, Rogatki Czermińskie, H. Sienkiewicza, J. Słowackiego, Stary Rynek, Tyl-na) – KRÓL Tomasz (KWW NASZE MIASTO I GMINA GĄBIN).

Okręg nr 3 (Gąbin, ulice: Franciszka Dobrowolskiego, Gostynińska, Kutnowska, Moniuszki, Nowy Rynek, Sławoja Składkowskiego, Topolowa) – FORTUŃSKI Leszek Piotr (KWW NASZE MIASTO I GMINA GĄBIN).

Okręg nr 4 (Gąbin, ulice: Browarna, Jagodowa, Kielniki, Koszelewska, Letnia, Poziomkowa, Rogatki Żychlińskie, Sezamkowa, Trakt Kamiński, Wierzbowa, Wspólna) – ZASIEWSKI Sławomir (KWW NOWY CZAS GĄBINA).

Okręg nr 5 (Gąbin, ulice: Dobrzykowska, Kościuszki, Malinowa, Ogrodowa, Płocka, Sportowa, Szopena, Wojska Polskiego, Zielona) – ZIÓŁKOWSKI Jakub (KWW NASZE MIASTO I GMINA GĄBIN).

Okręg nr 6 (Gąbin, ulice: Akacyjowa, Brzozowa, Chabrowa, Dębowa, Golonka, Irysowa, Jaśminowa, Kalinowa, Konwaliowa, Kwiatowa, Leśna, Lipowa, Modrzewiowa, Myśliwska, Paszkówka, Rogatki Gostynińskie, Różana, Sosnowa, St. Staszica, Strażacka, Wrzosowa) – KĘDZIA Leszek Karol (KWW NASZE MIASTO I GMINA GĄBIN).

Okręg nr 7 (Górki, Jordanów) – WĄSIK Marta (KWW TOMASZA NOWACKIEGO WSPÓLNIE MOŻEMY WIĘCEJ).

Okręg nr 8 (Dobrzyków) – ZIELIŃSKA-KOWALEWSKA Małgorzata Marzena (KWW NASZE MIASTO I GMINA GĄBIN).

Okręg nr 9 (Borki, Nowa Korzeniówka, Nowy Troszyn, Stara Korzeniówka, Troszyn Polski) – KUSKOWSKI Dariusz (KWW TOMASZA NOWACKIEGO WSPÓLNIE MOŻEMY WIĘCEJ).

Okręg nr 10 (Grabie Polskie, Nowe Wy-myśle, Okolusz, Piaski, Potrzebna, Rumunki, Strzemeszno) – WIERZBICKI Jan Marek (KWW NASZE MIASTO I GMINA GĄBIN).

Okręg nr 11 (Nowe Grabie) – NOWACKI Tomasz (KWW TOMASZA NOWACKIEGO WSPÓLNIE MOŻEMY WIĘCEJ).

Okręg nr 12 (Jadwigów, Kamień-Słubice, Konstantynów, Lipińskie, Topólno) – BEDYK Jan (KWW NASZE MIASTO I GMINA GĄBIN).

Okręg nr 13 (Czermno, Kępina, Plebanka, Przemysłów) – PANEK Barbara Elżbieta (KWW TOMASZA NOWACKIEGO WSPÓLNIE MOŻEMY WIĘCEJ).

Okręg wyborczy	Nazwisko i imiona	liczba głosów
Nr 1	SZTYGIEL Agata Elżbieta	75
	DOLECKI Dawid	64
	DUBIELAK Waldemar Henryk	63
	WILGOCKI Edward Ryszard	105
	ZARZYCKA Jadwiga Małgorzata	42
Nr 2	WALBURG Tadeusz	112
	SZALIŃSKI Paweł	133
	KRÓL Tomasz	143
Nr 3	OLSZEWSKA Teodozja	90
	FORTUŃSKI Leszek Piotr	137
Nr 4	PIĘTA Katarzyna Dagmara	50
	ZASIEWSKI Sławomir	115
	CHLEWIŃSKA-SOBAŃSKA Aneta	17
	SIKORSKA Alicja	29
	IDZIK Tatiana Teresa	35
Nr 5	DUTKIEWICZ Nikola	60
	ZIÓŁKOWSKI Jakub	273
	KACZMARCZYK Barbara	15
Nr 6	LEWANDOWSKI Rafał	126
	KĘDZIA Leszek Karol	140
Nr 7	WĄSIK Marta	179
	SIECIŃSKA Ewa Aleksandra	138
Nr 8	ZIELIŃSKA-KOWALEWSKA Małgorzata Marzena	146
	GĘBICKI Rafał	121
Nr 9	KUSKOWSKI Dariusz	113
	MALISZEWSKI Wojciech	25
	RONCZKA Grzegorz	58
	OLEWNICZAK Jarosław Krzysztof	64
	KALBARCZYK Krzysztof Mateusz	63
Nr 10	CHOJNACKI Krzysztof	142
	WIERZBICKI Jan Marek	177
Nr 11	NOWACKI Tomasz	323
	ZAWADZKI Łukasz	110
Nr 12	GZOWSKA Daria Agata	152
	BEDYK Jan	183
Nr 13	PANEK Barbara Elżbieta	126
	STELMASZCZYK Marcin Michał	92
	SOBIECKI Czesław Tadeusz	123
Nr 14	BACIŃSKI Marcin	104
	MICHALSKA Katarzyna	156
Nr 15	OSTROWSKA Dominika	157
	SKONIECZNY Dawid	246

Okręg nr 14 (Góry Małe, Ludwików, Karolew) – MICHALSKA Katarzyna (KWW NASZE MIASTO I GMINA GĄBIN).

Okręg nr 15 (Guzew, Koszelew, Nowy Kamień, Stary Kamień) – SKONIECZNY Dawid (KWW NASZE MIASTO I GMINA GĄBIN).

Nr	Zasięg	Liczba mandatów	
1	Gąbin, ulice: Aleja Jana Pawła II, Barwna, Bursztynowa, Księżycowa, Nad Nidą, Piękna, Rubinowa, Słoneczna, Srebrna, Stodółna, Trakt Lipiński, Warszawska, Wiosenna, Złota	1	WILGOCKI Edward Ryszard
2	Gąbin, ulice: Cmentarna, Kilińskiego, M. Konopnickiej, A. Mickiewicza, Z. Nałkowskiej, C. K. Norwida, E. Orzeszkowej, Plac Kilińskiego, Polna, Poprzeczna, Przydatki, Północna, Wł. Reymonta, Rogatki Czerwińskie, H. Sienkiewicza, J. Słowackiego, Stary Rynek, Tylna	1	KRÓL Tomasz
3	Gąbin, ulice: Franciszka Dobrowolskiego, Gostynińska, Kutnowska, Moniuszki, Nowy Rynek, Sławoja Składkowskiego, Topolowa	1	FORTUŃSKI Leszek Piotr
4	Gąbin, ulice: Browarna, Jagodowa, Kielniki, Koszelewska, Letnia, Poziomkowa, Rogatki Żychlińskie, Sezamkowa, Trakt Kamiński, Wierzbowa, Wspólna	1	ZASIEWSKI Sławomir
5	Gąbin, ulice: Dobrzykowska, Kościuszki, Malinowa, Ogrodowa, Płocka, Sportowa, Szopena, Wojska Polskiego, Zielona	1	ZIÓŁKOWSKI Jakub
6	Gąbin, ulice: Akacjowa, Brzozowa, Chabrowa, Dębowa, Gołonka, Irysowa, Jaśminowa, Kalinowa, Konwaliowa, Kwiatowa, Leśna, Lipowa, Modrzewiowa, Myśliwska, Paszkówka, Rogatki Gostynińskie, Różana, Sosnowa, St. Staszica, Strażacka, Wrzosiowa	1	KĘDZIA Leszek Karol
7	Górki, Jordanów	1	WĄSIK Marta
8	Dobrzyków	1	ZIELIŃSKA-KOWALEWSKA Małgorzata Marzena
9	Borki, Nowa Korzeniówka, Nowy Troszyn, Stara Korzeniówka, Troszyn Polski	1	KUSKOWSKI Dariusz
10	Grabie Polskie, Nowe Wymysle, Okołusz, Piaski, Potrzebna, Rumunki, Strzemeszno	1	WIERZBICKI Jan Marek
11	Nowe Grabie	1	NOWACKI Tomasz
12	Jadwigów, Kamień-Słubice, Konstantynów, Lipińskie, Topólno	1	BEDYK Jan
13	Czermno, Kępina, Plebanka, Przemysłów	1	PANEK Barbara Elżbieta
14	Góry Małe, Ludwików, Karolew	1	MICHALSKA Katarzyna
15	Guzew, Koszelew, Nowy Kamień, Stary Kamień	1	SKONIECZNY Dawid

numer obwodu	siedziba	frekwencja z godz. 12:00	frekwencja z godz. 17:00	frekwencja z godz. 21:00	KRZYSZTOF JADCAK	TOMASZ NOWACKI
1	Szkoła Podstawowa w Gąbinie (Gąbin)	16,81%	41,00%	56,73%	425	320
2	Świetlica Ochotniczej Straży Pożarnej w Gąbinie (wejście od ulicy Aleja Jana Pawła II) (Gąbin)	16,69%	39,69%	58,22%	278	206
3	Budynek byłego Sądu Grodzkiego (Gąbin)	15,80%	38,37%	54,96%	327	285
4	Szkoła Podstawowa w Dobrzykowie (sala przy hali sportowej) (Dobrzyków)	14,20%	36,31%	50,95%	260	157
5	Szkoła Podstawowa w Dobrzykowie (Dobrzyków)	15,78%	45,66%	59,30%	299	218
6	Szkoła Podstawowa w Borkach (Borki)	26,88%	45,21%	53,36%	165	93
7	Szkoła Podstawowa w Nowym Grabiu (Nowe Grabie)	22,69%	50,95%	63,56%	161	424
8	Szkoła Podstawowa w Czermnie (Czermno)	15,78%	38,59%	49,36%	328	167
9	Dom Ludowy w Topólnie (Topólno)	17,13%	42,27%	55,24%	103	94
10	Szkoła Podstawowa w Nowym Kamieniu (Nowy Kamień)	17,88%	47,77%	56,15%	145	56
11	Szkoła Podstawowa w Nowym Kamieniu (Nowy Kamień)	13,57%	43,72%	50,50%	71	123
12	Remiza Ochotniczej Straży Pożarnej w Lipińskich (Lipińskie)	20,12%	52,44%	66,67%	74	36
13	Dom Pomocy Społecznej w Koszelewie (Koszelew)	–	–	–	26	16
		17,36%	42,25%	55,84%	2662	2195
					54,81%	45,19%

Ostatnia sesja VI kadencji

Podczas LXXV sesji Rady Miasta i Gminy Gąbin, ostatniej w tej kadencji samorządu 2018-2024, odbyły się podziękowania za ponad 5 lat pracy na rzecz samorządu lokalnego i jego mieszkańców, nie zabrakło także podsumowań i wzruszeń.

W czwartek, 25 kwietnia, do sali posiedzeń Urzędu Miasta i Gminy Gąbin przybyło 14 radnych. Na początku sesji radni podjęli uchwały budżetowe.

W dalszej części sesji odbyło się podsumowanie kilku lat pracy. W wystąpieniach przewodniczącego Rady Miasta i Gminy, Edwarda Wilogockiego, wiceprzewodniczącego, Czesława Sobieckiego i Burmistrza, Krzysztofa

Jadcza, nie brakowało wzruszeń i słów podziękowań. Podziękowania za współpracę na rzecz gminy i mieszkańców złożyli również radni: Tadeusz Walburg, Zbigniew Jakubowski i Krzysztof Ledzion.

Wszyscy obecni na sesji radni otrzymali podziękowania i specjalnie zamówione na tę okoliczność pamiątki.

Ośmiu radnych obecnych na LXXV

sesji spotkało się 7 maja na I sesji Rady Miasta i Gminy Gąbin kadencji 2024-2029.

Po zamknięciu porządku obrad LXXV sesji rady Miasta i Gminy Gąbin – radni wraz z Burmistrzem, Sekretarzem Gminy i pracownikiem ds. obsługi rady mieli wykonane pamiątkowe zdjęcia.

Opracowanie i fot.: A. Świerzyński

Inauguracyjna sesja Rady IX kadencji

We wtorek 7 maja piętnastu radnych, wybranych w kwietniowych wyborach samorządowych złożyło przysięgę i zainaugurowało obrady pierwszej sesji nowej kadencji samorządu.

IX kadencja Rady Samorządu Miasta i Gminy Gąbin to kolejny, nowy rozdział w historii Gąbina i okolicznych miejscowości. Wybrani radni, którzy otrzymali mandat społeczny w wyborach samorządowych 7 kwietnia 2024 r. będą reprezentować swoich mieszkańców i działać na rzecz społeczności lokalnych. Po złożeniu ślubowania, nowo ukonstytuowana Rada Miasta i Gminy Gąbin wybrała przewodniczącego

i wiceprzewodniczącego. Ślubowanie złożył również Krzysztof Jadcza, który 7 kwietnia został wybrany po raz siódmy na urząd Burmistrza Miasta i Gminy Gąbin.

Poniżej przedstawiamy skład Rady Miasta i Gminy Gąbin IX kadencji:

1. WILGOCKI Edward Ryszard – Przewodniczący Rady Miasta i Gminy Gąbin
2. KRÓL Tomasz

3. FORTUŃSKI Leszek Piotr
4. ZASIEWSKI Sławomir
5. ZIÓŁKOWSKI Jakub
6. KĘDZIA Leszek Karol
7. WĄSIK Marta
8. ZIELIŃSKA-KOWALEWSKA Małgorzata Marzena
9. KUSKOWSKI Dariusz
10. WIERZBICKI Jan Marek – Wiceprzewodniczący Rady Miasta i Gminy Gąbin

11. NOWACKI Tomasz
12. BEDYK Jan
13. PANEK Barbara Elżbieta
14. MICHALSKA Katarzyna
15. SKONIECZNY Dawid

Rada gminy w Polsce to organ stanowiący i kontrolny, który jest wybierany na 5 lat przez pełnoletnich mieszkańców gminy. Składa się z radnych,

a na jej czele stoi przewodniczący. Do zadań Rady należy między innymi uchwalanie budżetu gminy, statutu gminy, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, podatków gminnych, ustalanie kierunków działań wójta/burmistrza, powoływanie jednostek pomocniczych (sołectw, dzielnic), oraz sprawowanie funkcji

kontrolnej nad działalnością wójta/burmistrza i jednostek organizacyjnych gminy. W Mieście i Gminie Gąbin wybieranych jest 15 radnych, którzy reprezentują w Radzie swoich mieszkańców.

*Opracowanie: W. Olszewski
fot.: A. Świerzyński*

W telegraficznym skrócie

- W poniedziałek 6 maja, podczas I sesji Rady Powiatu Płockiego wybrano zarząd powiatu. Wicestarostą został Waldemar Zawadzki, mieszkaniec Gąbina, prezes OSP Gąbin oraz wieloletni radny powiatowy.
- 8 maja w Nowym Grabinu odbył się piknik rodzinny dla lokalnych mieszkańców. Społeczność szkolna przygotowała szereg atrakcji w tym gry i zabawy dla najmłodszych, poczęstunek, występy artystyczne dzieci i młodzieży.
- 11 maja w Starych Proboszczewicach odbyły się I Warsztaty Parafialnych Schol Dziecięcych. Była wśród nich gąbińska schola „Promyczki”. Za organizację wyjazdu odpowiedzialna była Parafia Gąbin. Dzieci uczestniczyły w warsztatach pod opieką ks. Karola Frankowskiego, Jolanty Wojtalewicz (prowadzącej

chór) oraz organisty Marcina Majdy. Wyjazd dofinansował samorząd Miasta i Gminy Gąbin.

- 11 maja klub rowerowy MUKS Tandem Gąbin zorganizował Rajd Rowerowy z okazji 230-lecia Powstania Kościuszkowskiego. Trasa rajdu to blisko 50 km dróg, wiodących po miejscach pamięci związanych z Insurekcją Kościuszkowską. Cykliści wystartowali z Gąbina gdzie odbył się krótki wykład historyczny, przygotowany przez Lech Łukaszewskiego, poświęcony wydarzeniom sprzed 230 lat. Punktem docelowym był Kopiec Kościuszki w Kiernozi.
- Trampkarze Błękitnych Gąbin na meczu Polska-Turcja. W poniedziałek 10 czerwca blisko 60 osobowa grupa naszych młodych piłkarzy wzięła udział w towarzyskim meczu

reprezentacji Polski. Spotkanie odbyło się na Stadionie Narodowym w Warszawie. Wyjazd na mecz został dofinansowany przez samorząd Miasta i Gminy Gąbin.

- Na początku czerwca roczniki 2014, grające w MKS Błękitni Gąbin wzięły udział w międzynarodowym turnieju Api Cup Zakopane. Wyjazd oraz pobyt naszych młodych sportowców został dofinansowany z budżetu Miasta i Gminy Gąbin.
- 7 czerwca w sali OSP Gąbin odbył się spektakl dla mieszkańców „M. Zimińska”, przygotowany przez Teatr Dramatyczny w Płocku. Wydarzenie było zorganizowane w ramach jubileuszu 25-lecia Samorządu Województwa Mazowieckiego. Spektakl poświęcony był sylwetce Miry Zimińskiej – Sygietyńskiej – aktorki i piosenkarki, współtwórczyni

Państwowego Zespołu Ludowego Pieśni i Tańca „Mazowsze”.

- W tym roku LKS Unia Czermino obchodzi 25-lecie swojego istnienia. Z tej okazji władze klubu przygotowały jubileuszowe koszulki, nawiązujące swoimi kolorami do barw w jakich przez ostatnie ćwierć wieku występowali sportowcy z Czermina i okolic.
- UKS Sakura Judo Płock z sukcesami. Lokalny klub sportowy, w którym trenuje kilkunastu mieszkańców naszej gminy, uczestniczył w Letnim Turnieju Judo Dzieci, organizowanym przez klub UKS Sakura Warszawa. Zawody odbyły się 18 maja w stolicy. UKS Sakura Judo reprezentowała siódmką młodych zawodników. Z turnieju przywieźli oni aż 7 medali. Sukcesy klub od-

niósł także w Kutnie. 11 maja podczas XVI Otwartych Mistrzostw Kutna w Judo młodzi sportowcy zajęli w różnych kategoriach aż 4 miejsca na podium.

- 22 maja Miejsko-Gminna Biblioteka Publiczna w Gąbinie obchodziła 5-lecie swojego funkcjonowania w nowej siedzibie przy ul. Kościuszki. Była to okazja do spotkania i wspomnień. W uroczystościach uczestniczyli przedstawiciele samorządu, instytucji kultury, stowarzyszeń oraz przyjaciele MGBP w Gąbinie.
- W majowy długi weekend Koło Gospodyń Wiejskich w Czerminie zorganizowało wycieczkę do Niemiec. Zwiedzający mieli okazję zobaczyć Berlin, Poczdam oraz wypocząć w aquaparku.

- Koło Gospodyń Wiejskich Troszyniecki jednym z trzech beneficjentów konkursu NOWEFIO Zachowując Historię Społeczności na Mazowszu. Gospodynie z Troszyna Polskiego złożyły wniosek pn. „Wczoraj a dziś – zerkając w przeszłość” i otrzymały dofinansowanie na kwotę 9 tys. zł. Celem konkursu było opracowanie zbiorów archiwalnych, i ich udostępnienie w ramach archiwum społecznego. Inicjatywa Fundacji Sztuki, Przygody i Przyjemności ARTS oraz partnera – Centrum Archiwistyki Społecznej miała charakter ogólnopolski. W konkursie wzięło udział 86 organizacji pozarządowych.

Opracowanie W. Olszewski

Podpisanie 4 umów inwestycyjnych

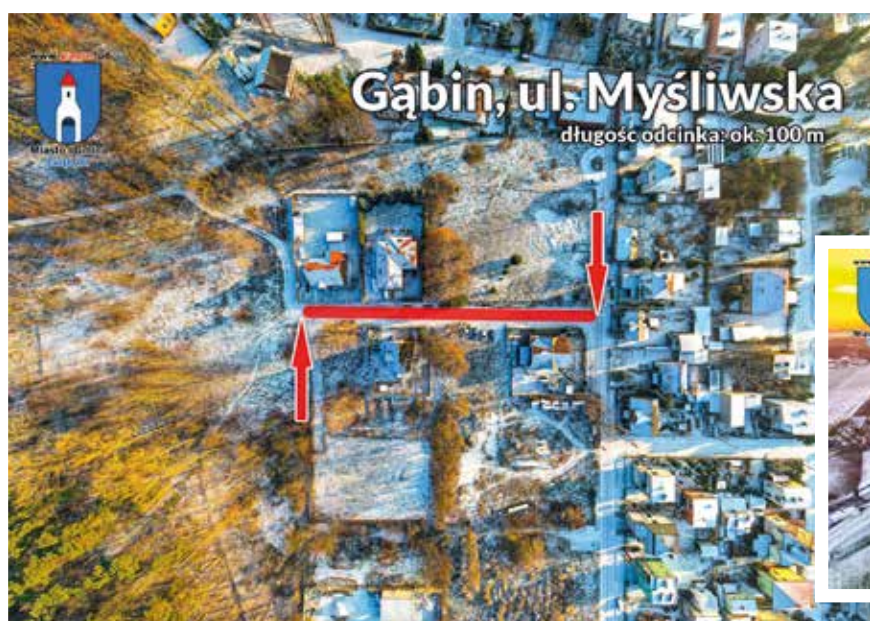
Cztery umowy na realizację ważnych inwestycji dla mieszkańców z podpisami przedstawicieli samorządu i wykonawców. Już wkrótce rozpoczną się inwestycje i programy gminne o łącznej wartości ponad 15,4 mln zł.

W piątek, 15 marca w kamienicy przy ul. Stary Rynek 6 podpisane zostały umowy na wykonanie trzech dużych projektów inwestycyjnych:

***Modernizacja infrastruktury drogowej w Gąbinie w ul. Staszica i ul. Myśliwskiej oraz w miejscowości Czermino „Olszynki” (umowa na kwotę 2 053 115,34 zł)**

Inwestycja obejmuje kompleksowe wykonanie robót budowlanych, podzielonych na trzy zadania:

Zadanie nr 1: Przebudowa ul. Myśliwskiej w Gąbinie (na odcinku o długości 139 mb).

Zadanie nr 2: Przebudowa ulicy Staszica i Leśnej w Gąbinie (na odcinku o długości 259 mb).

Zadanie nr 3: Budowa drogi gminnej w miejscowości Czermino, gmina Gąbin (Olszynki) (na odcinku o długości 818,7).

***Modernizacja infrastruktury oświatowej na terenie Miasta i Gminy Gąbin (umowa na kwotę 5 893 999,00 zł)**

Inwestycja polega na:

- Kompleksowym remoncie budynku hali sportowej przy ul. Aleja Jana Pawła II w Gąbinie. Obiekt wymaga wymiany nawierzchni wraz z modernizacją i dociepleniem podłogi hali sportowej. Zakres obejmuje także roboty instalacyjne i budowlane w sanitariatach oraz szatniach. Konstrukcja dachu wymaga zabezpieczenia przed warunkami pogodowymi. Remont obejmuje również istniejącą dylatację konstrukcji budynku.

- Termomodernizacja hali sportowej w Dobrzykowie – zadanie obejmuje wymianę stolarki okiennej i drzwiowej, docieplenie dachu hali oraz wymianę istniejącego ogrzewania, wykonanie ocieplenia budynku.

- Rozbudowa i nadbudowa budynku szkoły podstawowej w Nowym Grabiu – zadanie polega na budowie drugiej kondygnacji nad istniejącym budynkiem szkoły.

***Rozbudowa drogi gminnej Topólno – Czermino (umowa na kwotę 2 269 350,00 zł).**

Projekt rozbudowy drogi gminnej nr 290647W Topólno – Czermino realizowany będzie w formule zaprojektuj i wybuduj w trybie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej (specustawy). Zakres prac obejmuje kompleksowe wykonanie dokumentacji projektowej oraz robót budowlanych.

W uroczystym podpisaniu umów wzięli udział prezesi zarządów i pełnomocnicy firm wykonujących inwestycje. Samorząd Miasta i Gminy Gąbin reprezentowali Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadczyk, Skarbnik Gminy Aleksandra Kłys oraz miejsko-gminni radni i dyrektorzy szkół, w których realizowane będą inwestycje. Modernizację infrastruktury drogowej realizować będzie firma BMB Budownictwo Sp. z o.o.; modernizację infrastruktury oświatowej FIDEM BUDOWNICTWO Joanna Tarnecka, zaś rozbudowę drogi gminnej Topólno-Czermino firma DES Sp. z o.o.

Ponadto podpisana została również umowa na odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych z nieruchomości i PSZOK z terenu Miasta

i Gminy Gąbin. Zadanie zagospodarowania odpadów, tak jak dotychczas realizowane będzie przez firmę EKO-MAZ z Płocka. Koszt realizacji zadania to 5 239 693,69 zł.

To ważny dzień dla Miasta i Gminy Gąbin. Nowe, wielomilionowe inwestycje drogowe i oświatowe to nie

tylko poprawa komfortu życia naszych mieszkańców, ale również większe bezpieczeństwo, lepsze perspektywy rozwojowe i inwestycyjne oraz coraz bogatsza oferta, jaką Gąbin oraz poszczególne miejscowości mogą zaoferować nowym mieszkańcom – chcącym osiedlić się w naszej małej

ojczyźnie – mówił Burmistrz Krzysztof Jadczak.

Opracowanie i fot.: W. Olszewski

Dwie umowy na realizację ważnych inwestycji dla mieszkańców z podpisami przedstawicieli samorządu i wykonawców

1. Przebudowa stadionu miejskiego w Gąbinie wraz z budową budynku trybuny głównej, boiska głównego, bieżni, boisk treningowych i specjalistycznych w ramach Mazowieckiego Ośrodka Zdrowia, Sportu i Rehabilitacji (umowa na kwotę 5 882 159,71 zł).

3 kwietnia 2024 r. w kamienicy przy ul. Stary Rynek 6 w Gąbinie została podpisana umowa na wykonanie przebudowy stadionu miejskiego w Gąbinie. Wykonawcą zadania została firma BwD Sp. z o.o. z Fabianek.

Umowę ze strony wykonawcy podpisał prezes zarządu pan Marek Paszyński, ze strony gminy podpisał Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadczak przy kontrasygnacie Skarbnika Gminy Aleksandry Kłys. Odbędzie się to w obecności Przewodniczącego Rady Miasta i Gminy Edwarda Wilgockiego, radnych gminy, przedstawicieli klubu MKS Błękitni Gąbin oraz mediów lokalnych.

Inwestycja obejmować będzie roboty budowlane na istniejącym stadionie miejskim. Docelowo kompleks sportowo-rekreacyjny będzie składał się z pełnowymiarowego boiska piłkarskiego o nawierzchni naturalnej, bieżni lekkoatletycznej (6 torów na prostej i 4 torów bieżni okrężnej o nawierzchni poliuretanowej) z niezbędnym wyposażeniem w zakresie skoczni i rzutni, trybuny systemowej wschodniej, oraz boisk bocznych i boiska treningowego o nawierzchniach syntetycznych. Od strony zachodniej płyty boiska zlokalizowany będzie budynek trybuny o pojemności 404 miejsc widowni z niezbędnym zapleczem obejmującym pomieszczenia toalet ogólnodostępnych itp.

Wartość obu inwestycji to 6 134 309 zł

Inwestycja ta będzie częścią Mazowieckiego Ośrodka Zdrowia, Sportu i Rehabilitacji skupiającego obiekty w zakresie zdrowia, sportu, rekreacji i rehabilitacji.

Modernizacja infrastruktury sportowej i rekreacyjnej na terenie Miasta i Gminy Gąbin stworzy warunki do powstania jednego z większych ośrodków sportowo-rekreacyjnych na Mazowszu. Inwestycja umożliwi trening drużynom sportowym różnych dyscyplin, sportowcom indywidualnym jak i innym grupom zawodowym na poziomie profesjonalnym, wyczynowym a także mieszkańcom oraz gościom zapewniając dostęp do bazy rekreacyjnej, rehabilitacyjnej i sportowej.

Prace potrwać do października 2025 r. Wartość inwestycji to 5 882 159,71 zł.

Zadanie pn. „Przebudowa stadionu miejskiego w Gąbinie wraz z budową budynku trybuny głównej, boiska głównego, bieżni, boisk treningowych i specjalistycznych w ramach Mazowieckiego Ośrodka Zdrowia, Sportu i Rehabilitacji” współfinansowane jest

ze środków Województwa Mazowieckiego.

2. Remonty dróg na terenie Miasta i Gminy Gąbin (umowa na kwotę 252 150,00 zł)

W dniu 03 kwietnia 2024 r. Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadczak podpisał umowę z Firmą Wich-Bud Wichrowski Stanisław z siedzibą w Budach Kozickich, na remont czterech dróg gminnych na odcinku 620 m, w miejscowościach: Jordanów, Stary Kamień – Guzów, Kamień-Słubice, Piaszki.

W zakres prac będzie wchodziło oczyszczenie mechaniczne nawierzchni bitumicznych oraz położenie warstwy z mieszanek mineralno-bitumicznych – warstwy ścieralnej o grubości 5 cm.

Roboty mają zostać przeprowadzone w terminie 1 miesiąca od dnia podpisania umowy.

Łączny koszt zadania wynosi 252 150,00 zł i w całości finansowany jest z budżetu Gminy Gąbin.

*Opracowanie: M. Świerzyńska
fot.: A. Świerzyńska*

Mazowsze.
serce Polski

Mazowsze >> dla równomiernego rozwoju >

Umowa na wykonanie kolejnej gminnej drogi podpisana

W czwartek, 4 kwietnia w Urzędzie Miasta i Gminy Gąbin podpisana została umowa na wykonanie projektu pn. „Przebudowa drogi 290602W stanowiącej dojazd do gruntów rolnych w m. Stara Korzeniówka” (umowa na kwotę 189 321,60 zł).

W uroczystym podpisaniu umowy wzięli udział: właściciel firmy wykonującej inwestycję Marcin Głuchowski, Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadczyk oraz Skarbnik Gminy Aleksandra Kłys.

Umowa na realizację zadania określonego w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych, na które Samorząd Gąbina pozyskał dofinansowanie z budżetu Województwa Mazowieckiego w wysokości: 124 000,00.

Wykonawcą robót została firma DROG-BET Marcin Głuchowski z Sochaczewa.

W ramach projektu zostanie

wykonane: warstwa górna podbudowy – wyrównanie istniejącej podbudowy o gr. 5 cm na dł. 400,00 m, nawierzchnia z mieszanek mineralno-bitumicznych asfaltowych o gr. 4 cm na dł. 400,00 m, warstwa wiążąca nawierzchni.

Umowa na kwotę 189 321,60 zł

Długość nawierzchni: 400,00 m, szerokość nawierzchni: 3,5 m, pobocza obustronne o szerokości 0,75 m, o grubości 8 cm oraz oznakowanie drogi.

Droga ta oprócz dojazdu do pól i gruntów rolnych spełnia również rolę

drogi ewakuacyjnej, ponieważ usytuowana jest w dolinie łośwsko-dobrzykowskiej. Przebudowa drogi usprawni komunikację i skróci czasu dojazdu mieszkańców do swoich posesji.

*Opracowanie: M. Świerżyńska
fot.: A. Świerżyński*

Mazowsze.
serce Polski

Podpisanie umów na upowszechnianie kultury fizycznej i sportu w 2024 roku w Mieście i Gminie Gąbin

W środę 3 kwietnia podpisane zostały umowy na wsparcie zadań i projektów sportowych dla mieszkańców Miasta i Gminy Gąbin. 230 tys. zł wesprze projekty na rzecz społeczności lokalnej, realizowane przez siedem organizacji pozarządowych.

W ostatnich latach coraz większą uwagę poświęca się promocji aktywności fizycznej oraz rozwoju sportu w społeczeństwie. Jednym z kluczowych działań podejmowanych w tej dziedzinie jest współpraca między sektorem publicznym a organizacjami pozarządowymi. Samorząd Miasta i Gminy Gąbin od wielu lat co roku organizuje konkursy na upowszechnianie kultury fizycznej i sportu.

W tym roku w otwartym konkursie ofert wzięło udział 8 podmiotów z cze-

go 7 otrzymało rekomendację do dofinansowania. 3 kwietnia w kamienicy przy ul. Stary Rynek 6 w Gąbinie przedstawiciele stowarzyszeń wzięli udział w podpisaniu umów na realizację zaplanowanych działań i projektów na rzecz mieszkańców.

Stronę dotującą reprezentował Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadczak przy kontrasygnacie Skarbnika Gminy Aleksandry Kłys oraz Inspektor ds. Organizacji Pozarządowych Wojciech Olszewski.

W podpisaniu wzięli udział przedstawiciele 7 organizacji pozarządowych: MKS Błękitni Gąbin, LKS Unia Czermino, MUKS Gąbin, UKS Sakura Judo, MUKS Tandem Gąbin, Stowarzyszenia Razem dla Miasta i Gminy Gąbin oraz Stowarzyszenia Gąbin Biega.

Środki na upowszechnianie kultury fizycznej i sportu to ważne wsparcie dla naszych klubów i stowarzyszeń. Nie tylko pomagają w organizacji działań sportowych i treningów dla naszych mieszkańców, ale również wspierają, aktywizują i integrują rozwój społeczności lokalnej – mówił Burmistrz Krzysztof Jadczak podczas wystąpienia po podpisaniu umów. Podkreślił również zaangażowanie mieszkańców Miasta i Gminy Gąbin, ich przedsiębiorczość i aktywność w sferze społecznej, zaznaczając, iż na terenie gminy funkcjonuje 71 organizacji pozarządowych.

Organizacje pozarządowe odgrywają istotną rolę w rozwoju społeczności lokalnej poprzez organizację różnorodnych działań sportowych, rekreacyjnych oraz edukacyjnych. Ich elastyczność, zaangażowanie społeczne oraz zdolność do szybkiego reagowania na potrzeby mieszkańców sprawiają, że są one doskonałym partnerem dla samorządu w dziedzinie promocji aktywności fizycznej i efektywnie wspierają obszary polityki prozdrowotnej i sportowej, realizowanej przez Miasto i Gminę Gąbin.

*Opracowanie: W. Olszewski
fot.: A. Świerzyński*

Uroczyste otwarcie placu zabaw w Starym Kamieniu

Dzień 12 kwietnia na trwale zapisze się w historii trzech „kamiennych” sołectw: Nowego Kamienia, Starego Kamienia oraz Kamienia-Słubice. Tego właśnie dnia odbyło się oficjalne otwarcie i oddanie do użytku wspólnie realizowanego placu zabaw w Starym Kamieniu. Spełniło się marzenie dzieci, rodziców, mieszkańców, nauczycieli i dyrekcji Szkoły Podstawowej w Nowym Kamieniu.

Jego realizacja była możliwa dzięki dobrej współpracy wymienionych wyżej trzech sołectw, które wspólnie zadeklarowały udział w projekcie w ramach „Mazowieckiego Instrumentu Aktywizacji Sołectw MAZOWSZE 2024” –

„Mazowsze dla sołectw 2024” na zadanie pn. „Utworzenie placu zabaw w miejscowości Stary Kamień”.

Najbardziej ucieszeni z otwarcia wybudowanego przy stawie w Starym Kamieniu placu zabaw byli uczniowie

szkoły, czego wyraz dali zaraz po zakończeniu oficjalnego oddania do użytku nowo powstałego placu.

Zadanie zostało wykonane za kwotę ok. 86 tys zł, z czego dofinansowanie z budżetu Województwa Mazowiec-

kiego wynosi: 43 000,00 zł, ze środków budżetu gminy 43 000,00 zł w tym ze środków pochodzących z Funduszu Sołectkiego 23 500,00 zł.

W ramach projektu został utworzony teren rekreacyjny dla dzieci w centrum miejscowości Stary Kamień. W ramach zadania zostało przygotowane miejsce pod plac zabaw w Starym Kamieniu oraz zostały zakupione i zamontowane urządzenia na placu zabaw.

Kolorowy i bezpieczny sprzęt, zlokalizowany na placu zabaw, pozwoli dzieciom urozmaicić czas kontaktu z rówieśnikami. Najmłodsi mogą korzystać: ze zjeżdżalni, huśtawek,

wieży wspinaczkowej, skoczków i innych urządzeń. Plac został ogrodzony, umieszczono regulamin korzystania z placu zabaw, w którym są zapisy, m.in.:

- Plac zabaw przeznaczony jest do zabaw i wypoczynku dzieci, czynny w godzinach 8:00-19:00, przeznaczony dla dzieci w wieku od 3 do 12 lat.
- Korzystanie z niego pod opieką osoby dorosłej. Opiekunowie są odpowiedzialni za korzystanie prawidłowe z placu.
- Zabronione jest niszczenie urządzeń i terenu dookoła placu.

Powyższa inwestycja przyczyni się

do poprawy życia mieszkańców oraz poprawi walory estetyczne centrum miejscowości Stary Kamień.

W ramach Mazowieckiego Instrumentu Aktywizacji Sołectw MAZOWSZE 2024 – „Mazowsze dla sołectw 2024” realizowane są inicjatywy mające na celu zaspokajanie potrzeb sołectw poprzez udzielenie wsparcia finansowego na realizację zadań istotnych dla lokalnej społeczności.

Zadanie pn.: „Utworzenie placu zabaw w miejscowości Stary Kamień” współfinansowano ze środków Samorządu Województwa Mazowieckiego.

Opracowanie i fot.:
A. Świerzyński

Informacja o realizacji programu „czyste powietrze” na terenie Miasta i Gminy Gąbin; stan na dzień 31.03.2024

Zgodnie z podpisanym porozumieniem pomiędzy Miastem i Gminą Gąbin a Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

w Warszawie przedstawiamy Państwu efekty Programu „Czyste Powietrze” realizowanego m.in. w punkcie konsultacyjno-informacyjnym Urzędu

Miasta i Gminy Gąbin od początku jego realizacji do dnia 31.03.2024 roku w naszej gminie:

Nazwa gminy powiatu Płockiego	Liczba złożonych wniosków [szt.]	Liczba zrealizowanych przedsięwzięć [szt.]	Kwota wypłaconych dotacji [zł]
Miasto i Gmina Gąbin	910	468	10 403 740,29

Jest to bardzo dobry wynik wśród gmin i miast.

Przypominamy jednocześnie, że gminny punkt Programu «Czyste Powietrze» zlokalizowany jest w budynku B Urzędu Miasta i Gminy Gąbin, od poniedziałku do piątku w godzinach 10:00-12:00. Wizyty są możliwe po wcześniejszym umówieniu telefonicznym pod nr tel. (24) 267 41 65, w godzinach otwarcia punktu.

W punkcie uzyskasz m.in. następującą pomoc:

- informacje o Programie i możliwościach uzyskania dofinansowania oraz rozliczania przyznanej dotacji,
- wypełnienie wniosku o przyznanie dofinansowania i jego wysłanie

do WFOŚiGW w Warszawie Oddział Zamiejscowy w Płocku,

- wypełnienie wniosku o wypłatę dotacji oraz sprawdzenie kompletności załączników.

Strona programu: <https://czystepowietrze.gov.pl/>;
dostępny jest też przewodnik wideo

na YT dla nowych użytkowników: <https://youtu.be/OY9pdYutHNo>

Strona generatora wniosków o dofinansowanie: <https://gwd.nfosigw.gov.pl/>

Rzeczpospolita
Polska

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU

Czyste powietrze

Ważna informacja w zakresie zmiany od 14 czerwca 2024 r. regulaminu Programu Priorytetowego „Czyste Powietrze” dotacja na pompę ciepła, kocioł zgazowujący drewno lub kocioł na pellet może być udzielona tylko wtedy, gdy urządzenie wpisane jest na listę zielonych urządzeń i materiałów (lista ZUM dostępna jest pod linkiem: <https://lista-zum.ios.edu.pl/>). Szczegóły ws. zmian programu „Czyste Powietrze” od 22 kwietnia: <https://czystepowietrze.gov.pl/media/informacje-prasowe/nowe-zasady-w-programie-czyste-powietrze>

Obowiązkowy audyt energetyczny
Informujemy, że od 14 czerwca 2024 r. – w przypadku kupna i montażu pompy ciepła z dotacją z programu

„Czyste Powietrze” – obowiązkowo należy wykonać audyt energetyczny. Można na to dostać dodatkową dotację do 1 200 zł. Szczegóły: <https://czystepowietrze.gov.pl/wazne-komunikaty/lepsze>

INFORMACJA O REALIZACJI PROGRAMU „CZYSTE POWIETRZE”

Przypominamy, że w Urzędzie Miasta i Gminy Gąbin funkcjonuje Punkt konsultacyjno informacyjny Programu „Czyste Powietrze”

Gminny punkt Programu „Czyste Powietrze” zlokalizowany jest w budynku B Urzędu Miasta i Gminy Gąbin, funkcjonuje od poniedziałku do piątku w godzinach 10:00-12:00. Wizyty są możliwe po wcześniejszym umówieniu

telefonicznym pod nr tel. 24 267 41 65, w godzinach otwarcia punktu.

W punkcie uzyskasz m. in. następującą pomoc:

- informacje o Programie i możliwościach uzyskania dofinansowania oraz rozliczania przyznanej dotacji,
- wypełnienie wniosku o przyznanie dofinansowania i jego wysłanie do WFOŚiGW w Warszawie Oddział Zamiejscowy w Płocku,
- wypełnienie wniosku o wypłatę dotacji oraz sprawdzenie kompletności załączników.

Strona programu: <https://czystepowietrze.gov.pl/>

Strona generatora wniosków o dofinansowanie: <https://gwd.nfosisgw.gov.pl/>

Szamba i przydomowe oczyszczalnie ścieków

W związku ze wstrzymaniem w dniu 13.05.2024 odbioru ścieków dostarczanych pojazdami asenizacyjnymi do gminnej oczyszczalni ścieków na okres

około trzech miesięcy lecz nie krócej niż czas na uzyskanie prawidłowych parametrów ścieków oczyszczonych, informujemy że ścieki oraz osady ście-

kowe od mieszkańców miasta i gminy Gąbin mogą być odbierane przez następujących przedsiębiorców:

Nazwa podmiotu	adres i nr telefonu	Pozwolenie na odbiór ścieków/osadów z BZŚ* i/lub POŚ**
PreZero Płocka Gospodarka Komunalna Sp. z o.o.	09-400 Płock ul. Przemysłowa 31 tel. 24 262 48 53	BZŚ i POŚ
ROBO-TRANS Robert Cichy	09-530 Gąbin, Stary Kamień 62 tel. 505 117 605	BZŚ i POŚ
Przedsiębiorstwo Usługowe Tomasz Jaworski	09-540 Sanniki Szarada 10 tel. 600 888 003	BZŚ i POŚ
Usługi Transportowe Kamiński Radosław	09-540 Sanniki Czyżew 8 Tel. 784 089 097	BZŚ

* BZŚ – Bezodpływowy zbiornik na ścieki

** POŚ – Przydomowa Oczyszczalnia Ścieków

Tylko wyżej podani przedsiębiorcy mają podpisane umowy na wywóz nieczystości do innych stacji zlewnych mieszczących się poza granicami gminy.

Po uruchomieniu gminnej oczyszczalni wszyscy przedsiębiorcy, którzy posiadają zezwolenie na odbiór i transport nieczystości płynnych z terenu Miasta i Gminy Gąbin będą mieli możliwość odbioru ścieków od mieszkańców.

Gospodarka odpadami komunalnymi

WAŻNE INFORMACJE DLA MIESZKAŃCÓW

1. Przypominamy, iż na terenie gminy Gąbin funkcjonuje Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK), znajdujący się w miejscowości Kępina 36A. PSZOK czynny jest w godzinach: poniedziałek – piątek: 8 00 – 16 00 i soboty: 10 00 – 14 00. Oprócz świąt i dni ustawowo wolnych od pracy.

Poza godzinami pracy teren PSZOK jest zamknięty dla dowozu odpadów i zabronione jest wejście osób nieupoważnionych oraz przerzucanie odpadów przez ogrodzenie lub pozostawianie ich pod bramą wjazdową.

Odpady dostarczone przez właścicieli nieruchomości, przyjmowane są w ramach ponoszonej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, po okazaniu dokumentu potwierdzającego wniesienie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za ostatni okres rozliczeniowy.

Więcej informacji wraz z pełnym regulaminem oraz drukiem oświadczenia o pochodzeniu odpadów znajduje się na stronie: www.czystygabin.pl.

WAŻNE! W PSZOK nie przyjmuje się następujących rodzajów odpadów:

- odpady pochodzące z działalności gospodarczej lub rolniczej (np. folie rolnicze, sznurki, big-bagi, worki po nawozach, itp.)
- odpady w ilościach masowych
- odpady pochodzące od wykonawców robót budowlanych, o których

mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888, 1648, 2151.)

- wszelkie odpady wskazujące na źródło pochodzenia inne niż z gospodarstwa domowego (np. chemikalia nietypowe dla prac domowych), zwłaszcza w dużych ilościach
- odpady zawierające azbest
- odpady zawierające smołę
- szyby samochodowe
- części samochodowe
- opony z samochodów dostawczych, ciężarowych i maszyn rolniczych
- zmieszane odpady komunalne
- odpady nieoznaczone, bez możliwości identyfikacji
- odpady w uszkodzonych opakowaniach (cieknące)

2. Pamiętajmy o przyklejaniu naklejek z kodem QR na wszystkich worki z odpadami segregowanymi wystawianymi do odbioru oraz dopilnujemy aby na koszu z pozostałościami po sortowaniu (odpady zmieszane) naklejka z kodem QR (frakcja zmieszane) była czytelna. Brak naklejek skutkować będzie brakiem odbioru odpadów, bez możliwości reklamacji usługi (odbiór odpadów odbędzie się w kolejnym terminie odbioru zgodnie z harmonogramem, pod warunkiem oznaczenia pojemnika/worka odpowiednim kodem).

3. Przypominamy również o przestrzeganiu kolorystyki worków na odpady segregowane:

ŻÓŁTE – na tworzywa sztuczne i metale
ZIELONE – na szkło
NIEBIESKIE – na papier
BRĄZOWE – na bioodpady

Informujemy, iż każdą ilość odpadów jaką mieszkańcy wystawią do odbioru firma jest zobowiązana odebrać. Limity ilościowe obowiązują tylko właścicieli nieruchomości niezamieszkałych (firmy i instytucje).

Natomiast ilości worków, przekazywanych przez firmę odbierającą odpady są określone w Uchwale Nr 110/XVI/2019 Rady Miasta i Gminy Gąbin.

4. Przypominamy o obowiązku korekty deklaracji odpadowej związanej z aktualną liczbą osób zamieszkujących daną nieruchomość. (Obowiązek dotyczy również obywateli Ukrainy). Pamiętaj! Wyprowadzasz się z terenu naszej gminy / członek Twojej rodziny się wyprowadza / urodziło Ci się dziecko / sprzedałeś nieruchomość itp. – koniecznie zgłoś ten fakt do systemu odpadowego w terminie 14 dni od zaistnienia zmiany, składając stosowną deklarację w Urzędzie Miasta i Gminy Gąbin, budynek B.

KOMPLEKSOWA TERMOMODERNIZACJA – NAJLEPSZE CO MOŻESZ ZROBIĆ

1 200 zł
na audyt

do **69 100 zł**
na inne instalacje
i ocieplenie domu

do **50 900 zł**
na pompę ciepła

do **15 000 zł**
na PV

razem do
136 200 zł

więcej informacji na www.czystepowietrze.gov.pl

Podsumowanie wyborów do Parlamentu Europejskiego w Mieście i Gminie Gąbin 9 czerwca 2024 r.

9 czerwca po raz drugi w tym roku wzięliśmy udział w wyborach powszechnych. Tym razem wybieraliśmy deputowanych do Parlamentu Europejskiego, którzy będą reprezentować Polskę w UE. Na Mazowszu do obsadzenia były 3 mandaty.

Okręg wyborczy nr 5, w którym głosowaliśmy, obejmował Województwo Mazowieckie z wyłączeniem Warszawy i przyległych miejscowości. W głosowaniu mogło wziąć udział 1 906 952 osób. W niedzielnych wyborach uczestniczyło 722 856 obywateli co stanowiło 37,91% wszystkich uprawnionych do głosowania. Podobne wyniki odnotowano w całym kraju (frekwencja 40,65%). W Mieście i Gminie Gąbin uprawnionych do głosowania było 8 811 osób z czego do urn udało się 3 231 czyli 36,67% obywateli posiadających prawo wyborcze.

Najwyższa frekwencja została odnotowana w Obwodowej Komisji Wyborczej numer 13 (Dom Pomocy Społecznej w Koszelewie). Wyniosła ona 53,13% (51 osób). Najniższa z kolei była w Obwodowej Komisji Wyborczej numer 9 (Jadwigów, Konstancin, Topólno). W głosowaniu wzięło tam udział 26,39% wyborców czyli 95 osób. W Gąbinie najczęściej głosujących odnotowano w Obwodowej Komisji Wyborczej numer 3. (ulice: Akacja, Brzozowa, Chabrowa, Dębowa, Dobrzykowska, Golonka, Irysowa, Jaśminowa, Kalinowa, Konwaliowa, Kościuszki, Kwiatowa, Leśna, Lipowa, Malinowa, Modrzewiowa, Myśliwska, Ogrodowa, Paszkówka, Płocka, Rogatki Gostynińskie, Różana, Sosnowa, Sportowa, St. Staszica, Strażacka, Szopena, Wojska Polskiego, Wrzosowa, Zielona). Zagłosowało tam 478 osób co stanowiło 42,30% uprawnionych do głosowania. Najmniejszy odsetek głosujących w Gąbinie odnotowała z kolei Obwodowa Komisja Wyborcza numer 1 (ulice: Aleja Jana Pawła II, Barwna, Bursztynowa, Cmentarna, Kilińskiego, M. Konopnickiej, Księżycowa, A. Mickiewicza, Nad Nidą, Z. Nałkowskiej, C. K. Norwida, E. Orzeszkowej, Piękna, Plac Kilińskiego, Polna, Poprzeczna, Północna, Przydatki, Wł. Reymonta, Rogatki Czerwińskie, Rubinowa, H. Sienkiewicza, Słoneczna, J. Słowackiego, Srebrna, Stary Rynek, Stodółna, Trakt Lipiński, Tylina, Warszawska, Wiosenna, Złota). Zagłosowało tam 36,76% wyborców.

W Mieście i Gminie Gąbin wygrał Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość. Zagłosowało na niego 54,26% wyborców. Na Koalicję Obywatelską głosy oddało 22,87% uprawnionych osób. Na podium znalazł się również Komitet

Wojaka Polskiego, Wrzosowa, Zielona). Zagłosowało tam 478 osób co stanowiło 42,30% uprawnionych do głosowania. Najmniejszy odsetek głosujących w Gąbinie odnotowała z kolei Obwodowa Komisja Wyborcza numer 1 (ulice: Aleja Jana Pawła II, Barwna, Bursztynowa, Cmentarna, Kilińskiego, M. Konopnickiej, Księżycowa, A. Mickiewicza, Nad Nidą, Z. Nałkowskiej, C. K. Norwida, E. Orzeszkowej, Piękna, Plac Kilińskiego, Polna, Poprzeczna, Północna, Przydatki, Wł. Reymonta, Rogatki Czerwińskie, Rubinowa, H. Sienkiewicza, Słoneczna, J. Słowackiego, Srebrna, Stary Rynek, Stodółna, Trakt Lipiński, Tylina, Warszawska, Wiosenna, Złota). Zagłosowało tam 36,76% wyborców.

W Mieście i Gminie Gąbin wygrał Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość. Zagłosowało na niego 54,26% wyborców. Na Koalicję Obywatelską głosy oddało 22,87% uprawnionych osób. Na podium znalazł się również Komitet

Wyborczy Konfederacja Wolność i Niepodległość z poparciem 10,11%.

Najwięcej głosów otrzymał Jacek Ozdoba (KW Prawo i Sprawiedliwość), na którego zagłosowało 680 osób (21,28%). Kolejny był Adam Bielan (KW Prawo i Sprawiedliwość) z wynikiem 570 głosujących (17,83%). Trzecie miejsce zajął Andrzej Halicki (KKW Koalicja

Obywatelska). Zagłosowało na niego 537 osób (16,80%). Lokalne wyniki odzwierciedlały nastroje wyborcze w całym okręgu. Wszyscy trzej kandydaci, z najwyższym poparciem w Mieście i Gminie Gąbin otrzymali mandaty deputowanych do Parlamentu Europejskiego.

Polska będzie miała 53 eurodeputowanych w 720 osobowym parlamencie.

Warto przypomnieć, iż w poprzednich wyborach w 2019 roku w Mieście i Gminie Gąbin frekwencja wyniosła 40,89%. Była więc wyższa niż obecnie o 0,24%. Zwycięzcą poprzednich wyborów był Komitet Wyborczy Prawo i Sprawiedliwość z 63,90% zdobytych głosów (9,64% spadek poparcia w obecnych wyborach). Na drugim miejscu znalazł się Koalicyjny Komitet Wyborczy Koalicja Europejska PO PSL SLD .N Zieloni (24,20% głosów), zaś na trzecim Komitet Wyborczy Wiosna Roberta Biedronia (3,46% głosów).

Opracowanie:
W. Olszewski

NIEODPŁATNA POMOC PRAWNA I NIEODPŁATNE PORADNICTWO OBYWATELSKIE W POWIECIE PŁOCKIM

Osobą uprawnioną do skorzystania z pomocy jest każdy, kto nie jest w stanie ponieść kosztów odpłatnej pomocy prawnej, w tym osoba fizyczna prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą niezatrudniającą innych osób w ciągu ostatniego roku. Nie obowiązuje rejonyzacja – każdy mieszkaniec Powiatu Płockiego może

skorzystać z pomocy w dowolnym punkcie.

Zapisy: 24 267 67 76 lub 734 464 323 (w godz. 7:30-15:30); starostwo@powiat.plock.pl lub <http://www.np.ms.gov.pl/>

Zadanie realizowane jest ze środków publicznych, pochodzących

z budżetu państwa z części będącej w dyspozycji wojewodów, przez udzielanie dotacji celowej powiatom, na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej. Punkty nr 1 i 2 prowadzone są przez Stowarzyszenie Mazowsze Razem, zaś punkty 3 i 4 w porozumieniu z OIRP i ORA:

Punkt nr 1 NPP: Gmina Bodzanów (Kępa Polska 42, 09-470 Bodzanów), poniedziałek godz. 09:00-13:00, nieodpłatna pomoc prawna/mediacje; Gmina Bulkowo (Włóki 16, 09-454 Bulkowo), wtorek godz. 9:00-13:00; Gmina Mała Wieś (ul. Warszawska 31, 09-460 Mała Wieś), środa godz. 12:00-16:00 i piątek godz. 8:00-12:00; Gmina Słupno (ul. Warszawska 26A, 09-472 Słupno), czwartek godz. 14:00-18:00.

Punkt nr 2 NPO: Gmina Bulkowo (Włóki 16, 09-454 Bulkowo), poniedziałek godz. 9:00-13:00; Gmina Drobin (ul. Rynek 1, 09-210 Drobin), wtorek godz. 8:00-12:00; Gmina Gąbin (ul. Stary Rynek 14, 09-530 Gąbin), środa

godz. 13:00-17:00; Gmina Bielsk (Pl. Wolności 3a, 09-230 Bielsk), czwartek godz. 8:00-12:00; Gmina Łąck (ul. Gostynińska 2, 09-520 Łąck), piątek godz. 8:00-12:00, nieodpłatne poradnictwo obywatelskie/mediacje.

Punkt nr 3 NPP: Gmina Nowy Duninów (ul. Osiedlowa 1, 09-505 Nowy Duninów), poniedziałek godz. 8:00-12:00; Gmina Łąck (ul. Gostynińska 2, 09-520 Łąck), wtorek godz. 8:00-12:00; Gmina Drobin (ul. Rynek 1, 09-210 Drobin), środa godz. 9:00-13:00; Powiat Płocki (ul. Niepodległości 11, 09-450 Wyszogród), czwartek godz. 8:00-12:00, nieodpłatna pomoc prawna/mediacje; Gmina Słupno

(ul. Warszawska 26A, 09-472 Słupno), piątek godz. 10:00-14:00.

Punkt nr 4 NPP: Gmina Gąbin (09-530 Gąbin, ul. Stary Rynek 14), poniedziałek godz. 8:00-12:00; Gmina Staroźreby (ul. Płocka 18, 09-440 Staroźreby), wtorek godz. 14:00-18:00; Gmina Brudzeń Duży (ul. Toruńska 2, 09-414 Brudzeń Duży), środa godz. 10:00-14:00; Gmina Nowy Duninów (ul. Osiedlowa 1, 09-505 Nowy Duninów), czwartek godz. 10:00-14:00, nieodpłatna pomoc prawna/mediacje; Gmina Wyszogród (ul. Niepodległości 11, 09-450 Wyszogród), piątek godz. 9:00-13:00.

Aktywna Szkoła – Aktywny Weekend

Informacja o realizacji zadania pn. „Aktywny Weekend” w ramach programu „Aktywna Szkoła”

Miasto i Gmina Gąbin została zakwalifikowana do realizacji zadania Aktywny Weekend w ramach Programu Ministerstwa Sportu i Turystyki – Aktywna Szkoła. Realizatorem krajowym Programu jest Fundacja Orły Sportu.

Głównym celem programu jest przeciwdziałanie negatywnemu trendowi w zakresie aktywności fizycznej Polaków, szczególnie dzieci i młodzieży, poprzez prowadzenie zajęć rekreacyjno-sportowych na obiektach przy-szkolnych.

Od kwietnia do końca listopada 2024 r. mieszkańcy miasta i gminy i nie tylko, mogą bezpłatnie uczestniczyć w zajęciach sportowych, które odbywają się w każdy weekend w Szkole Podstawowej w Nowym Grabiu (sala gimnastyczna), w Szkole Podstawowej w Dobrzykowie (hala sportowa) oraz w Szkole Podstawowej w Borkach (sala gimnastyczna).

Zajęcia mają charakter ogólnodostępny.

Zajęcia są prowadzone przez osoby doświadczone i posiadające odpowiednią wiedzę i umiejętności.

Zajęcia finansowane są w ramach programu „Aktywna Szkoła”, zadania Aktywny Weekend: wspieranie działań sportowych na terenie szkół publicznych w weekendy (soboty i niedziele) jako zadanie publiczne, finansowane ze środków budżetu państwa, zlecone przez Ministra Sportu i Turystyki.

Informację o zajęciach można uzyskać w szkołach: lub dzwoniąc na

24 2771-133 SP Nowe Grabie, 24 2775-414 SP Dobrzyków, 24 2775-477 SP Borki 24 267 41 50 Urząd Miasta i Gminy Gąbin.

Program adresowany jest do uczestników w każdym wieku. Zapraszamy do udziału dzieci, młodzież i dorosłych.

Dzięki działaniom prowadzonym na obiektach szkoły (w hali sportowej, salach gimnastycznych) nasze dzieci, młodzież i dorośli:

- zadbają o swoją sprawność i zdrowie,
- skorzystają z alternatywnej formy spędzania wolnego czasu,

- będą mogli rozwijać swoje pasje i umiejętności,
- stworzą dodatkową przestrzeń na efektywne spędzanie czasu z rówieśnikami oraz rodziną,
- poznają wartość aktywnego odpoczynku,
- obniżą poziom stresu i agresji,
- podniosą wiarę w siebie i własne możliwości.

Źródło finansowania:

Zadanie publiczne finansowane ze środków budżetu państwa

Termin realizacji: 01.04.2024 r. – 30.11.2024 r.

Aktywna Szkoła = Aktywny Orlik

Informacja o realizacji zadania pn. „Aktywny Orlik” w ramach programu „Aktywna Szkoła”

Miasto i Gmina Gąbin przystąpiła do realizacji programu pn. „Aktywna Szkoła – Aktywny Orlik” w ramach Programu Ministerstwa Sportu i Turystyki. Realizatorem krajowym Programu jest Fundacja Orły Sportu.

Jest to program stworzony z myślą o realizacji strategicznego celu w obszarze kultury fizycznej – Aktywne i zdrowe społeczeństwo.

Program zakłada przeprowadzenie bezpłatnych i różnorodnych zajęć sportowych przez 7 dni w tygodniu, od 15 marca do końca listopada na Orliku w Gąbinie, w wymiarze 100 godzin miesięcznie oraz od 1 kwietnia do końca listopada na Orliku w Dobrzykowie, w wymiarze 100 godzin miesięcznie. Zajęcia prowadzą osoby zatrudnione przez krajowego operatora, które posiadają odpowiednie doświadczenie i wiedzę.

Ze swojej strony Samorząd Gąbina zapewnia utrzymanie Orlików w stanie bezpiecznym i uporządkowanym oraz zapewnia wyposażenie do prowadzenia zajęć.

Zajęcia mają charakter ogólnodostępny.

Zajęcia finansowane są w ramach programu „Aktywna Szkoła”, zadania Aktywny Orlik: wspieranie działań aktywizujących prowadzonych na samorządowych (w tym szkolnych) obiektach sportowych, jako zadanie publiczne, finansowane ze środków budżetu państwa, zlecone przez Ministra Sportu i Turystyki.

Informację o zajęciach można uzyskać w szkołach: lub dzwoniąc na 24 2775-414 SP Dobrzyków, 24 2772

979 SP Gąbin i 24 267 41 50 Urząd Miasta i Gminy Gąbin.

Program adresowany jest do uczestników w każdym wieku. Zajęcia sportowe dostępne dla wszystkich mieszkańców – nie tylko uczniów.

Celem programu jest wykorzystanie przyszkolonej infrastruktury oraz zapewnienie profesjonalnej opieki trenerskiej, aktywizacja społeczności lokalnej, a przede wszystkim wsparcie aktywności fizycznej dzieci, młodzieży szkolnej i osób dorosłych.

Dzięki działaniom realizowanym w ramach zadania Aktywny Orlik masz szansę:

- skorzystać z bezpłatnych i różnorodnych zajęć sportowych 7 dni w tygodniu,

- trenować pod okiem wykwalifikowanej kadry sportowej,
- regularnie uprawiać sport,
- poznać ludzi i dzielić z nimi sportowe pasje,
- dbać o zdrowie i formę fizyczną,
- spędzać aktywnie czas z bliskimi.

Źródło finansowania:

Zadanie publiczne finansowane ze środków budżetu państwa

Termin realizacji:

15.03.2024 r. – 30.11.2024 r. – kompleks sportowy ORLIK przy Szkole Podstawowej w Gąbinie, ul. Aleja Jana Pawła II 16

01.04.2024 r. – 30.11.2024 r. – kompleks sportowy ORLIK przy Szkole Podstawowej w Dobrzykowie, ul. Obrońców Dobrzykowa 65.

Cyberbezpieczny Samorząd Gąbina

Miasto i Gmina Gąbin bierze udział w projekcie pn. „Cyberbezpieczny Samorząd Gąbina”, realizowanym w ramach Funduszy Europejskich na Rozwój Cyfrowy 2021-2027 (FERC) Priorytet II: Zaawansowane usługi cyfrowe Działanie 2.2. – Wzmocnienie krajowego systemu cyberbezpieczeństwa w ramach konkursu grantowego „Cyberbezpieczny Samorząd”.

BENEFICJENT: Gmina Gąbin

Tytuł projektu: „Cyberbezpieczny Samorząd Gąbina”

Wartość projektu: 850 000,00 zł

Dofinansowanie: 850 000,00 zł, w tym ze środków UE: 697 000,00 zł

wkład — Budżet Państwa: 153 000,00 zł

Termin realizacji Projektu: 2024-2026

Źródło dofinansowania: projekt realizowany jest w ramach Priorytetu II: Zaawansowane usługi cyfrowe, Działanie 2.2. – Wzmocnienie krajowego systemu cyberbezpieczeństwa, Fundusz: Europejski Fundusz Rozwoju Re-

gionalnego (EFRR), konkurs grantowy w ramach Projektu grantowego „Cyberbezpieczny Samorząd” o numerze FERC.02.02-CS.01-001/23.

Cel projektu: zwiększenie poziomu cyberbezpieczeństwa gminy Gąbin, poprzez wzmocnienie odporności

oraz zdolności do skutecznego zapobiegania i reagowania na incydenty w systemach informacyjnych jest odpowiedzią na zidentyfikowane potrzeby w gminie.

Celem nadrzędnym realizacji projektu jest wsparcie realizacji usług publicznych na drodze teleinformatycznej, poprzez zwiększenie cyfryzacji jednostki, wraz z jednostkami podległymi jakimi są: Szkoła Podstawowa im. Marii Konopnickiej w Gąbinie, Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Gąbinie, w kontekście zwiększenia poziomu cyberbezpieczeństwa.

Samorząd Gąbina planuje przeznaczyć grant na zwiększenie poziomu bezpieczeństwa poprzez wzmocnienie odporności oraz zdolności do skutecznego zapobiegania i reagowania na incydenty w systemach informatycznych

w trzech jednostkach administracyjnych:

- w Urzędzie Miasta i Gminy Gąbin
- w Szkole Podstawowej im. Marii Konopnickiej w Gąbinie
- w Miejsko-Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Gąbinie.

Realizacja projektu znacząco podniesie poziom cyberbezpieczeństwa w urzędzie i jednostkach podległych. Zostanie osiągnięta lepsza ochrona przed cyberzagrożeniami, zwiększy się odporność na awarie i ataki, a także poprawi się zarządzanie danymi i ich bezpieczeństwo.

Projekt został podzielony na trzy obszary:

OBSZAR ORGANIZACYJNY

W ramach tego obszaru zaplanowano następujące działania: aktualizację dokumentacji Systemu Zarzą-

dania Bezpieczeństwem Informacji (SZBI) do najnowszej wersji normy ISO/IEC 27001:2022, audyt zgodności z wymaganiami KRI / uoKSC przez wykwalifikowanych audytorów (w tym na zakończenie realizacji projektu przeprowadzenie Ankiety Dojrzałości Cyberbezpieczeństwa).

OBSZAR KOMPETENCYJNY

W ramach tego obszaru zaplanowano następujące działania:

Podstawowe szkolenia budujące świadomość cyberzagrożeń i sposobów ochrony dla pracowników JST.

Szkolenia z zakresu cyberbezpieczeństwa dla wybranych przedstawicieli kadry JST, istotnych z punktu widzenia aktualizowanej polityki bezpieczeństwa informacji i systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji.

Szkolenia specjalistyczne dla kadry zarządzającej i informatyków w zakresie zastosowanych środków bezpieczeństwa.

OBSZAR TECHNICZNY

W ramach tego obszaru zaplanowano zakup, wdrożenie i konfigurację systemów i urządzeń mających na celu podniesienie poziomu cyberbezpieczeństwa.

Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin powołał Zespół ds. realizacji projektu, w składzie:

- 1) Andrzej Świerzyński – Koordynator projektu;
- 2) Mariola Świerzyńska – członek zespołu projektu, specjalista ds. finansowych;
- 3) Konrad Niedzielski – członek zespołu projektu;
- 4) Jacek Klarzyński – członek zespołu projektu;
- 5) Paulina Skonieczna – specjalista ds. zamówień publicznych.

Ciepłe Mieszkanie

Ciepłe Mieszkanie to program, który w naszym województwie realizowany jest przez WFOŚiGW w Warszawie we współpracy z Ministerstwem Klimatu i Środowiska oraz Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Jego cel to poprawa jakości powietrza oraz zmniejszenie emisji pyłów i gazów cieplarnianych poprzez wymianę nieefektywnych źródeł ciepła i poprawę efektywności energetycznej w mieszkaniach w budynkach wielorodzinnych.

Program pozwala uzyskać wsparcie na montaż kotła gazowego kondensacyjnego, kotła na pellet drzewny o podwyższonym standardzie, ogrzewania elektrycznego, pompy ciepła powietrze/woda lub powietrze/po-

wietrze albo podłączenia lokalu do wspólnego efektywnego źródła ciepła.

Wsparcie można otrzymać także na wykonanie instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej, wymianę okien i drzwi oraz montaż wentylacji mechanicznej z odzyskiem ciepła. Sfinansować można także koszt przygotowania projektu inwestycji.

Wsparciem objęte będą przedsięwzięcia polegające na wymianie nieefektywnych źródeł ciepła na paliwo

stałe i poprawie efektywności energetycznej w lokalach mieszkalnych, znajdujących się w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych w tym budynkach, w których powstała wspólnota mieszkaniowa (w rozumieniu ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali) obejmująca od 3 do 7 lokali mieszkalnych, spełniające warunki Programu.

Więcej informacji na stronie: <https://czystepowietrze.gov.pl/inne-programy/ciepłe-mieszkanie>

Miasto i Gmina Gąbin w dniu 19.03.2024 r. podpisała umowę o dofinansowaniu w ramach programu priorytetowego „Ciepłe Mieszkanie” z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie na realizację programu „Ciepłe Mieszkanie”.

Udzielona dotacja Miastu i Gminie Gąbin jest ze środków udostępnionych Wojewódzkiemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Program skierowany jest do Właścicieli lokali mieszkalnych znajdujących się w budynkach wielorodzinnych na terenie Miasta i Gminy Gąbin.

W ramach programu założono, że na terenie Miasta i Gminy Gąbin łącznie dla 17 beneficjentów końcowych w lokalach mieszkalnych realizowane będą przedsięwzięcia w ramach Programu Priorytetowego „Ciepłe Mieszkanie”.

Kwota dotacji udzielona Miastu i Gminie przez WFOŚiGW wyniesie do 648 000,00 zł

Realizacja przedsięwzięcia do dnia 31.12.2025 r.

Plan realizacji programu „Ciepłe Mieszkanie”

GGmina opracowała i opublikowała dokumenty związane z naborem wniosków dla Beneficjentów końcowych na realizację przedsięwzięć w ramach programu priorytetowego Ciepłe Mieszkanie.

Po przeprowadzeniu naboru i ocenie wniosków o dofinansowanie pod względem spełnienia warunków kwalifikujących do uzyskania dofinansowania w ramach Programu, gmina podpisała umowy o dofinansowanie z Beneficjentami końcowymi.

Beneficjentem końcowym jest osoba fizyczna posiadająca tytuł prawny do lokalu mieszkalnego znajdującego się w budynku mieszkalnym wielorodzinnym wynikający z:

- prawa własności (W przypadku współwłasności, beneficjent końcowy może otrzymać dofinansowanie, jeżeli przedłoży zgodę wszystkich współwłaścicieli na realizację przedsięwzięcia).

- ograniczonego prawa rzeczowego (W przypadku wspólnego ograniczonego prawa rzeczowego beneficjent końcowy może otrzymać dofinansowanie, jeżeli przedłoży zgodę wszystkich uprawnionych z ograniczonego prawa rzeczowego na realizację przedsięwzięcia).

- najmu lokalu mieszkalnego, stanowiącego własność gminy, wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy w rozumieniu ustawy z dnia 21 czerwca 2021 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego; jeżeli nie wszystkie lokale mieszkalne w tym budynku stanowią własność gminy, zlokalizowanym na terenie gminy oraz spełniające kryteria dochodowe określone w Programie.

Wielkość dofinansowania

Intensywność dofinansowania dla beneficjentów końcowych uzależniona jest od dochodów beneficjenta lub osób w jego gospodarstwie domowym i ustalona została na poziomie:

a) Dochód do kwoty 135 tys.: 30% nie więcej niż 16.5 tys. zł.

b) Dochód 1 894,00 zł gospodarstwo wieloosobowe, 2 651,00 zł jednoosobowe 60% nie więcej niż 27.5 tys. zł.

c) Dochód 1 090,00 zł gospodarstwo wieloosobowe, 1 526,00 zł jednoosobowe 90% nie więcej niż 41 tys. zł.

Kosztami, na jakie będzie można uzyskać dofinansowanie:

- a) dokumentacja projektowa,
- b) wymiana źródła ciepła/podłączenie do sieci ciepłowniczej,
- c) instalacje, wentylacja,
- d) instalacja centralnego ogrzewania oraz instalacja ciepłej wody użytkowej
- e) wentylacja mechaniczna z odzyskiem ciepła
- f) stolarka okienna w lokalu mieszkalnym
- g) stolarka drzwiowa w lokalu mieszkalnym (oddzielające przestrzeń ogrzewaną od nieogrzewanej).

UWAGA – WAŻNE!

Okres trwałości przedsięwzięcia dla beneficjenta końcowego wynosi 5 lat od daty zakończenia przedsięwzięcia.

CEL PROGRAMU

Poprawa jakości powietrza oraz zmniejszenie emisji pyłów oraz gazów cieplarnianych poprzez wymianę źródeł ciepła i poprawę efektywności energetycznej w lokalach mieszkalnych znajdujących się w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych

CIEPŁE MIESZKANIE

BUDŻET PROGRAMU

1400
MLN ZŁ

OKRES WDRAŻANIA
2022–2026 r.

21.07. 2022 r.

31.12.2022 r.
I nabór

31.12.2023 r.
II nabór

2026 r.

do 31.12.2026 r.
wydatkowanie
środków przez wfośigw

do 31.12.2025 r.
koniec okresu kwalifikowalności kosztów
poniesionych przez beneficjentów końcowych
(termin zakończenia realizacji przedsięwzięcia)

Program CIEPŁE MIESZKANIE | II nabór

BENEFICJENT KOŃCOWY

POZIOM PODSTAWOWY (Część 1):

którego roczne dochody nie przekraczają
135 000 zł

Poziom dofinansowania dla Części 1-3

POZIOM PODWYŻSZONY (Część 2):

którego przeciętny miesięczny dochód na jednego członka jego gospodarstwa domowego nie przekracza kwoty

1 894 zł w gospodarstwie wieloosobowym

2 651 zł w gospodarstwie jednoosobowym

POZIOM NAJWYŻSZY (Część 3):

którego przeciętny miesięczny dochód na jednego członka jego gospodarstwa domowego nie przekracza kwoty

1 090 zł w gospodarstwie wieloosobowym

1 526 zł w gospodarstwie jednoosobowym

lub jest ustalone prawo do zasiłku stałego, okresowego, rodzinnego lub opiekuńczego

Intensywność dofinansowania dla Części 1-3

30%

do 30% kosztów kwalifikowanych, nie więcej niż **16 500 zł** na jeden lokal mieszkalny

60%

do 60% kosztów kwalifikowanych, nie więcej niż **27 500 zł** na jeden lokal mieszkalny

90%

do 90% kosztów kwalifikowanych, nie więcej niż **41 000 zł** na jeden lokal mieszkalny

35%

do 35% kosztów kwalifikowanych, nie więcej niż **19 000 zł** na jeden lokal

dla budynków w miejscowości ujętej na liście najbardziej zanieczyszczonych gmin

65%

do 65% kosztów kwalifikowanych, nie więcej niż **29 500 zł** na jeden lokal

dla budynków w miejscowości ujętej na liście najbardziej zanieczyszczonych gmin

95%

do 95% kosztów kwalifikowanych, nie więcej niż **43 900 zł** na jeden lokal mieszkalny

dla budynków w miejscowości ujętej na liście najbardziej zanieczyszczonych gmin

Maksymalna kwota i intensywność dofinansowania dla Części 4 – WSPÓLNOTY

Kompleksowa termomodernizacja z wymianą źródła ciepła

350 000 zł (60%)

Kompleksowa termomodernizacja z wymianą źródła ciepła oraz zakup i montaż mikroinstalacji fotowoltaicznej

360 000 zł (60%)

375 000 zł (60%) dla zadania uwzględniającego pompy ciepła

Termomodernizacja bez wymiany źródła ciepła

150 000 zł (60%)

Program CIEPŁE MIESZKANIE | II nabór

Program CIEPŁE MIESZKANIE będzie wspierać

NFOŚiGW → WFOŚiGW → GMINA → BENEFICJENT

beneficjent programu

końcowy

DLA OSÓB FIZYCZNYCH

- demontaż nieefektywnych źródeł ciepła na paliwa stałe (tzw. kopciuchów) oraz zakup i montaż źródeł ciepła do celów ogrzewania i ogrzewania ciepłej wody użytkowej (dalej CWU) albo podłączenie lokalu mieszkalnego do efektywnego źródła ciepła w budynku,
- warunkowo:
 - zakup i montaż wentylacji mechanicznej z odzyskiem ciepła,
 - zakup i montaż stolarki okiennej i drzwiowej,
 - wykonanie dokumentacji projektowej,

DLA WSPÓLNOT

- demontaż nieefektywnych źródeł ciepła na paliwa stałe w budynku oraz zakup i montaż wspólnego źródła ciepła do celów ogrzewania lub ogrzewania i cwu,
- zakup i montaż nowej instalacji centralnego ogrzewania i/lub cwu,
- zakup i montaż wentylacji mechanicznej z odzyskiem ciepła,
- zakup i montaż ocieplenia przegród budowlanych, okien, drzwi, drzwi/bram garażowych,
- zakup i montaż mikroinstalacji fotowoltaicznej,
- dokumentacja:
 - wykonanie audytu energetycznego, dokumentacji projektowej oraz wymaganych ekspertyz

Beneficjent końcowy

- właściciel lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym,
- uprawniony z ograniczonego prawa rzeczowego,
- najemca lokalu mieszkalnego stanowiącego własność gminy, jeżeli nie wszystkie lokale mieszkalne w tym budynku stanowią własność gminy,
- wspólnota 3-7 lokali,

Organizacja naborów

Start naboru wniosków dla gmin: **29 września 2023 roku**

Ogłoszenie naboru określone indywidualnie przez gminy: **w ramach I i II naboru**

W okresie trwałości beneficjent końcowy nie może zmienić przeznaczenia lokalu mieszkalnego na inny, nie może zdemontować urządzeń, instalacji oraz wyrobów budowlanych zakupionych i zainstalowanych w trakcie realizacji przedsięwzięcia, a także nie może zainstalować dodatkowych źródeł ciepła, niespełniających warunków Programu.

Szczegółowe informacje o składaniu i rozpatrywaniu wniosków o dofinansowanie zawarte są w regulaminie naboru wniosków o dofinansowanie przedsięwzięć w ramach programu priorytetowego Ciepłe Mieszkanie w Mieście i Gminie Gąbin.

Dane kontaktowe w ramach prowadzonego naboru wniosków:

Tel.: 24 267 41 65; Tel.: 24 267 41 75e-mail: sekretariat@gabin.pl

„Ciepłe Mieszkanie” dane liczbowe:

- liczba złożonych Wniosków o dofinansowanie przez Beneficjentów końcowych: 2
- liczba zrealizowanych przedsięwzięć przez Beneficjentów końcowych (narastająco): 0
- sumaryczna kwota wypłacanego dofinansowania Beneficjentom końcowym (narastająco): 0,00 złotych.

Centrum Opiekuńczo-Mieszkalne w Koszelewie

Samorząd Gąbina realizuje zadanie z zakresu wsparcia społecznego osób niepełnosprawnych w ramach resortowego Programu Ministra Rodziny i Polityki Społecznej „Centra opiekuńczo-mieszkalne”, Moduł I.

Przedmiotem umowy jest utworzeniu ośrodka wsparcia Centrum Opiekuńczo-Mieszkalnego z siedzibą w Koszelewie.

Realizacja Zadania Modułu I – Utworzenie Centrum opiekuńczo-mieszkalnego

DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW

PAŃSTWOWEGO FUNDUSZU CELOWEGO

CENTRA OPIEKUŃCZO-MIESZKALNE

Centrum Opiekuńczo-Mieszkalne w Koszelewie

DOFINANSOWANIE: 1 966 551,75 zł

CAŁKOWITA WARTOŚĆ INWESTYCJI: 2 096 328,73 zł

Obiekt przeznaczony będzie dla 10 osób dorosłych z niepełnosprawnością w stopniu znacznym i umiarkowanym, 2 osób na pobyt całodobowy oraz 8 osób na pobyt dzienny.

Celem powstania COM jest rozszerzenie dotychczasowych form wsparcia, niezbędne z punktu widzenia potrzeb osób niepełnosprawnych.

Centrum opiekuńczo-mieszkalne w Koszelewie zapewni przede wszystkim usługi bytowe i opiekuńcze osobom niepełnosprawnym.

Centrum mieścić się będzie w nowo wybudowanym budynku parterowym. Obiekt będzie pozbawiony barier architektonicznych i w pełni dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych. Wykonany w nowej technologii budowlanej z uwzględnieniem odpowiedniej termoizolacyjności i energooszczędnych źródeł ogrzewania.

Powierzchnia użytkowa wynosić będzie 256,25 m².

W budynku zlokalizowana będzie:

Część wspólna dla mieszkańców w ramach pobytu całodobowego i dziennego, którą będą stanowiły: pomieszczenie do przygotowywania posiłków (kuchnia) i pomieszczenie do wydawania posiłków, dostępne dla wszystkich mieszkańców oraz przestrzeń/pomieszczenie z miejscami siedzącymi przy stole, umożliwiającą spożycie posiłku (jadalnia); przestrzeń wypoczynkowa; sala umożliwiającą zajęcia ruchowe (pokój ćwiczeń); pomieszczenia pomocnicze, tj. pralnię, szatnię, łazienki, toalety, pomieszczenie dla personelu, pokój medyczny.

Część mieszkalna dla mieszkańców w ramach pobytu całodobowego, którą będą stanowiły pokoje jednoosobowe wyposażone w łazienkę.

Pomieszczenia bazy lokalowej Centrum będą wyposażone w system monitorująco-alarmowy oraz przyzywowy z zachowaniem prywatności uczestników.

Obiekt zapewni komfort i prywatność osobom z różnymi niepełnosprawnościami. Uczestnicy, niezależnie od rodzaju niepełnosprawności będą mieli łatwy dostęp do przestrzeni wspólnych i kontaktu z naturą.

Centrum będzie posiadało teren rekreacyjno-wypoczynkowy. W ramach zagospodarowania terenu wykonane zostaną: chodniki, miejsca parkingowe (w tym dla osób niepełnosprawnych), zieleń i mała architektura parkowa, oświetlenie i ogrodzenie, a także wewnętrzny dziedziniec dający możliwość integracji, wypoczynku oraz organizowania zajęć terapeutycznych na świeżym powietrzu.

Uruchomienie Centrum Opiekuńczo-Mieszkalnego pozwoli na rozszerzenie oferty usług dla dorosłych osób z niepełnosprawnościami. Zapewni niezależne, samodzielne i godne ich funkcjonowanie. Zapewni uczestnikom programu pomoc adekwatną do potrzeb i możliwości wynikających z wieku i stanu zdrowia. Ponadto położenie i usytuowanie COM umożliwi włączenie uczestników programu do społeczności lokalnej i przyczyni się do poprawy jakości ich życia w środowisku.

Powstanie COM pozwoli również na zaoferowanie mieszkańcom nowej formy wsparcia, dającej możliwość samodzielnego wyboru wybranych zajęć, aktywności oraz formy spędzania czasu. Zajęcia będą w pełni dostosowane do potrzeb uczestników.

Całkowita wartość inwestycji: 2 096 328,73 zł.

Umowa nr 03/2024/COM z dnia 7.03.2024 r.

Termin realizacji zadania: 1.11.2023 r. – 31.10.2026 r.

Budowa Centrum Opiekuńczo – Mieszkalnego w Koszelewie jest dofinansowana z Funduszu Solidarnościowego

w ramach resortowego Programu Ministra Rodziny i Polityki Społecznej „Centra opiekuńczo-mieszkalne”, Moduł I, w kwocie 1 966 551,75 zł.

Mazowieckie strażnice OSP – edycja 2024

W 2024 roku zostało zrealizowane zadanie polegające na remoncie strażnicy OSP w Gąbinie współfinansowane w ramach zadania „MAZOWIECKIE STRAŻNICE OSP-2024” przy udziale środków otrzymanych od Samorządu Województwa Mazowieckiego

Koszt całkowity: 74 046,00 zł

Dofinansowanie z budżetu Województwa Mazowieckiego: 40 000,00 zł

W ramach projektu został wykonany remont elewacji budynku strażnicy OSP Gąbin zlokalizowanej przy ul. Stary Rynek 15.

Zadaniem został objęty remont – bieżąca konserwacja – malowanie – naprawa uszkodzonej elewacji budynku strażnicy, która zagrażała bezpieczeństwu strażakom i osób

postronnych. Budynek stanowi część bojową strażnicy, tj. pomieszczeń wykorzystywanych m.in. w celu przyjmowania zgłoszeń, alarmowania oraz koordynacji działań ratowniczo – gaśniczych, 2 sal szkoleniowych, magazynu sprzętu ratowniczo-gaśniczego, pomieszczeń gospodarczych, socjalnych, higieniczno-sanitarnych, pomocniczych i technicznych.

Gąbińska jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej istnieje od 1898 roku. Pełniąc działania przeciwpożarowe i po-

mocnicze, w znaczący sposób wpływała na bezpieczeństwo mieszkańców Gąbina i całej okolicy.

W roku 1922 podjęto decyzję o budowie domu strażaka. 21 kwietnia 1923 roku władze miejskie przekazały strażakom działkę o powierzchni 470 m², na której miał stanąć wspomniany budynek. W sierpniu 1927 roku rozpoczęto zakładanie fundamentów. Pieniądze na budowę domu strażaka pochodziły w większości z budżetu miejskiego. Była to jedna z największych przedwojennych inwestycji miasta Gąbin. W 1929 roku, dzięki poparciu ówczesnego ministra spraw wewnętrznych, gąbinianina z pochodzenia, Sławoja Felicjana Składkowskiego, udało się pozyskać korzystną pożyczkę na dalszą budowę obiektu. W 1932 roku budynek pokryto dachem, zaś w 1938 został on oddany do użytku. Całkowity koszt budowy wyniósł 200 tys. zł. Budynek uniknął zniszczenia w trakcie drugiej wojny światowej. Po wojnie stanowił centralny punkt kulturalnego życia mieszkańców Gąbina.

W domu strażaka swoje spektakle wystawiał lokalny teatr, znajdowało się również kino, zaś sala bankietowa wykorzystywana była do organizowania uroczystości, spotkań i konferencji.

Strażnica OSP Gąbin jest dużym obiektem pełniącym rolę zarówno siedziby ochotniczej straży pożarnej, jak i innych instytucji i zrzeszeń społecznych. Jest to lokalne centrum kultury oraz spotkań, wpływające na rozwój życia społecznego okolicy.

Celem realizacji zadania „MAZOWIECKIE STRAŻNICE OSP” jest zapewnienie gotowości bojowej jednostkom ochotniczych straży pożarnej i poprawa stanu bezpieczeństwa publicznego poprzez udzielenie pomocy finansowej na remont albo modernizację strażnic jednostek OSP z terenu Województwa Mazowieckiego.

Remont strażnicy OSP w Gąbinie wykonano w ramach zadania „MAZOWIECKIE STRAŻNICE OSP-2024” przy udziale środków otrzymanych od Samorządu Województwa Mazowieckiego.

Mazowsze.
serce Polski

**Mazowsze >> dla straży
pożarnych >**

Mazowsze bez smogu

Realizacja projektu pn. „Mazowsze bez smogu”, realizowanego w ramach Priorytetu II „Fundusze Europejskie na zielony rozwój Mazowsza” dla Działania 2(i) „Wspieranie efektywności energetycznej i redukcji emisji gazów cieplarnianych” Funduszy Europejskich dla Mazowsza 2021-2027.

Miasto i Gmina Gąbin jest partnerem projektu pozakonkursowego „Mazowsze bez smogu” realizowanego w ramach Priorytetu II „Fundusze Europejskie na zielony rozwój Mazowsza” dla Działania 2(i) „Wspieranie efektywności energetycznej i redukcji emisji gazów cieplarnianych” Funduszy Europejskich dla Mazowsza 2021–2027.

Lider projektu: Województwo Mazowieckie

Całkowita wartość projektu: 1 438 315,10 zł.

Dofinansowanie ze środków Funduszy Europejskich: 1 222 567,83 zł
Środki własne: 215 747,27 zł.

Pozyskane środki finansowe przeznaczone zostaną na spełnienie wymogów uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie programu ochrony powietrza dla stref w województwie mazowieckim, jakimi są „Prowadzenie doradztwa energetycznego i ekologicznego”, w ramach którego każdy samorząd gminny ma obowiązek zatrudnienia co najmniej jednego ekodoradcy.

Dzięki pozyskanym środkom finansowym gmina zatrudniła ekodoradcę. W dalszej kolejności wyposaży stanowisko pracy ekodoradcy, wyposaży ekodoradcę w narzędzia i usłu-

gi niezbędne do pracy, przeprowadzi działania edukacyjne.

Niniejszy projekt zakłada doprowadzenie do poprawy jakości powietrza, poprzez zapewnienie sieci ekodoradców, a także dostępu do informacji i możliwości aktywnej ich wymiany pomiędzy jst, i innymi podmiotami zainteresowanymi i związanymi z ochroną powietrza. W zakresie projektu znajdą się działania realizowane przez jst:

- Doradztwo energetyczne i ekologiczne
- Edukacja ekologiczna – realizowana poprzez działania informacyjno-edukacyjne prowadzone na szczeblu wojewódzkim i lokalnym.

Realizacja programu obejmie lata 2024-2028, a łączny koszt projektu wynosi 1 438 315,10 zł, z czego 15% tej kwoty, pochodzić będzie z budżetu gminy.

Projekt pozakonkursowy pn.: „Mazowsze bez smogu”, w ramach Priorytetu II „Fundusze Europejskie na zielony rozwój Mazowsza” dla Działania 2(i) „Wspieranie efektywności energetycznej i redukcji emisji gazów cieplarnianych” Funduszy Europejskich dla Mazowsza na lata 2021–2027

Fundusze Europejskie
dla Mazowsza

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Mazowsze.
serce Polski

AKCJA: Sterylizacja, kastracja, czipowanie zwierząt domowych. Mazowsze dla zwierząt 2024

Miasto i Gmina Gąbin realizuje projekt pn. „Zapobieganie bezdomności zwierząt w gminie Gąbin” współfinansowany przez Samorząd Województwa Mazowieckiego w ramach „Mazowieckiego Programu Wsparcia Zapobiegania Bezdomności Zwierząt – Mazowsze dla zwierząt 2024”.

Szacunkowy koszt całkowity zadania: 15 190,00 zł

Dofinansowanie z budżetu Województwa Mazowieckiego: 7 595,00 zł

Zadanie pn.: „Zapobieganie bezdomności zwierząt w gminie Gąbin” będzie polegało na:

1) zmniejszeniu niekontrolowanego rozmnażania się zwierząt, w szczególności psów i kotów właścicielskich w celu zapobiegania bezdomności.

W ramach zadania zostanie: zaszczepionych 30 psów i kotów, wykonana kastracja i sterylizacja.

Rodzaj planowanego zabiegu będzie uzależniony od zgłoszenia zapotrzebowania przez właścicieli zwierząt.

Zabiegi sterylizacji i kastracji prowadzone będą przez lekarza weterynarii.

2) edukacji mieszkańców w zakresie humanitarnego traktowania zwierząt oraz odpowiedzialnej i właściwej opieki nad zwierzętami; a także konieczności sterylizacji albo kastracji psów i kotów, adopcji zwierząt domowych, zakazu handlu zwierzętami domowymi. Wsparcia w działaniach edukacyjnych udzieli ZWIERZ Ogólnopolska Fundacja na rzecz Ochrony Zwierząt.

Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin ogłasza nabór na sterylizację bądź kastrację psów i kotów właścicielskich z terenu Miasta i Gminy Gąbin.

Wnioski można składać na biurze podawczym (pokój nr 1) w Urzędzie Miasta i Gminy Gąbin, w godzinach pracy urzędu (poniedziałek, wtorek, czwartek, piątek 7.30-15.30, środa 9.00-17.00), do wyczerpania środków przyjętych na realizację zadania.

Wniosek można pobrać w pokoju nr 1 w Urzędzie - ul. Stary Rynek 16 lub w budynku B Urzędu przy ul. Stary Rynek 15.

Szczegółowe informacje można uzyskać pod nr tel. 24 267 41 65.

Zasady prowadzenia akcji:

Miasto i Gmina pokrywa 100 proc. kosztów związanych z zabiegiem sterylizacji lub kastracji do momentu wyczerpania środków finansowych, zabezpieczonych w budżecie gminy na rok 2024.

Zwrot kosztów nie dotyczy przygotowania zwierzęcia do zabiegu i ewentualnych wizyt pozabiegowych, których koszty ponosi właściciel zwierzęcia.

Zabiegi sterylizacji lub kastracji dofinansowane są tylko właścicielom psów i kotów, którzy zamieszkują na terenie miasta/gminy.

Zabiegi sterylizacji lub kastracji dofinansowane są tylko właścicielom psów i kotów, którzy dopełnili obowiązku zaszczepienia zwierzęcia przeciwko wściekliznie.

Zabiegi dofinansowane są tylko właścicielom, których zwierzę posiada elektroniczne oznakowanie w postaci czipa. W przypadku braku oznakowania, właściciel chcący skorzystać z dofinansowania musi wyrazić zgodę na oznakowanie zwierzęcia podczas wykonywania zabiegu sterylizacji lub kastracji. Miasto i Gmina pokrywa 100 proc. kosztów związanych z oznakowaniem w postaci czipa.

Zabiegi wykonywane są w gabinecie weterynaryjnym na podstawie skierowania wystawionego przez pracownika Referatu ds. Inwestycji Gospodarki Komunalnej i Gospodarki Gruntami.

W celu ustalenia terminu zabiegu właściciel zwierzęcia zobowiązany jest do zgłoszenia się do wskazanego gabinetu weterynaryjnego wraz z uzyskanym skierowaniem.

Właściciel zwierzęcia zobowiązany jest do doprowadzenia zwierzęcia na zabieg oraz do odebrania wysterylizowanego lub wykastrowanego psa/kota w terminach podanych przez lekarza weterynarii wykonującego zabiegi.

Planowany termin zakończenia całego zadania najpóźniej do 25 października 2024 r.

Celem „Mazowieckiego Programu Wsparcia Zapobiegania Bezdomności Zwierząt – Mazowsze dla zwierząt 2024” jest wsparcie finansowe gmin w działaniach dążących do ograniczenia zjawiska bezdomności zwierząt, a w szczególności zmniejszenie niekontrolowanego rozmnażania się psów i kotów właścicielskich oraz kotów wolnożyjących w celu zapobiegania bezdomności, edukację mieszkańców w zakresie humanitarnego traktowania zwierząt oraz odpowiedzialnej i właściwej opieki nad zwierzętami.

Mazowsze dla zwierząt

Zapobieganie bezdomności zwierząt w gminie Gąbin

Zadanie współfinansowane ze środków
Samorządu Województwa Mazowieckiego

NARODOWY PROGRAM ROZWOJU CZYTELNICTWA 2.0. NA LATA 2021-2025

Miasto i Gmina Gąbin pozyskało dofinansowanie ze środków budżetu państwa (dotacja celowa) w ramach programu wieloletniego pn. „Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025” Priorytetu 3 „Zakup nowości wydawniczych do placówek wychowania przedszkolnego, bibliotek szkolnych i pedagogicznych” w wysokości 12 500,00 zł (umowa nr 21/NPRC/2024/JST z dnia 9.04.2024 r. o udzielenie dotacji celowej na dofinansowanie ze środków budżetu państwa realizacji Priorytetu 3 programu wieloletniego pod nazwą „Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025”, zawarta pomiędzy Wojewodą Mazowieckim a Miastem i Gminą Gąbin).

Wkład własny Miasta i Gminy Gąbin w realizację Programu: 3 125,00 zł.

Wartość dofinansowania: 12 500,00 zł

Koszt całego przedsięwzięcia: 15 625,00 zł.

Termin realizacji – do 31 grudnia 2024 r.

W ramach Priorytetu 3 „Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0.” wsparcie finansowe otrzymają placówki:

- Szkoła Podstawowa im. Obrońców Dobrzykowa z 1939 r. w Dobrzykowie – 4 000,00 zł
- Oddział Przedszkolny przy Szkole Podstawowej im. Władysława Stanisława Reymonta w Czerminie – 1 500,00 zł
- Oddział Przedszkolny przy Szkole Podstawowej im. Marii Kownackiej w Nowym Kamieniu – 1 500,00 zł
- Oddział Przedszkolny przy Szkole Podstawowej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Nowym Grabinie – 2 500,00 zł
- Punkt Przedszkolny przy Szkole Podstawowej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Nowym Grabinie – 1 500,00 zł
- Oddział Przedszkolny przy Szkole Podstawowej im. Kornela Makuszyńskiego w Borkach – 1 500,00 zł

Udzielone wsparcie przeznaczone zostanie na zakup książek do bibliotek, będących nowościami wydawniczymi dla dzieci w wieku 3-6 lat dla oddziałów przedszkolnych oraz dla szkół na zakup książek będących nowościami wydawniczymi i niebędących podręcznikami.

W ramach realizacji programu odbędą się także warsztaty czytelnicze, lekcje biblioteczne oraz spotkania z lokalnymi autorami książek dla dzieci.

Wsparcie finansowe udzielane jest pod warunkiem zapewnienia przez organ prowadzący szkołę i placówkę wychowania przedszkolnego wkładu własnego w wysokości co najmniej 20% kwoty kosztów realizacji zadania objętego dofinansowaniem z budżetu państwa.

Program dotyczy rozwijania zainteresowań uczniów przez promocję, wspieranie czytelnictwa dzieci i młodzieży, w tym zakup nowości wydawniczych.

Realizacja programu „Opieka 75+” edycja 2024 w Mieście i Gminie Gąbin

Miasto i Gmina Gąbin otrzymała dotację w wysokości 42 142,00 zł na realizację Programu „Opieka 75+”.

Miasto i Gmina Gąbin realizuje program dofinansowany na podstawie umowy nr WRPS-I.946.12.157.2024.Op.75+ z dnia 11.06.2024 r. o wsparcie realizacji zadania własnego o charakterze obowiązkowym, realizowanego w ramach programu „Opieka 75+”, zawartej pomiędzy Wojewodą Mazowieckim a Miastem i Gminą Gąbin.

Bezpośrednim realizatorem zadania jest Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Gąbinie.

Program „Opieka 75+” na rok 2024 jest elementem polityki społecznej w zakresie wspierania osób starszych. To odpowiedź na wyzwania, w związku z coraz bardziej zauważalnymi i postępującymi procesami demograficznymi, prowadzącymi do starzenia się społeczeństwa.

Celem programu jest:

- Poprawa dostępności do usług opiekuńczych, w tym specjalistycznych usług opiekuńczych, dla osób w wieku

75 lat i więcej, które są osobami samotnymi lub są osobami samotnie gospodarującymi, a także tych, które pozostają w rodzinie.

- Bezpośrednimi adresatami programu są wszystkie gminy w województwie mazowieckim do 60 tys. mieszkańców, pośrednimi adresatami programu są osoby w wieku 75+ lat i więcej, które spełniają warunki do udzielenia pomocy w formie usług opiekuńczych wskazanych w ustawie o pomocy społecznej.

Środki finansowe z programu mogą być przeznaczone na:

- dofinansowanie do usług opiekuńczych, w tym specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób, którym przedmiotowe usługi były świadczone w ramach programu „Opieka 75+” i będą kontynuowane w roku 2024;
- dofinansowanie do usług opiekuńczych lub specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób, którym w roku 2023 te usługi nie były świadczone;
- dofinansowanie do zwiększenia liczby godzin usług opiekuńczych, w tym specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób w wieku 75 lat i więcej.

Program realizowany od 1 stycznia 2024 roku do 31 grudnia 2024 roku

Całkowita wartość zadania: 70 236,67 zł.

Dofinansowanie z budżetu państwa: 42 142,00 zł.

Zadanie jest współfinansowane ze środków przekazanych przez Wojewodę Mazowieckiego w ramach programu „Opieka 75+” na rok 2024.

Modernizacja kompleksu boisk sportowych „Orlik” w Gąbinie

Już niebawem rozpocznie się modernizacja kompleksu boisk sportowych „Orlik” w Gąbinie.

Na zadanie Samorząd Gąbina pozyskał dofinansowanie (zgodnie z umową z dnia 16.05.2024 r. Nr 2024/0221/0097/SubA/DIS/MKSO/23 o dofinansowanie ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej Zadania Inwestycyjnego w ramach Programu Modernizacji Kompleksów Sportowych „MOJE BOISKO – ORLIK 2012” – EDYCJA 2023), w zakres którego wchodzi pomoc finansowa w wysokości 353 000,000 zł na zadanie pn. „Modernizacja kompleksu sportowego „Moje Boisko – Orlik 2012” przy Al. Jana Pawła II w Gąbinie”.

Nawierzchnie na boiskach uległy naturalnemu zesterzeniu się co objawia się wytarciem, pogorszeniem się warunków antypoślizgowych, utratą sprężystości. Na-

wierzchnie nie są również dostatecznie odwadniane, na płycie miejscami zalega woda opadowa.

Elementy ogrodzenia i piłkochwy-

tów na skutek korozji uległy destabilizacji, siatka wypina się z uchwyty, ulega deformacji, traci swą elastyczność. Uderzenia piłką powodują znie-

kształcenia siatki a nawet jej „rozplatanie”, przyczyniające się do wystawiania drutów.

Istotnym elementem przebudowy ORLIKA będzie wymiana oświetlenia halogenowego na lodowe, tak by obniżyć koszty zużycia energii elektrycznej oraz zwiększyć poziom naświetlenia boisk.

Obiekt będzie ogólnodostępny, korzystanie z niego będzie bezpłatne. W celu utrzymania efektu rzeczowego zadania inwestycyjnego, zostanie zatrudniony konserwator boiska, którego zadaniem będzie opieka i bieżąca pielęgnacja obiektu. Ponadto zostaną zatrudnieni animatorzy sportu, którzy w sposób profesjonalny będą prowadzić różnego rodzaju zajęcia na boiskach sportowych kompleksu.

Nazwa zadania: „Modernizacja kompleksu sportowego „Moje Boisko – Orlik 2012” przy Al. Jana Pawła II w Gąbinie”

Zakres rzeczowy zadania:

- wymiana nawierzchni z trawy syntetycznej boiska do piłki nożnej,
- wymiana nawierzchni poliuretanowej boiska wielofunkcyjnego,
- modernizacja instalacji odwadniającej boiska,
- modernizacja ogrodzeń oraz piłkochwytnów poprzez wymianę uszkodzonych części i elementów,
- modernizacja oświetlenia poprzez wymiany opraw na oprawy typu LED.

Całkowita wartość: 706 000,00 zł

Dofinansowanie: 353 000,00 zł

Termin zakończenia zadania: do 31.12.2024 r.

Zadanie dofinansowano ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, których dysponentem jest Minister Sportu i Turystyki.

„Utworzenie świetlicy wiejskiej w budynku remizy OSP Czermno” – Mazowsze dla lokalnych centrów integracyjnych 2023

Miasto i Gmina Gąbin otrzymała dofinansowanie w wysokości 150 000,00 zł ze środków Województwa Mazowieckiego w ramach programu wsparcia „Mazowsze dla lokalnych centrów integracyjnych 2023” z przeznaczeniem na realizację zadania pn. „Utworzenie świetlicy wiejskiej w budynku remizy OSP Czermno”.

W ramach projektu dostosowano pomieszczenia w OSP w celu utworzeniu świetlicy wiejskiej w budynku remizy w Czermnie. Zostało wykonane: malowanie wewnętrzne, stolarka drzwiowa, stolarka okienna, instalacja elektryczna demontaż – montaż, ślusarka.

Głównym celem projektu jest pielęgnowanie aktywności i świadomości obywatelskiej mieszkańców poprzez utworzenie świetlicy wiejskiej w budynku remizy OSP Czermno. Celem realizacji zadania jest stworzenie warunków do integracji, zapewnienia oferty kulturalno-edukacyjnej, rozwoju kapitału społecznego, aktywizacji oraz budowania poczucia tożsamości regionalnej i narodowej mieszkańców Czermna i regionu.

Termin realizacji: do 28 czerwca 2024 r.

Kwota dofinansowania: 150 000,00 zł

Wartość zadania: 241 975,12 zł.

Zadanie pn.: „Utworzenie świetlicy wiejskiej w budynku remizy OSP w Czermnie” współfinansowano ze środków Samorządu Województwa Mazowieckiego.

Mazowsze >> dla lokalnych centrów integracyjnych >

Utworzenie świetlicy wiejskiej w budynku remizy OSP Czermnio

Zadanie współfinansowane ze środków Samorządu Województwa Mazowieckiego

Samorząd Województwa Mazowieckiego

Mazowsze.
serce Polski

Mazowsze >> dla lokalnych centrów integracyjnych >

Mazowsze.
serce Polski

Zakończyła się przebudowa strażnicy OSP w Czermnie

Wiosną bieżącego roku zakończyła się przebudowa strażnicy Ochotniczej Straży Pożarnej w Czermnie.

Zadaszenie budynku było częściowo uszkodzone, co negatywnie wpływało na użytkowanie i stan techniczny całego budynku. Aby uniknąć postępującego niszczenia została wymieniona konstrukcja i pokrycie dachu.

W strażnicy przechowywany jest sprzęt ratowniczo – gaśniczy. Wykonanie przebudowy dachu strażnicy wpłynie pozytywnie na działalność jednostki, budynek spełnia stan-

dardy techniczne i zapewnia odpowiedni komfort działalności OSP, co ma bezpośredni wpływ na gotowość bojową jednostki.

19 sierpnia 2022 r. Samorząd Gębina podpisał umowę nr W/UMWM-UU/UM/RF/4763/2022 o udzielenie dotacji z budżetu województwa mazowieckiego na dofinansowanie projektu pod nazwą „Przebudowa strażnicy OSP w Czermnie” w ramach „Instrumentu wsparcia zadań ważnych dla województwa mazowieckiego”.

Kwota dofinansowania: 125 000,00 zł

Wartość inwestycji: 523 824,75 zł

Koszty nadzoru inwestorskiego nad realizowaną inwestycją: 7 995,00 zł

Okres realizacji: 2023 r. – 2024 r.

Dofinansowanie w formie dotacji celowej udzielone do 60% całkowitej wartości inwestycji, lecz maksymalnie do kwoty 125 000,00 zł.

Celem realizacji „Instrumentu wsparcia zadań ważnych dla równomiernego rozwoju województwa mazowieckiego” jest wsparcie samorządów województwa mazowieckiego nieposiadających wystarczającego potencjału infrastruktury technicznej oraz mających ograniczone szanse pozyska-

Mazowsze >> dla równomiernego rozwoju >

Przebudowa strażnicy OSP w Czermnie

Zadanie współfinansowane ze środków Samorządu Województwa Mazowieckiego

Samorząd Województwa Mazowieckiego

Mazowsze.
serce Polski

nia środków na realizację pilnych potrzeb mieszkańców z innych programów pomocowych dedykowanych rozbudowie infrastruktury.

Zadanie pn. „Przebudowa strażnicy OSP w Cermnie” współfinansowano ze środków Województwa Mazowieckiego.

Fundusze Europejskie
dla Mazowsza

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

„Zakup Ciężkiego Samochodu Ratowniczo-Gaśniczego wraz ze sprzętem dla OSP w Gąbinie”

W maju do jednostki OSP w Gąbinie dotarł nowy ciężki samochód ratowniczo-gaśniczy.

Samochód został zakupiony dzięki pozyskanym przez Samorząd Gąbina środkom zewnętrznym, pochodzącym z dwóch źródeł:

- z Funduszy Europejskich: 1 797 750,00 zł (Priorytet II „Fundusze Europejskie na zielony rozwój Mazowsza” dla Działania 2.4 „Dostosowanie do zmian klimatu, Typ projektów: Sprzęt i infrastruktura do celów zarządzania klęskami i katastrofami”)
- z budżetu Województwa Mazowieckiego: 150 000,00 zł (Mazowsze dla straży pożarnych – OSP 2023)
- oraz ze środków własnych Miasta i Gminy Gąbin.

Samochód ratowniczo-gaśniczy marki Scania model P450 4x4 dla OSP w Gąbinie wykonała firma SZCZĘŚNIAK Pojazdy Specjalne Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku-Białej, za kwotę 2 099 118,00 zł.

Pojazd wyposażony jest w zbiornik wody o pojemności 5000 litrów oraz środek pianotwórczy o wielkości 500 litrów. Wyposażony jest w sprzęt służący do gaszenia pożarów oraz sprzęt ratownictwa technicznego, wysokościowego i medycznego. Dzięki napędowi na wszystkie koła może być używany do działań ratowniczo-gaśniczych w różnym terenie.

Informacja o źródłach finansowania:

1) Unia Europejska

Beneficjent: Miasto i Gmina Gąbin

Tytuł projektu: „Zakup Ciężkiego Samochodu Ratowniczo-Gaśniczego wraz ze sprzętem dla OSP w Gąbinie”.

Projekt realizowany jest w ramach Priorytetu II FE na zielony rozwój Mazowsza, Działania 2.4. Dostosowanie do zmian klimatu, Typ projektów: Sprzęt i infrastruktura do celów zarządzania klęskami i katastrofami nr FEMA.02.04-IP.01-002/23.

Zadania w projekcie są realizowane w etapach:

- I etap – zakup ciężkiego samochodu dla OSP Gąbin wraz z pełnym wyposażeniem
- II etap – działania edukacyjne i promocyjne projektu (spotkanie z lokalną społecznością, kampanie w szkołach, przedszkolach).

Grupy docelowe: projekt jest skierowany do jednostek straży pożarnej w ramach obszaru dotyczącego wsparcia sprzętu i infrastruktury do celów zarządzania klęskami i katastrofami.

Celem głównym projektu jest: wzmocnienie potencjału Ochotniczej Straży Pożarnej w Gąbinie w zakresie sprzętu i infrastruktury do celów zarządzania klęskami i katastrofami.

Cele szczegółowe projektu:

- zapewnienie odpowiedniego wyposażenia i zwiększenie efektywności funkcjonowania jednostki OSP Gąbin,
- poprawa stopnia zabezpieczeń strażaków oraz ich bezpieczeństwa w czasie pracy,
- skrócenie czasu reakcji na zagrożenia środowiskowe,
- zabezpieczenie przed awariami i katastrofami,
- zmniejszenie ryzyka powstawania zagrożeń i ograniczenie ich skutków,
- efektywne usuwanie skutków zagrożeń, tj. powódzie, pożary, huragany,
- szybkie interweniowanie podczas wypadków drogowych, a tym samym skrócenie czasu potrzebnego na wydobycie poszkodowanych z pojazdów,
- poprawa jakości powietrza.

Zakup ciężkiego samochodu ratowniczo-gaśniczego przyczyni się do lepszego wykonywania zadań przez OSP w Gąbinie, a także wpłynie na osiągnięcie określonych w projekcie wskaźników na zaplanowanym poziomie. Wybrany optymalny zakres przedmiotowego przedsięwzięcia zagwarantuje realizację zamierzonych celów, niwelując tym samym zidentyfikowane problemy. Realizacja projektu we wskazanym zakresie wpłynie na osiągnięcie wskaźników produktu i rezultatu we wskazanych wartościach, tj.:

- Liczba zakupionych wozów pożarniczych wyposażonych w sprzęt do prowadzenia akcji ratowniczych i usuwania skutków katastrof – 1 szt.

- Liczba jednostek służb ratowniczych doposażonych w sprzęt do prowadzenia akcji ratowniczych i usuwania skutków katastrof – 1 szt.

- Powierzchnia objęta środkami ochrony przed niekontrolowanymi pożarami – 179 665,00 ha

- Liczba przeprowadzonych kampanii informacyjno-educacyjnych kształtujących świadomość ekologiczną – 2 szt.

- Ludność odnosząca korzyści ze środków ochrony przed niekontrolowanymi pożarami – 109 771 osób.

Wartość projektu: 2 115 000,00 zł

Wysokość wkładu z Funduszy Europejskich: 1 797 750,00 zł

Wkład własny jst: 317 250,00 zł.

2) budżet Samorządu Województwa Mazowieckiego

Miasto i Gmina Gąbin otrzymała pomoc finansową w formie dotacji celowej z budżetu Województwa Mazowieckiego na dofinansowanie zakupu nowego ciężkiego samochodu ratowniczo-gaśniczego ze sprzętem ratowniczo-gaśniczym zamontowanym na stałe dla OSP Gąbin w ramach programu „Mazowsze dla straży pożarnych OSP – 2023”.

Kwota dofinansowania: 150 000,00 zł.

Nowy ciężki samochód ratowniczo-gaśniczy ze sprzętem ratowniczo-gaśniczym zamontowanym na stałe dla OSP Gąbin współfinansowano ze środków Samorządu Województwa Mazowieckiego w ramach zadania OSP – 2023.

Mazowsze dla straży pożarnych

Mazowsze.
serce Polski

Dofinansowanie ze środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg

Miasto i Gmina Gąbin pozyskała dofinansowanie ze środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg na 2024 rok na realizację zadania pn.: „Przebudowa dróg gminnych w miejscowości: Strzemeszno i Nowy Kamień-Stary Kamień”.

Całkowita wartość: 1 483 623,02 zł

Dofinansowanie: 1 186 898,41 zł

Nazwa funduszu: Rządowy Fundusz Rozwoju Dróg

Nazwa zadania: Przebudowa dróg gminnych w miejscowości: Strzemeszno i Nowy Kamień-Stary Kamień.

Samorząd Gąbina realizuje w roku 2024 zadanie dofinansowane z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg w ramach zadania, polegającego na przebudowie dróg gminnych w województwie mazowieckim. Celem zadania jest wykonanie robót budowlanych na drogach gminnych, których stan techniczny ma bezpośredni wpływ na życie i zdrowie osób – drogi z nową nawierzchnią asfaltową poprawią bezpieczeństwo, a także przyspieszą działania ratunkowe służb.

W ramach realizowanego zadania zostaną wykonane dwie inwestycje drogowe:

1) Przebudowa drogi gminnej nr 290649W relacji Czermino-Strzemeszno, gmina Gąbin (na odcinku o długości 446 m o nawierzchni asfaltowej).

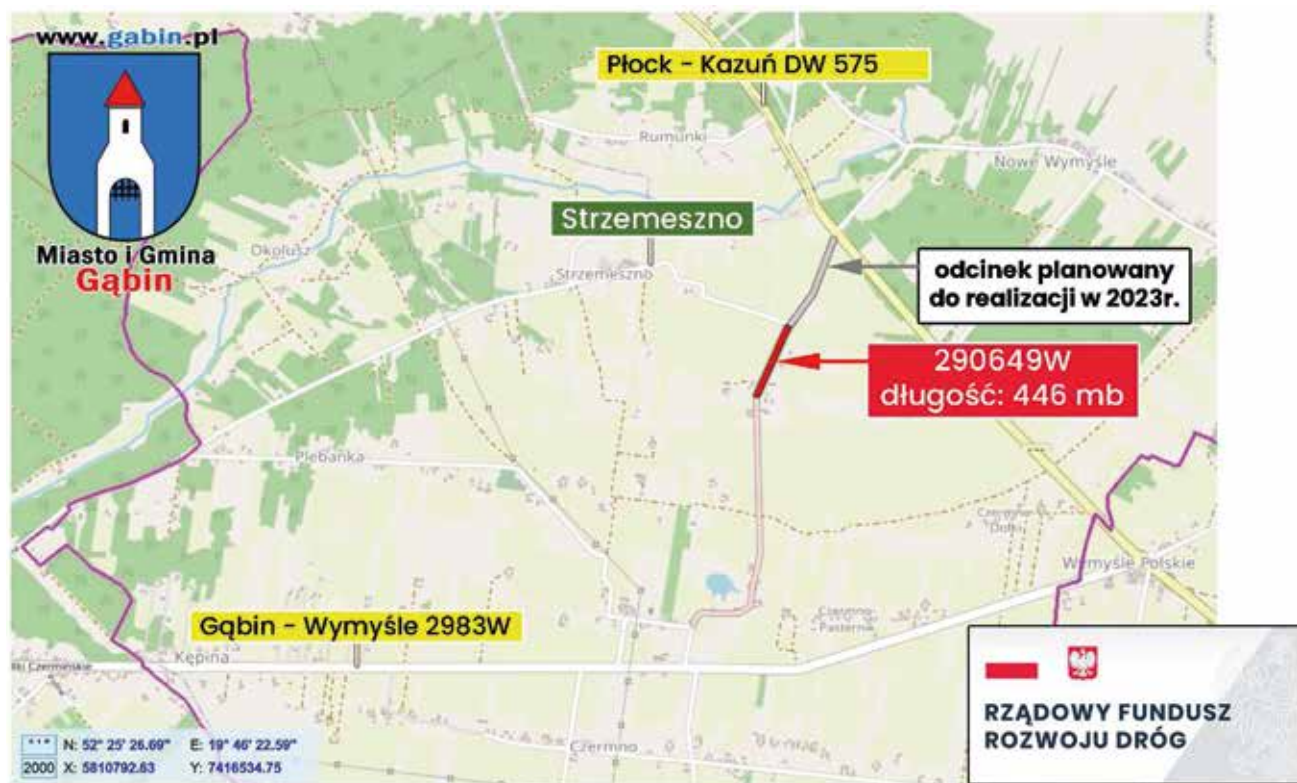
2) Przebudowa drogi gminnej o numerach: 290658W w relacji Nowy Kamień-Stary Kamień, gmina Gąbin (na odcinku o długości 765 m o nawierzchni asfaltowej).

W ramach zadania zostanie przebudowana droga gminna nr 290658W w relacji Nowy Kamień-Stary Kamień oraz droga gminna nr 290649W w Strzemesznie, które stanowią uzupełnienie do spójności sieci dróg publicznych na terenie gminy Gąbin, a także realizowane zadanie stanowi kontynuację przebudowy dróg samorządowych przeprowadzanych w latach wcześniejszych.

Umowa z wykonawcą robót, firmą DROG-BET Marcin Głuchowski z Sochaczewa została podpisana 11.06.2024 r. na kwotę 1 198 350,29 zł, z której wynika, że realizacja zadania zostanie wykonana do 5 miesięcy od podpisania umowy. Inspektorem nadzoru inwestycji został Lech Opasiński (umowa na kwotę 8 500,00 zł).

Drogi zyskają nową nawierzchnię asfaltową, co znacznie poprawi codzienne funkcjonowanie mieszkańców i przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa wszystkich uczestników ruchu.

„Posiłek w szkole i w domu” – edycja 2024

Miasto i Gmina Gąbin realizuje projekt dofinansowany na podstawie umowy nr WRPS-VI.946.1.157.2024 z dnia 18.04.2024 r. o wsparcie realizacji zadania własnego o charakterze obowiązkowym, realizowanego w ramach wieloletniego rządowego programu „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2024-2028 w 2024 r., zawartej pomiędzy Wojewodą Mazowieckim a Miastem i Gminą Gąbin.

Na realizację wieloletniego rządowego programu „Posiłek w szkole i w domu” Miasto i Gmina Gąbin w roku 2024 r. uzyskała dofinansowanie w kwocie 352 983,00 zł.

Program „Posiłek w szkole i w domu” zapewnia pomoc zarówno osobom starszym, niepełnosprawnym, o niskich dochodach, jak i dzieciom, które wychowują się w rodzinach znajdujących się w trudnej sytuacji.

Program przewiduje wsparcie finansowe gmin w udzieleniu pomocy w formie posiłku, świadczenia pieniężnego w postaci zasiłku celowego na zakup posiłku lub żywności oraz świadczenia rzeczowego w postaci produktów żywnościowych.

Dotacja przeznaczona jest na realizację Programu w ramach:

- ♦ Modułu 1 „Moduł dla dzieci i młodzieży” oraz
- ♦ Modułu 2 „Moduł dla osób dorosłych”.

W ramach modułów 1 i 2 Program przewiduje udzielenie pomocy w jednej z trzech form:

- 1) posiłek;
- 2) świadczenie pieniężne na zakup posiłku lub żywności;
- 3) świadczenie rzeczowe w postaci produktów żywnościowych.

Odbiorcami Programu są osoby i rodziny posiadające dochód do wysokości 200% kryterium dochodowego, określonego w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, które od 1 stycznia 2023 r. wynosi:

- dla osoby samotnej 1.552,00 zł miesięcznie,
- dla osoby w rodzinie 1.200,00 zł miesięcznie.

Bezpośrednim realizatorem zadania jest Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Gąbinie.

Termin realizacji zadania: od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2024 r.
 Kwota dofinansowania: 352 983,00 zł
 Wartość projektu: 441 228,75 zł
 Wkład własny: 88 245,75 zł.

Zadanie jest współfinansowane ze środków przekazanych przez Wojewodę w ramach programu wieloletniego „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2024-2028.

Do udzielania pomocy w zakresie dożywiania mają zastosowanie odpowiednio przepisy ustawy o pomocy społecznej, dotyczące udzielania świadczeń z pomocy społecznej.

W zakresie realizacji powyższego programu Rada Miasta i Gminy Gąbin podjęła następujące uchwały:

Uchwała Nr 428/LXX/2023 Rady Miasta i Gminy Gąbin z dnia 28 grudnia 2023 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu osłonowego w zakresie dożywiania „Posiłek w szkole i w domu – pomoc Gminy Gąbin” na lata 2024-2028.

Uchwała Nr 429/LXX/2023 Rady Miasta i Gminy Gąbin z dnia 28 grudnia 2023 r. w sprawie podwyższenia kryterium dochodowego uprawniającego do przyznania nieodpłatnie pomocy w formie świadczenia pieniężnego na zakup posiłku lub żywności dla osób objętych wieloletnim rządowym programem „Posiłek w szkole i w domu – pomoc Gminy Gąbin” na lata 2024-2028.

Uchwała Nr 430/LXX/2023 Rady Miasta i Gminy Gąbin z dnia 28 grudnia 2023 r. w sprawie określenia zasad zwrotu wydatków w zakresie dożywiania w formie posiłku albo świadczenia rzeczowego w postaci produktów żywnościowych dla osób objętych wieloletnim rządowym programem „Posiłek w szkole i w domu – pomoc Gminy Gąbin” na lata 2024-2028.

Dofinansowanie do uruchomienia stołówki szkolnej w Szkole Podstawowej w Borkach

Miasto i Gmina Gąbin otrzymała dotację ze środków budżetu państwa w ramach modułu 3 wieloletniego rządowego programu „Posiłek w szkole i w domu” na uruchomienie stołówki szkolnej w Szkole Podstawowej w Borkach.

Kwota dofinansowania: 80 000,00 zł

Wkład własny: 20 000,00 zł

Realizacja zadania do dnia 31 grudnia 2024 r.

Środki w ramach dotacji zostaną przeznaczone na zakup usług i/lub wyposażenia kuchni w stołówce szkolnej lub pomieszczeń przeznaczonych do spożywania posiłków dla Szkoły Podstawowej w Borkach.

Doposażenie stołówki szkolnej, która obecnie nie funkcjonuje, tak aby mogła zostać uruchomiona.

Aktualnie szkoła posiada stołówkę szkolną, ale nie używa kuchni w tej stołówce ze względu na konieczność przeprowadzenia remontu i dokonania niezbędnego wyposażenia. Uczniowie korzystają tylko z pomieszczenia przeznaczonego do spożywania posiłków. Posiłki są przygotowywane i dostarczane przez zewnętrzną firmę cateringową.

W ramach otrzymanego wsparcia finansowego w Szkole Podstawowej w Borkach zostaną wykonane niezbędne remonty dotyczące adaptacji i zagospodarowania pomieszczeń stołówki oraz kuchni.

Ponadto zostaną zakupione szafki (do przechowywania wyposażenia kuchennego i stołówki), zmywarki, lodówki, pieca konwektorowego, zastawy stołowej (talerzy, szklanek, dzbanków, tac, sztuczków).

Moduł 3 programu „Posiłek w szkole i w domu” ma na celu wzmocnienie opiekuńczej funkcji szkoły podstawowej poprzez tworzenie warunków umożliwiających spożywanie przez uczniów posiłku w trakcie pobytu w szkole.

Program „Aktywny MALUCH” w gminie Gąbin

W Górkach powstanie żłobek samorządowy, w którym będzie funkcjonowało 30 miejsc opieki dla maluchów. Żłobek zostanie wybudowany przy ul. Modrzewiowej.

W chwili obecnej jest rozstrzygane postępowanie przetargowe na wykonanie robót budowlanych przy żłobku.

Zadanie ma zapewnione dofinansowanie w ramach rządowego programu MALUCH+ na lata 2022–2029. Utworzenie nowego żłobka w Górkach przez Samorząd Gąbina, znacząco zwiększy liczbę miejsc opieki nad najmłodszymi z 89 na 119.

Nazwa zadania: „Dofinansowanie żłobka z programu MALUCH+ 2022–2029”.

W dniu 13.11.2023 r. Miasto i Gmina Gąbin podpisało umowę w sprawie przekazania dofinansowania na zadanie polegające na tworzeniu miejsc opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 w ramach Programu rozwoju instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 „MALUCH+” 2022–2029.

W ramach realizacji umowy zostanie utworzony Żłobek Samorządowy w Górkach dysponujący 30 miejscami, który będzie znajdował się w nowo wybudowanym budynku przy ul. Modrzewiowej 16.

Inwestycja zostanie zrealizowana z wykorzystaniem środków z Krajowego Planu Odbudowy oraz budżetu Państwa.

Wartość zadania: 1 448 307,80 zł, w tym:

- środki KPO w ramach Programu MALUCH+ w kwocie 1 075 860,00 zł
- środki z budżetu państwa na finansowanie podatku VAT w kwocie 145 155,03 zł.
- środki własne: 227 292,77 zł.

Cel projektu: utworzenie 30 miejsc opieki w żłobku.

Okres realizacji zadania: od dnia 1 września 2023 r. do dnia 30 grudnia 2024 r.

Grupa docelowa:

a. dzieci, w tym dzieci z niepełnosprawnościami lub wymagające szczególnej opieki, do ukończenia roku szkolnego, w którym dziecko ukończy 3 rok życia lub dłużej, zgodnie z ustawą z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz z ustawą z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa;

b. rodzice;

c. opiekunowie.

W ramach umowy zostaną wykonane następujące zadania:

-Budowa parterowego budynku przeznaczonego w całości do prowadzenia żłobka (planowana powierzchnia ok.

320 m²) na działkach stanowiących własność Gminy Gąbin.

-Zakup i montaż wyposażenia, m. in. meble, wyposażenie wypoczynkowe, wyposażenie sanitarne, wyposażenie kuchenne, zabawki.

Rezultatem projektu będzie powstanie nowego żłobka samorządowego na 30 miejsc opieki dla dzieci do lat 3.

Wzrost dostępności miejsc opieki przyczyni się do zwiększenia ilości dzieci objętych opieką, a powstała dzięki programowi instytucja opieki umożliwi aktywizację zawodową rodziców, którzy dotychczas nie mogli podjąć pracy ze względu na konieczność sprawowania opieki nad dziećmi w wieku do lat 3. Ponadto nowo powstały Żłobek pozytywnie wpłynie na wzrost zatrudnienia poprzez utworzenie nowych miejsc pracy.

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zgodnie z Programem rozwoju instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 „MALUCH+” 2022–2029, zmienił nazwę Programu, wprowadzając nową pt.: „Program rozwoju instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 Aktywny Maluch 2022–2029”.

Program „Aktywny MALUCH 2022–2029” jest programem integrującym środki europejskie – środki z Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności (KPO) oraz z programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego (FERS), finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus w ramach perspektywy finansowej 2021–2027 – a także środki budżetu państwa.

Fundusze Europejskie

Dofinansowane przez Unię Europejską

Dofinansowanie żłobka z programu MALUCH+ 2022–2029

Miasto i Gmina Gąbin

#NextGenerationEU

www.mapadotacji.gov.pl

Klub Senior + edycja 2024 – Rządowy program realizowany od roku 2015 przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Od 2021 roku funkcjonuje w strukturach Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Gąbinie klub Senior+.

Siedziba Klubu mieści się przy ul. Stary Rynek 15 w Gąbinie, w pomieszczeniach budynku OSP.

Klub zrzesza dwudziestu seniorów z terenu gminy, ma on na celu integrację społeczną osób 60+, ich aktywizację poprzez uczestnictwo w życiu kulturalnym i społecznym gminy. Jest również ważnym czynnikiem przeciwdziałającym wykluczeniu osób starszych.

Ośrodek wsparcia Klub Senior+ skierowany jest do osób nieaktywnych zawodowo w wieku powyżej 60 roku życia, mieszkających na terenie Miasta i Gminy Gąbin.

Lokal w którym znajduje się klub został tak przygotowany, aby spełniał wszystkie normy. Pozbawiony jest barier architektonicznych, znajduje się na jednym poziomie: na parterze (brak schodów i stopni); korytarz i przejścia umożliwiają przejazd wózkom inwalidzkim.

Klub „Senior+” otwarty jest 4 godziny dziennie, od poniedziałku do piątku, w godzinach 16.00 – 20.00.

Opiekunem klubu do 29.02.2024 r. była Pani Monika Bembenista-Sperber, od 01.03.2024 r. jest nim Pani Sylwia Obidowska.

Kierownikiem Klubu jest Pani Barbara Grzelak.

Klub Senior+ oferuje zajęcia w zakresie aktywności ruchowej – zajęcia organizowane przez fizjoterapeutę: rehabilitacja indywidualna i grupowa, ćwiczenia, zajęcia aktywizujące ruchowe „Nordic Walking” zachęcające do przyłączenia się do wspólnych spacerów Nordic Walking; zajęcia sportowo-rekreacyjne, np.: imprezy rekreacyjne: gry planszowe towarzyskie; kulturalno-oświatowe, muzykoterapia, wyjazdy do teatru i wycieczki krajoznawcze; zajęcia edukacyjne np. edukacja z zakresu profilaktyki zdrowia i promocji zdrowego stylu życia, nauka tańców ludowych i tradycyjnych, warsztaty komputerowe, zajęcia kulinarne; terapia zajęciowa, m.in. warsztaty plastyczne, zajęcia manualne (rękodzieło), terapia wspomnieniowa opiewająca historię Miasta i Gminy Gąbin i szereg innych zajęć.

W ramach zadania realizowane będą działania: socjalne, edukacyjne, kulturalno-oświatowe, aktywności ruchowej, sportowo-rekreacyjne, aktywizujące społecznie, terapii zajęciowej.

Zadania realizowane w klubie „Senior+” mają na celu: wsparcie osób starszych, reintegrację społeczną, przeciwdziałanie izolacji i marginalizacji, aktywizację seniorów w sferze fizycznej i intelektualnej, zwiększenie poczucia bezpieczeństwa, zwiększenie poczucia użyteczności, zmniejszenie niekorzystnych stanów emocjonalnych, umożliwienie odkrywania i rozwijania zainteresowań.

Kwota dofinansowania: 38 880,00 zł
Całkowity koszt realizacji zadania: 86 880,00 zł

Realizacja Programu została zaplanowana od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2024 r.

Program „Senior+” na lata 2021–2025, realizuje założenia Polityki spo-

łecznej wobec osób starszych 2030. Bezpieczeństwo – Uczestnictwo – Solidarność.

Długofalowym celem polityki społecznej wobec osób starszych jest stworzenie warunków do aktywnego starzenia się, tak aby zapewnić im pełny udział w życiu społecznym. Osoby starsze powinny czuć się bezpieczne, móc uczestniczyć w swojej społeczności i odczuwać solidarność z innymi osobami. Jednym z priorytetowych celów Programu jest rozwój różnorodnych środowiskowych form opieki dziennej dla osób starszych, w tym sieci placówek dziennej opieki.

Zadanie pn. „Funkcjonowanie klubu Senior+ w Gąbinie” realizowane jest w ramach „Programu wieloletniego Senior+ na lata 2021-2025”, edycja 2024 Moduł II – Zapewnienie funkcjonowania Klubu „Senior+”, kwota przyznanego dofinansowania wynosi 38 880,00 zł.

30-lecie Związku Gmin Regionu Płockiego

W piątek 22 marca w Płockim Parku Przemysłowo-Technologicznym miały miejsce uroczystości związane z 30-leciem powstania Związku Gmin Regionu Płockiego. Jubileuszowym obchodom przewodniczyli Prezydent Płocka Andrzej Nowakowski oraz wiceprzewodniczący ZGRP, Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadcza.

W 1994 roku narodziła się inicjatywa, wychodząca na przeciw dążeniom poszczególnych gmin regionu zachodniego Mazowsza do współpracy i działań na rzecz rozwoju ponadregionalnego. Tak powstał Związek Gmin Regionu Płockiego. 22 marca przedstawiciele samorządów oraz zaproszeni goście wzięli udział w obchodach 30-lecia jego istnienia. Miasto i Gmina Gąbin od początku jest stałym członkiem ZGRP i aktywnie działa w strukturach organizacji. Obecnie wiceprzewodniczącym związku jest Burmistrz Krzysztof Jadcza, który od wielu lat społecznie działa w strukturach zarządu. Myślą przewodnią wspomnianych uroczystości była „Nowa energia dla Gmin Zachodniego Mazowsza”.

W spotkaniu uczestniczyli m.in. Senator RP Waldemar Pawlak, Marszałek Województwa Mazowieckiego Adam Struzik, członek zarządu ORLEN S. A. Józef Węgrecki. Uroczystego otwarcia dokonali Prezydent Andrzej Nowakowski oraz Burmistrz Krzysztof Jadcza, który przedstawił przybyłym gościom historię ZGRP a także działania związane z inicjatywami proekologicznymi Związku Gmin Regionu Płockiego i inwestowaniem w czystą energię. Skuteczność ZGRP w pozyskiwaniu środków zewnętrznych oraz realizowanie szeregu działań dot. segregacji odpadów czy tworzenia systemu ich zagospodarowania realizowaliśmy jako Związek Gmin już w latach 90. – mówił Krzysztof Jadcza. Podkreślił również sukcesy organizacji na polu realizowanych zadań. Przez trzydzieści lat udało się zrealizować 86 projektów (m. in. budowa ponad 20 km dróg) za kwotę 104 mln zł, z czego ⅓ pochodziło z pozyskanego dofinansowania zewnętrznego. Krzysztof Jadcza podziękował również za dobrą współpracę z samorządem Województwa Mazowieckiego oraz innymi instytucjami i organizacjami. Kolejną prelekcję miał Andrzej Nowakowski, który przedstawił program „Partnerstwo i współpraca – kluczem do rozwoju Obszaru Funkcjonalnego Miasta Płocka”. Dalsze wystąpienia i panel dyskusyjny dotyczyły szeroko pojętej tematyki rozwoju zielonej energii i dalszych działań i planów na przyszłość ZGRP. Omówione zostały perspektywy rozwojowe w zakresie odnawialnej energii oraz ponadregional-

nej – znacznie wychodzącej poza ramy związku współpracy z samorządami i innymi instytucjami.

W czasie spotkania członkowie ZGRP otrzymali jubileuszowe pamiątki. Marszałek Adam Struzik wręczył z kolei dyplomy uznania 19 osobom zaangażowanym w pracę związku gmin, w tym wiceprzewodniczącemu Krzysztofowi Jadczakowi.

Związek Gmin Regionu Płockiego (ZGRP) powstał w 1994 r. Organizacja skupia gminy powiatów: płockiego, płockiego i gostynińskiego. Realizuje szereg działań na rzecz mieszkańców takich jak: zagospodarowanie odpadów komunalnych, pozyskiwanie środków zewnętrznych na inwestycje proekologiczne w tym termomodernizacje budynków, usuwanie azbestu, rekultywację obszarów zdegradowanych itp. Beneficjentem wszystkich tych działań jest również Miasto i Gmina Gąbin. Warto przypomnieć, iż dzięki współpracy z ZGRP, gąbiński samorząd zakupił w ostatnim czasie niskoemisyjne autobusy, zrealizował inwestycję budowy i wyposażenia PSZOK, termomodernizacji budynków ZGKiM i MGOPS w Gąbinie oraz realizuje projekty proekologiczne jak chociażby odbiór i unieszkodliwianie azbestu.

Opracowanie i fot.: W. Olszewski

Otwarcie parafialnej biblioteki aleksandryjskiej

Parafialna Biblioteka Aleksandryjska im. Św. Tomasza z Akwinu to nowe miejsce w przestrzeni publicznej Dobrzykowa przeznaczone na potrzeby lokalnej społeczności. W sobotę 23 marca została oficjalnie oddana do użytku.

Biblioteka powstała w dawnej sali katechetycznej w Dobrzykowie. Ma na celu rozwój – nie tylko duchowy, ale i intelektualny. Drogowskazem jej działalności jest sama nazwa. Biblioteka Aleksandryjska była największym tego typu obiektem w całym starożytnym świecie. Przez setki lat istnienia zgromadziła ponad 700 tys. zbiorów i stanowiła centrum kultury i nauki dla starożytnych. Patron dobrzykowskiej biblioteki to z kolei św. Tomasz z Akwinu, Doktor kościoła, który głosił iż wiara i rozum, mimo iż odrębne wzajemnie się uzupełniają. Podobna idea bez wątpienia przyświeca powstaniu dobrzykowskiej biblioteki, której zbiory mają służyć poszerzaniu nie tylko wiedzy, ale i rozwojowi duchowemu i stanowić ważny punkt na kulturalnej mapie Dobrzykowa.

Biblioteka została otwarta i poświęcona przez Biskupa Płockiego Mirosława Milewskiego. W uroczystości wzięli także udział Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadczyk oraz organizator całego przedsięwzięcia – Proboszcz Jarosław Ferenc. Ponadto otwarcie placówki zgromadziło lokalną społeczność Dobrzykowa w tym radnych, organizacje społeczne, przedstawicieli oświaty oraz wiernych, którzy z zasobów biblioteki z pewnością będą korzystać.

Biblioteka Aleksandryjska im. Tomasza z Akwinu jest otwarta dla wszystkich w każdą niedzielę po Mszy Świętej oraz w dni powszednie. Dokładne godziny jej otwarcia znaleźć można w harmonogramie, który znajduje się w bibliotece.

*Opracowanie: W. Olszewski
fot.: KGW Dobrzykowianki*

„Aleksandria” w Dobrzykowie – o działalności nowej biblioteki

Biblioteka Aleksandryjska im. św. Tomasza z Akwinu w Dobrzykowie to nowa instytucja kultury, która działa w środowisku lokalnym od marca. Podczas wiosennej inauguracji uroczystego otwarcia biblioteki dokonali – Jego Ekscelencja Ksiądz Biskup Płocki dr Miroslaw Milewski, Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadczyk oraz Proboszcz Parafii Dobrzyków ks. Jarosław Ferenc.

Biblioteka zaprasza w każdą niedzielę po wszystkich Mszach Świętych – spośród 4 tysięcy woluminów każdy z czytelników na pewno znajdzie wartościową lekturę dla siebie. Wśród propozycji czytelniczych książki z takich działów, jak: teologia, duchowość katolicka, filozofia, historia, beletrystyka, poezja, ekonomia i wiele innych. Książki można wypożyczać lub czytać na miejscu – bogaty dział cymeliów (cennych druków) dostępny jest w działającej w bibliotece czytelnicy.

Działalność biblioteki nie ogranicza się jednak wyłącznie do wypożyczania książek – instytucja organizuje szereg inicjatyw o charakterze oświatowym i kulturalnym. W ramach działania „Biblioteka dla szkół” – odbył się cykl lekcji dla uczniów szkół podstawowych i średnich. Uczniowie brali udział w typowych zajęciach bibliotecznych, ale także polonistycznych i krajoznawczych.

Każda ostatnia sobota miesiąca to spotkania z Czytelnikami w ramach działania „Sobota dla ducha i intelektu”, w czasie których m. in. wysłuchaliśmy wykładów – teologa Dariusza Pawlaka „Św. Tomasz z Akwinu jako świadek duchowości katolickiej” oraz dra Adama Matyszewskiego o „Katolickiej koncepcji wychowania na podstawie najstarszych kolęd polskich”. Na kolejne spotkanie autorskie zapraszamy już 25 maja, tego dnia złożymy także hołd wszystkim naszym mamom – tym ziemskim i niebiańskim w nostalgicznym poetycko-muzycznym „Koncercie dla Mam”.

W maju, na inaugurację miesiąca Maryjnego, nasi najmłodsi Czytelnicy brali udział w warsztatach z rękodzieła, a później w pięknie wykonanych przez siebie wiankach oddali hołd naszej Dobrzykowskiej Pani – biorąc udział w nabożeństwie majowym. Naszych najmłodszych Czytelników już dziś zapraszamy 2 czerwca na cykl atrakcji z okazji Dnia

Dziecka – w planach dużo radości, wspólnych zabaw i zdrowych słodkości. Tego dnia odbędzie się także finał konkursu literacko-plastycznego „Czytanie jak oddychanie” – ogłoszenie wyników i wręczenie nagród.

W ramach lokalnej współpracy z Kołem Gospodyń Wiejskich „Dobrzykowiarki” odbyło się „Śniadanie w Bibliotece” – spotkanie z seniorami, uczta dla ciała i ducha, czas wartościowych rozmów i pozytywnej energii. Do naszych najstarszych Czytelników skierowane jest także działanie „Nie utracić żadnej z chwil – opowieści naszej Małej Ojczyzny” – to cykl wywiadów z najstarszymi mieszkańcami naszej lokalnej ziemi, który, mamy nadzieję, zaowocuje katalogiem interesujących i inspirujących ludzkich historii.

A już 18 maja – „Noc Muzeów” w Bibliotece Aleksandryjskiej w Dobrzykowie. W ramach ogólnopolskiej akcji, w czasie której instytucje kultury – w tym biblioteki – otwierają swoje podwoje dla zwiedzających i są czynne znacznie dłużej, zachęcamy do odwiedzenia naszych gościnnych progów. W tym roku zainspirują nas „Przepisy naszych mam i babć” – sięgniemy do najstarszych książek kulinarnych, poszukamy ciekawych wskazówek mistrzów gotowania i może wspólnie coś przyrządzimy. Tego dnia Dariusz Pawlak zaprasza także na interesującą pogadankę „Czy Pan Bóg ma poczucie humoru? Humor w duchowości”.

Jesteśmy dla Państwa, zachęcamy do odwiedzenia naszej biblioteki – przyjdź, poszukaj wartościowej lektury, wypij filiżankę kawy i pamiętaj, że „książki nigdy nie bywają w złym humorze...” Zapraszamy także do odwiedzenia naszej strony www.bibliotekaaleksandryjska.pl, jesteśmy też na Facebooku, gdzie można na bieżąco śledzić nasze działania, tu dostępny jest także harmonogram pracy biblioteki.

Opracowanie i fot.: M. Mofina-Olejnik

Dzieje się w Dobrzykowie i okolicach

Okres wiosenno-letni to doskonała okazja do organizacji spotkań, pikników, wykładów i koncertów. Takie inicjatywy to często pomysły lokalnych społeczności, które działają na rzecz swoich mieszkańców. Wśród nich znajdują się mieszkańcy Dobrzykowa i okolic.

Koło Gospodyń Wiejskich Dobrzykowiarki od wielu lat działa dla dobra swojej małej ojczyzny. W tym roku gospodynie przygotowały szereg atrakcji dla mieszkańców Dobrzykowa i okolic. W niedzielę 5 maja zorganizowały wraz z Fundacją Biedronki, „Śniadanie w Bibliotece”. Spotkanie dla mieszkańców pozwoliło zapoznać się ze zbiorami Biblioteki Aleksandryjskiej, która od marca funkcjonuje przy dobrzykowskiej parafii. Była to także okazja do integracji i wspólnego spędzania czasu. KGW Dobrzykowiarki przygotowały również uroczystości odpustowe w Święto Zesłania Ducha Świętego (19 maja 2024 r.). Gospodynie z Dobrzykowa wzięły także udział w Wieczorze Kultury Chrześcijańskiej, który odbył się 31 maja na gąbińskiej starówce. W niedzielę 9 czerwca KGW z Dobrzykowa przygotowało

kolejne spotkanie dla seniorów, tym razem poświęcone metodom oszukiwania starszych ludzi i sposobach radzenia sobie z tym problemem. Spotkanie odbyło się w Bibliotece Aleksandryjskiej.

Jeśli mowa o działalności Biblioteki Aleksandryjskiej, funkcjonująca od marca br. ma na swoim koncie wiele działań w tym Dobrzykowską Noc Muzeów 2024 (18 maja 2024 r.). Spotkanie było serią warsztatów kulinarnych pt. „Przepisy naszych mam i babć” oraz wykładem pt. „Czy Pan Bóg ma poczucie humoru?”. W sobotę 25 maja odbyły się z kolei wykłady: Marii Olszewskiej pt. „Pamiętamy, że mamy Mamy” oraz występ chóru dobrzykowskiego i spotkanie autorskie z dr. Michałem Krajskim. Z okazji Dnia Dziecka oprócz spotkania dla mieszkańców, połączonego z recytacją wierszy, rozstrzygnięty został konkurs literacko-plastyczny „Czytanie jak oddychanie”. 8 czerwca wraz z dobrzykowską parafią biblioteka zorganizowała „Rodzinny Rajd Rowerowy

pamięci ks. Władysława Duszczyka oraz Tadeusza Grossa – Męczenników za Wiarę i Ojczyznę”.

Również społeczność szkolna przygotowała spotkania dla okolicznych mieszkańców. Piknik rodzinny oraz spotkanie integracyjne z okazji Dnia Dziecka i zakończenia roku szkolnego były okazją do wspólnego spędzania czasu oraz skorzystania z szeregu atrakcji, jakie zapewnili organizatorzy (rada rodziców oraz społeczność kompleksu oświatowego w Dobrzykowie). Były pokazy sprzętu OSP Dobrzyków, stoiska z łakociami, dmuchańce, gry i zabawy oraz grill dla mieszkańców.

Jak widać dużo dzieje się na dobrzykowskiej ziemi i co najważniejsze, dzieje się dzięki współpracy całej lokalnej społeczności. Mieszkańcy Dobrzykowa pokazują, że wspólna praca i zaangażowanie w życie społeczne procentują i pomagają budować nie tylko wspólnotę, ale również wartościowe i tak nam wszystkim potrzebne społeczeństwo obywatelskie.

Opracowanie: W. Olszewski

fot.: Biblioteka Aleksandryjska, KGW Dobrzykowianki

XX Gminny Przegląd Piosenki Ludowej w Czermnie

Piosenki i przyśpiewki ludowe wybrzmiały w murach szkoły podstawowej w Czermnie. We czwartek 9 maja dzieci i młodzież wystąpiły w XX Gminnym Przeglądzie Piosenki Ludowej.

Muzyczne występy, połączone z dniem patrona szkoły – Władysławem Stanisławem Reymontem były doskonałą okazją, nie tylko do pielęgnowania i krzewienia kultury ludowej, ale także do integracji i dobrej zabawy. Młodzi uczestnicy przeglądu zaprezentowali piosenki i przyśpiewki ludowe z różnych regionów Polski. Wysoki poziom muzyczny uzupełniały wielobarwne, tradycyjne stroje uczestników.

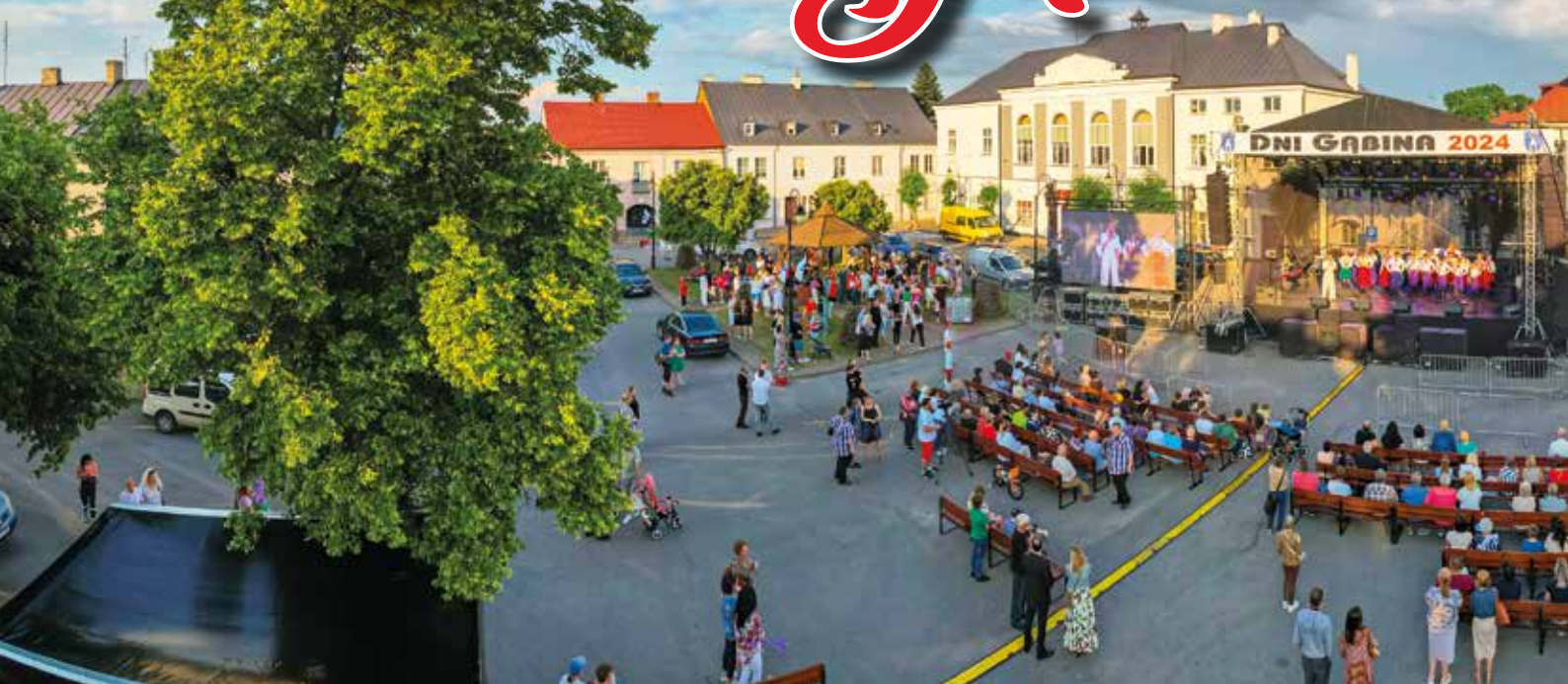
W tym roku w przeglądzie udział wzięły szkoły podstawowe z terenu Miasta i Gminy Gąbin: Czerarno, Borki, Dobrzyków, Gąbin, Nowe Grabie, Nowy Kamień oraz dwie grupy młodzieżowe Zespołu Pieśni i Tańca Ziemia Gąbińska.

Tegoroczny XX przegląd piosenki ludowej kontynuuje tradycje występów artystycznych dzieci i młodzieży z terenu gminy, prezentujących pieśni i przyśpiewki regionalne. Pielęgnowanie tradycji, zwłaszcza tej lokalnej to jeden z priorytetów czermańskiej szkoły podstawowej, która jako organizator wydarzenia od lat troszczy się o to, by pamięć i tożsamość ludowa była żywa wśród dzieci i młodzieży.

*Opracowanie: W. Olszewski
fot.: szkoły podstawowe z terenu gminy*

Dni Gąbina

2024

Wieczór Kultury Chrześcijańskiej w Gąbinie

W piątek 31 maja, miejska starówka w Gąbinie gościła artystów i wiernych, uczestniczących w Wieczorze Kultury Chrześcijańskiej.

Budowanie wspólnych więzi przy koncertach muzycznych stało się udziałem uczestników tegorocznego Wieczoru Kultury Chrześcijańskiej. Nie tylko lokalne talenty, ale i wielu gości z Diecezji Płockiej wzięło udział w tegorocznych uroczystościach. Na scenie pojawiła się schola „Promyczki” z Gąbina, schola parafialna z Czermina, Zespół Pieśni i Tańca Ziemia Gąbińska, Zespół ludowy „Małe Czermino”. Wystąpił również młodzieżowy „Stach Band” z Zespołu Szkół im. Stanisława Staszica oraz uczniowie i nauczyciele ze Szkoły Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gąbinie. Gwiazdą wieczoru był zespół Uratowani. Grupa, prezentująca szeroko pojętą muzykę chrześcijańską zaprezentowała różnorodne utwory, będące połączeniem wielu stylów muzycznych.

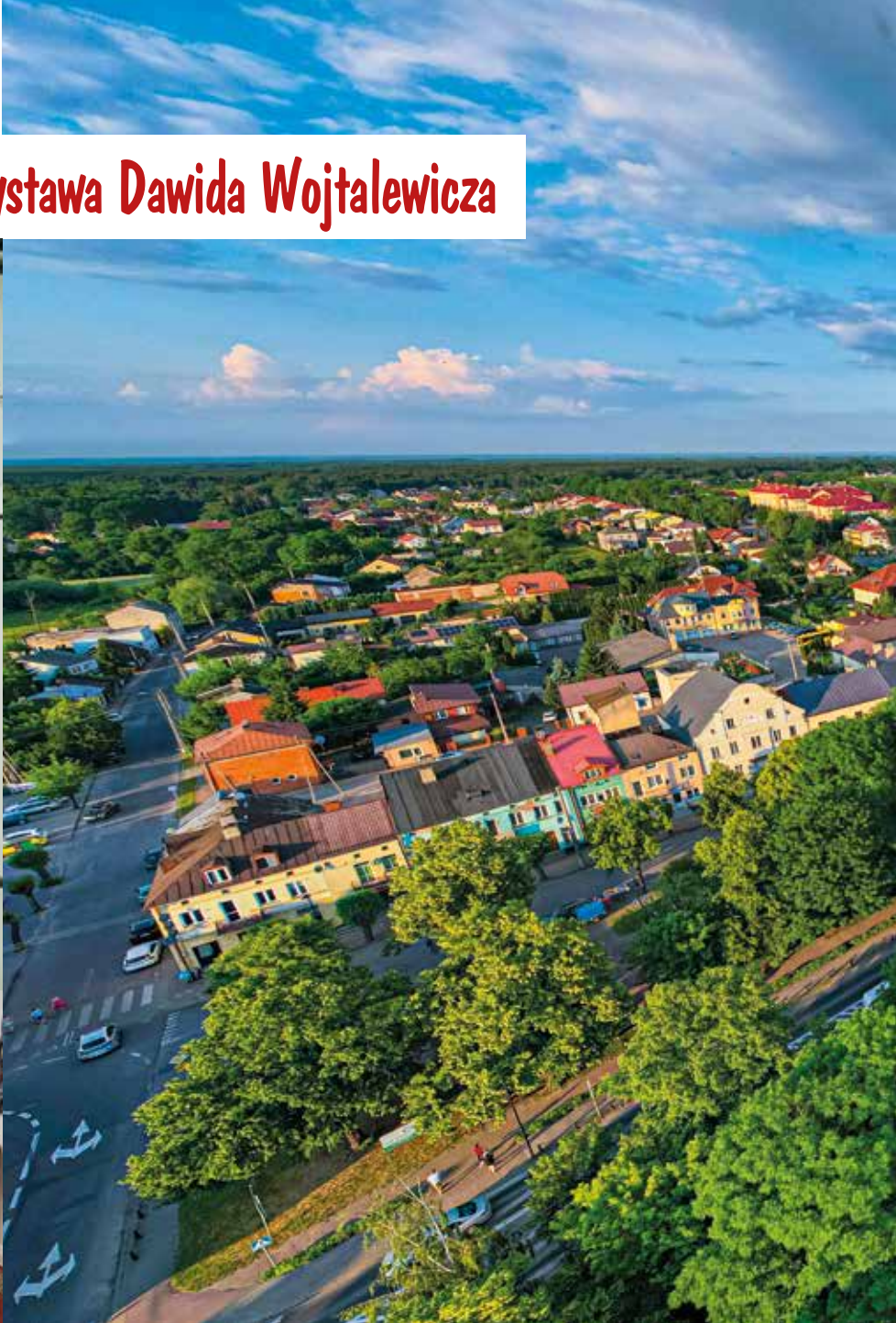
Wieczór Kultury Chrześcijańskiej to nie tylko występy artystyczne, ale przede wszystkim okazja do spotkania

i tworzenia wspólnoty. W tym roku organizatorzy Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Diecezji Płockiej, oddział w Gąbinie, Parafia Gąbin i samorząd Miasta i Gminy Gąbin, przygotowali szereg dodatkowych atrakcji. Były wśród nich animacje dla dzieci, pokazy gadów i płażów oraz konkursy. Nie zabrakło również gąbińskich aniołów, które jak co roku zostały wręczone artystom, występującym na scenie. Drewniane statuetki wręczyli członkowie stowarzyszenia rodzin katolickich oraz Burmistrz Krzysztof Jadczyk, który objął wydarzenie patronatem honorowym.

Wieczór Kultury Chrześcijańskiej to od lat nierozłączny element obchodów Dni Gąbina. Odbywający się w piątkowe wieczory, stanowi okazję do integracji oraz dobrej zabawy w duchu chrześcijańskim. Przez lata w obchodach uczestniczyło wielu artystów i grup muzycznych m.in. zespół H-7, grupa modlitewna RUAH, grupa The Four, Solo Dios Basta, Bosco Band, Moja Rodzina itd.

Opracowanie i fot.: W. Olszewski

Dni Gąbina 2024 – Wystawa Dawida Wojtalewicza

Dni Gąbina to nie tylko obchody święta miasta, ale również mnogość wydarzeń towarzyszących. W piątek 31 maja, w Kamienicy Składkowskiego (Stary Rynek 6) otwarta została wystawa prac kolektywu Time New Roman, do którego należy pochodzący z Gąbina artysta, Dawid Wojtalewicz.

Zaprezentowana wystawa to seria prac trzech malarzy: Agnieszki Szejterwald, Jakuba Słomkowskiego i Dawida Wojtalewicza. Grupa, działająca w ramach Kolektywu Time Noew Roman przygotowała prace, będące opowieścią o emocjach, wędrówce, muzyce i materii. Każdy z artystów tworzy indywidualne dzieła, będące zbiorem doświadczeń, historii i poszukiwań. Razem zaś stanowią jedną całość, choć szeroko rozpiętą artystycznie, to jednak niezwykle spójną pod względem narracji.

Jesteśmy nowymi romantykami – mówi o sobie i innych członkach kolektywu Dawid Wojtalewicz. Pochodzący z Gąbina artysta podkreśla iż duch wystawy to swoista trójca, przejawiająca się we współpracy rozumu, serca i warsztatu.

W otwarciu wystawy wzięli udział mieszkańcy Gąbina oraz goście. Patronem honorowym wydarzenia był Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadczaś.

Dawid Wojtalewicz urodził się w 1989 roku. Studiował malarstwo w Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Antwerpii, gdzie uzyskał stopień magistra. Odbił również staż z ikonopisarstwa na półwyspie Athos (Grecja). Artysta tworzy malarstwo sztalugowe, ikony, freski i murale. Jego twórczość to w dużej mierze dzieła o tematyce historycznej i religijnej. Prace Dawida

można było oglądać m.in. w Muzeum Sztuki Współczesnej w Antwerpii, Art Gallery Mara w Turnhout, Muzeum Narodowym w Gdańsku, Cranach-Stiftung w Wittenberdze oraz innych zbiorowych wystawach w Belgii, Francji, Grecji, Holandii i w Polsce. Wykonał freski w klasztorze Braci Mniejszych Kapucynów w Antwerpii i w Herentals; jest twórcą cyklu malowideł Uczynki Miłosierdzia oraz polichromii w kaplicy Miłosierdzia kościoła Świętego Antoniego w Antwerpii. Obecnie mieszka i pracuje w Antwerpii oraz w Sopocie.

Agnieszka Sztejerwald urodziła się w 1994 roku. Ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. Zajmuje się malarstwem, fotografią oraz sztuką wideo-art.

Jakub Słomkowski urodził się w 1982 roku. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. Zajmuje się malarstwem, muzyką, rysunkiem oraz tworzy instalacje artystyczne.

Opracowanie i fot.: W. Olszewski

Dni Gąbina 2024 – Sobota

Gąbińska starówka już po raz XXXI była świadkiem obchodów święta miasta. W dniach 1-2 czerwca, mieszkańcy oraz goście spotkali się na miejskim rynku, by wspólnie świętować Dni Gąbina 2024.

Scena główna, usytuowana na rynku Starego Miasta stała się miejscem występów znanych zespołów i artystów, tak lokalnych jak i o zasięgu ogólnopolskim. Obchody otworzył Burmistrz Krzysztof Jadczak oraz dyrektor MGOK w Gąbinie Benedykta Wachowicz. Sobotnia inauguracja uroczystości stanowiła prelude do dalszych występów artystycznych, sportowych i muzycznych oraz szeregu atrakcji towarzyszących. Na scenie zaczęli pojawiać się pierwsi artyści. Popołudniowy program Dni Gąbina wypełniły występy zespołów dziecięcych i młodzieżowych. Dzięki dużej liczbie placówek oświatowo-wychowawczych i działających przy nich grupach muzycznych, plastycznych, tanecznych itp., możliwe było przygotowanie tak bogatego i różnorodnego programu z udziałem naszych najmłodszych artystów.

Pierwsze na scenie pojawiły się przedszkolaki z Gąbina oraz Dobrzykowa. Wspierani przez rodziny i widzów, zaprezentowali utwory wokально-taneczne. Mali artyści z Gąbina wystąpili z „musicalem” Calineczka zaś grupa z Dobrzykowa zaprezentowała „Walczyka z Motylkami”. Różnorodność strojów i duże zaangażowanie najmłodszych artystów z pewnością ucieszyło niejednego rodzica oraz całą publiczność, spędzającą czas na miejskiej starówce.

Kolejnym punktem programu było wręczenie pucharów i nagród za najlepsze wyniki w Biegu Przełajowym o Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Gąbin. Bieg, stanowiący jeden z elementów obchodów Dni Gąbina, odbył się we środę 29 maja. Wręczenia nagród dokonał Burmistrz Krzysztof Jadczak.

Mini koncert Orkiestry Dętej Ochotniczej Straży Pożarnej w Gąbinie stanowił ważny punkt popołudniowego programu obchodów święta miasta. Jak zawsze profesjonalni, druhowie z Gąbina zaprezentowali znane i lubiane utwory takie jak „Polonez Husarii”, „Marsz Strzelców”, „Jak rozpętałem II wojnę światową” i inne.

Następnie na scenie pojawiły się grupy szkolne. Swoje pokazy artystyczne miała młodzież ze szkoły podstawowej Nowym Kamieniu, która wykonała utwory muzyczno-taneczne o charakterze ludowym, m.in. „Czerwone jagody”, „Krawki” itd.

Występy grup szkolnych zakończyły się późnym popołudniem. Przyszedł czas na pokazy taneczne i koncerty głównych gwiazd Dni Gąbina. Zespół Pieśni i Tańca Ziemia Gąbińska zaprosił widzów do obejrzenia spektaklu tanecznego, przygotowanego przez grupę dziecięcą. Mimo, iż są najmłodszym pokoleniem działającym w zespole, na scenie prezentują się równie profesjonalnie i atrakcyjnie co ich starsi koledzy i koleżanki. Na scenie młodzi artyści zaprezentowali śpiewy i tańce rodem z Górnego Śląska. Ich nieco starsi koledzy wystąpili z kolei z utworami kaszubskimi.

Zespół Densi był kolejną gwiazdą, występującą tego wieczoru przed gąbińską publicznością. Grupa powstała w 2014 roku. Jej liderem i założycielem jest Dawid Jasielczuk. Największy przebój zespołu to piosenka „Ona”. Dynamiczny i żywiołowy pokaz muzyczny rozkręcił zabawę na miejskiej starówce i dał słuchaczom wiele chwil radości i pozytywnych przeżyć.

Muzycy z zespołu Mitra weszli na scenę po godzinie 19:00. Grupa tworzy utwory, łączące wiele gatunków muzycznych. Dzięki temu w repertuarze znaleźć można piosenki stanowiące ciekawą mieszankę stylów, w której akordeon przeplata się z instrumentami dętymi, smyczkowymi i mocnym wokalem.

Gwiazda wieczoru czyli Dawid Narożny pojawił się przed publicznością tuż po zmierzchu, zapewniając dobrą zabawę i dając wyjątkowo udany i porywający, godzinny koncert. Wokalista, założyciel i wieloletni lider formacji Piękni i Młodzi, swoimi solowymi utworami zachwycił gąbińską publiczność otrzymując gromkie brawa i uznanie słuchaczy. Warto przypomnieć iż wspomniany zespół (Piękni i Młodzi) był już w Gąbinie w 2015 roku (Pożegnanie Lata).

Zwieńczeniem sobotnich obchodów była dyskoteka, którą poprowadził profesjonalny DJ. Uroczystości zakończyły się w późnych godzinach wieczornych.

Dni Gąbina to również szereg dodatkowych atrakcji. Na mieszkańców i przyjezdnych gości czekały stoiska promocyjne, przygotowane przez lokalne organizacje pozarządowe, koła gospodyń wiejskich oraz społeczności szkolne. Regionalne potrawy, ciasta oraz przekąski umilały czas zwiedzającym gąbińską starówkę. Nie zabrakło również stoisk artystycznych i rzemieślniczych. Dla najmłodszych przygotowane były dmuchańce, bańki mydlane, malowanie farbami, strzelanie z łuku oraz stoisko z płazami i gadami, przejażdżka na kucyku. Wśród dodatkowych atrakcji były także liczne stoiska handlowe z zabawkami, lodami, watą cukrową itp.

*Opracowanie: W. Olszewski
fot.: W. Olszewski, A. Wiśła*

Dni Gąbina 2024 – Niedziela

Ostatni dzień XXXI edycji Dni Gąbina stanowił kontynuację sobotnich pokazów artystycznych.

Pierwsze występy rozpoczęły się o godzinie 15:00. Otworzyło je przedszkole samorządowe z Gąbina, które zaprezentowało pokaz artystyczny pt. „Wszystkie dzieci nasze są”. Kolejne występy, to pokazy młodzieży ze szkoły podstawowej w Nowym Grabiu oraz z Gąbina. Młodzi artyści z Nowego Grabia przedstawili dwa utwory muzyczne, zaś grupy Marikon i Kantata trzy piosenki z repertuaru Marka Grechuty i Sanah. Uczniowie szkoły podstawowej w Dobrzykowie śpiewali z kolei tradycyjne polskie piosenki. Szkolna grupa teatralna „Maska” z Gąbina przeniosła widzów w nieco bardziej teatralne klimaty, występując w kilku autorskich scenach zebranych w „Wariacje z maską w tle”. Gąbiński zespół Brzdąc, który skupia młodszych uczniów szkoły podstawowej, zaprezentował trzy utwory muzyczne. Pokazały one, jak wielki talent drzemie w naszych młodych, lokalnych artystach.

Oprócz występów szkolnych widzowie mieli okazję zobaczyć pokaz sportowy, przygotowany przez klub UKS Sakura Judo.

Dużym zainteresowaniem widowni cieszył się mini koncert uczniów i nauczycieli z gąbińskiej szkoły muzycznej. Młodzi i nieco starsi artyści zaprezentowali swoje najbardziej popisowe kawałki instrumentalne, zarówno te znane jak i mniej znane. Zrzeszeni w ramach nieformalnego Zespołu Muzyki Rozrywkowej, zagrali przebój Stevie Wondera „Isn't She Lovely” oraz klasyczny jazzowy kawałek „Autumn Leaves”.

Kolejne szkolne zespoły, występujące na scenie Dni Gąbina, to Zespół Ludowy Małe Czermino oraz młodzież ze szkoły podstawowej w Borkach. Folklorystyczne utwory w wykonaniu uczniów z Czermina kontrastowały ze współczesną muzyką, zaprezentowaną przez zespół z Borek. Dało to ciekawy efekt artystyczny, który przypadł do gustu słuchaczom i przybyłym na gąbiński rynek gościom.

Na scenie pojawił się również Zespół Pieśni i Tańca „Ziemia Gąbińska”. Grupa dorosłych zaprosiła widzów na podróż pełną tradycji i odniesień do lokalnego dziedzictwa Ziemi Gąbińskiej i zachodniego Mazowsza.

Wieczorem przed gąbińską publicznością wystąpił zespół Skaner. Grupa, istniejąca od 1993 jest znana z wielu hitów i występów telewizyjnych. Wokalista i lider zespołu, Robert Sasinowski swoją charyzmą i zaangażowaniem porwał gąbińskie tłumy i zachęcił do wspólnej, dobrej zabawy. Skaner jako grupa będąca przedstawicielem muzyki rozrywkowej występowała na wielu scenach, także za granicą (USA, Hiszpania, Szwecja itp.); również w Gąbinie dała niezapomniany show, pełen znanych i mniej znanych utworów i popisów muzycznych.

Zespół Eratox to kolejna kapela, występująca podczas Dni Gąbina 2024. Trzyosobowy skład rozkręcił słuchaczy i dał głośny i pełen wigoru koncert, wypełniający muzyką i dobrym klimatem nie tylko miejską starówkę, ale całe miasto.

Gwiazdą niedzielnego wieczoru był TABU. Zespół pochodzący ze Śląska, przez 20 lat swojego istnienia dał ponad 2 tys. koncertów. Grał m.in. na „Przystanku Woodstock”. Grupa wydała 6 albumów studyjnych oraz jeden koncertowy. Tabu tworzy muzykę reggae i to ona umiliła wieczorny czas wszystkim gościom biorącym udział w finałowym koncercie Dni Gąbina. Ze sceny wybrzmiały największe hity a także najnowsze kawałki zespołu. Warto dodać, iż frekwencja dopisała i gąbińska starówka pełna była słuchaczy i widzów. Bisy i zejście ze sceny kończyło tegoroczne obchody w Mieście i Gminie Gąbin.

Dni Gąbina to coroczne święto miasta, które od ponad trzydziestu lat odbywa się na przełomie maja i czerwca. Przez ten okres uroczystości odbywały się zarówno na starówce

jak i gąbińskim targowisku miejskim. W ostatnich latach obchody wróciły na Stary Rynek. Dni Gąbina to okazja do wspólnej zabawy, poznania mieszkańców, lokalnej kultury i historii. To także koncerty muzyczne znanych polskich gwiazd oraz lokalnych artystów. W tym roku obchody święta miasta zostały zainaugurowane już we środę 29 maja, kiedy to odbył się Bieg Przełajowy o Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Gąbin. W piątek mogliśmy uczestniczyć w Wieczorze Kultury Chrześcijańskiej oraz wystawie artystycznej. Sobota i niedziela upłynęły z kolei pod znakiem koncertów i występów artystycznych na miejskiej starówce oraz szeregu innych atrakcji. Organizatorem Dni Gąbina był Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Gąbinie oraz Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin. Nagłośnienie i obsługę techniczną zapewniła firma OPTIS z Gąbina. Dziękujemy za wsparcie organizacji Dni Gąbina wszystkim sponsorom, darczyńcom, stowarzyszeniom i pracownikom Urzędu Miasta i Gminy w Gąbinie.

*Opracowanie: W. Olszewski
fot.: W. Olszewski, A. Wiśła*

Dni Gąbina 2024 – Bieg o Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Gąbin

Bieg o Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Gąbin był pierwszym wydarzeniem, które wchodziło w skład obchodów święta miasta. We środę 28 maja społeczność lokalna zgromadziła się, aby wziąć udział w sportowej rywalizacji.

Blisko 200 entuzjastów biegania spotkało się na gąbińskiej starówce by podjąć wyzwanie pokonania tras biegowych na stadionie miejskim w Gąbinie. Klimat towarzyszący uczestnikom sportowych zmagani był pełen entuzjazmu a biegacze z różnych grup wiekowych pozytywnie nastrojeni. Wśród uczestników przeważała młodzież szkolna, jednak nie brakowało również starszych – mieszkańców, przybyłych gości oraz członków stowarzyszenia Gąbin Biega. Chociaż rywalizacja była zacięta, to liczyła się przede wszystkim dobra zabawa i aktywne spędzanie czasu na łonie natury.

Organizatorzy zapewнили uczestnikom wsparcie w postaci napojów i przekąsek regeneracyjnych. Przed biegiem odbyła się obowiązkowa rozgrzewka, poprowadzona przez Darka Kiełbasę, maratończyka, wielokrotnego zwycięzcę licznych zawodów biegowych w Polsce i zagranicą oraz propagatora biegania. Po zakończeniu zawodów odbyło się wręczenie pamiątkowych medali oraz losowanie upominków. Poprowadził je Burmistrz Krzysztof Jadczak wraz z pracownikami gąbińskiego ratusza. Najlepsi biegacze zostali zaproszeni na uroczyste wręczenie nagród i pucharów w czasie sobotnich obchodów Dni Gąbina.

Bieg o Puchar Burmistrza to wydarzenie, które promuje zdrowy tryb życia oraz bieganie jako zdrową i naturalną aktywność na świeżym powietrzu. Jest on ważnym elementem obchodów Dni Gąbina i na stałe wpisuje się w uroczystości święta naszego miasta.

Poniżej prezentujemy wyniki w poszczególnych kategoriach:

Bieg I – Dziewczęta rocznik 2013

1. Nikola Kucharska – Szkoła Podstawowa im. Marii Konopnickiej w Gąbinie
2. Nikola Bromke - Szkoła Podstawowa im. marsz. Józefa Piłsudskiego w Nowym Grabinie
3. Wiktoria Kaczmarek - Szkoła Podstawowa im. Stanisława Władysława Reymonta w Czerminie

Bieg II – Chłopcy rocznik 2013

1. Adam Kiełbasa - Szkoła Podstawowa im. marsz. Józefa Piłsudskiego w Nowym Grabinie

2. Filip Paradowski - Szkoła Podstawowa im. Marii Konopnickiej w Gąbinie

3. Adam Krac - Szkoła Podstawowa im. Obrońców Dobrzykowa z 1939 r. w Dobrzykowie

Bieg III – Dziewczęta rocznik 2011-2012

1. Blanka Szewczyk - Szkoła Podstawowa im. Marii Konopnickiej w Gąbinie

2. Amelia Orlik - Szkoła Podstawowa im. Obrońców Dobrzykowa z 1939 r. w Dobrzykowie

3. Zuzanna Budek - Szkoła Podstawowa im. marsz. Józefa Piłsudskiego w Nowym Grabiu

Bieg IV – Chłopcy rocznik 2011-2012

1. Rafał Lis - Szkoła Podstawowa im. marsz. Józefa Piłsudskiego w Nowym Grabiu

2. Igor Chyra - Szkoła Podstawowa im. marsz. Józefa Piłsudskiego w Nowym Grabiu

3. Fabian Zimny - Szkoła Podstawowa im. Obrońców Dobrzykowa z 1939 r. w Dobrzykowie

Bieg V – Dziewczęta rocznik 2009-2010

1. Nadia Kiełbasa - Szkoła Podstawowa im. marsz. Józefa Piłsudskiego w Nowym Grabiu

2. Magdalena Marcinkowska - Szkoła Podstawowa im. Stanisława Władysława Reymonta w Cermnie

3. Julia Kryszak - Szkoła Podstawowa im. marsz. Józefa Piłsudskiego w Nowym Grabiu

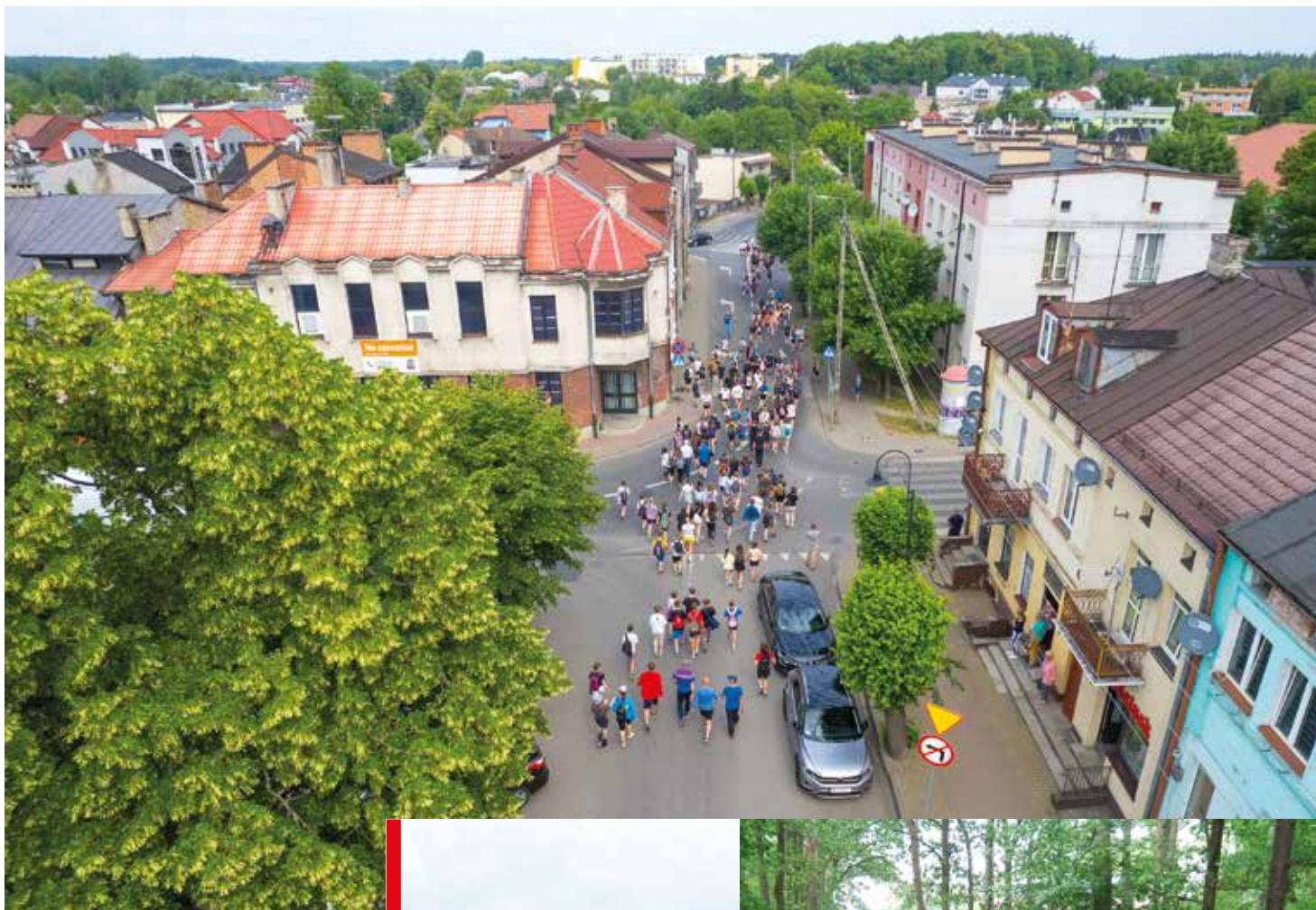
Bieg VI – Chłopcy rocznik 2009-2010

1. Kacper Stańczak - Szkoła Podstawowa im. Obrońców Dobrzykowa z 1939 r. w Dobrzykowie

2. Jakub Przyworski - Szkoła Podstawowa im. Obrońców Dobrzykowa z 1939 r. w Dobrzykowie

3. Filip Cierpikowski - Szkoła Podstawowa im. Obrońców Dobrzykowa z 1939 r. w Dobrzykowie

Bieg VII – Open kobiet

1. Natalia Lewandowska
2. Monika Wiśniewska
3. Aleksandra Jóźwik

Bieg VIII – Open mężczyzn

1. Dariusz Kiełbasa
2. Marcin Radomski
3. Emil Machała

*Opracowanie i fot.:
W. Olszewski, A. Świerzyński*

Dni Gąbina 2024 – podziękowania dla sponsorów

Dziękujemy wszystkim sponsorom za wsparcie tegorocznych obchodów święta naszego miasta – Dni Gąbina 2024.

Dzięki Państwa pomocy mogliśmy stworzyć pełne atrakcji, niezapomniane widowisko, zarówno dla mieszkańców Miasta i Gminy Gąbin, jak i przyjezdnych gości.

Wasz wkład w rozwój naszej Małej Ojczyzny oraz w promocję kultury jest bardzo ważny i stanowi kluczowy element rozwoju społeczności lokalnej.

Dziękujemy za współpracę i mamy nadzieję na dalsze, wspólne działania w przyszłości.

W tym roku wsparli nas:

- SZCZĘŚNIAK POJAZDY SPECJALNE Sp. z o.o.
- Firma BUDMAT Bogdan Więcek
- Przedsiębiorstwo Robót Drogowo-Budowlanych spółka akcyjna, ul. Krośniewicka 5, Gostynin
- Dariusz Piotrowski Sklep Spożywczo-Przemysłowy „Groszek”
- RSC RECYCLING SERVICE CENTER
- Eko Maz spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
- Bank Spółdzielczy w Gąbnie
- Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Gostyninie sp. z o.o.
- Jan Śniegocki Instalatorstwo elektryczne, elektromechanika dźwigowa
- Danuta Puternicka Zakład Masarski Danko
- INTER MAR SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
- Mirosław Tarka Zakład Usługowo-Handlowy Transtar
- Franciszek Rytwiński Usługi Projektowe Drogowe
- Zakład Handlowo Usługowy Sylwester Stawicki
- Dariusz Szewczyk P.H. „DAREN”
- Helena Olszewska Diagnostyka Pojazdowa - Stacja Kontroli Pojazdów
- Fructoplant Spółka z Ograniczoną Odpowiedzialnością
- Ośrodek Szkolenia kierowców „AUTOKURS” Mariusz Szymański
- „ŻAK” SKLEP PAPIERNICZO-PRZEMYSŁOWY EWA BLIŹNIAK
- Katarzyna Stańczak-Głowacka Agencja Ubezpieczeniowa
- Folk Pizzeria i Restauracja Ogrodowa, Wojciech Ziarkowski
- Danuta Sobiecka Usługi Geodezyjno-Kartograficzne i Klasyfikacja Gruntów
- Aleksander Dutkowski Hurtownia Rowerów
- Jacek Wojtawicz Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe JAWIS
- SZEWMAX Wojciech Szewczyk Usługi Ogólnobudowlane
- Remigiusz Zalewski Global-Lan
- Istambul Kebab ulica Płocka Gąbin
- Magdalena Król-Karpińska BUSY BEES ANGIELSKI DLA DZIECI
- Sklep Wielobranżowy Danuta Kowalska
- Aspro Projekty i Nadzory Drogowe Adrian Stokowski
- Usługi Geodezyjne Wojciech Rojewski
- Usługi Geodezyjne Elżbieta Machała
- Piotr Jażdżyk Sklep Chemiczno-Przemysłowy
- Teresa Kwiatkowska Zakład Handlowo-Usługowy „TECH - BUD”
- OPTIS – Piotr Kunikowski

P.H. "DAREN"
SERWIS OPON
WULKANIZACJA *Dariusz Szewczyk*

09-530 Gąbin
ul. T. Kosciuszki 18
tel. 671-400-66-66
tel. 604-737-88-88
kom. 604-576-147
www.daren-gabin.pl
email: daren@poczta.onet.pl

Sklep Wielobranżowy
Kutnowska 3, Gąbin
Danuta Kowalska

ASPRO
PROJEKTY I NADZORY DROGOWE
ADRIAN STOKOWSKI

DANUTA SOBIECKA
USŁUGI
GEODEZYJNO-KARTOGRAFICZNE
I KLASYFIKACJA GRUNTÓW

Z.U.H. TECH-BUD
09-530 Gąbin Ul. Płocka 4
Teresa Kwiatkowska

Bank Spółdzielczy
w Gąbinie

JAN ŚNIEGOCKI
INSTALATORSTWO ELEKTRYCZNE
ELEKTROMECHANIKA DZWIĞOWA

Franciszek Rytwiński
Usługi Projektowe S.C.
drogi, ulice, organizacja ruchu

SZEWMAX
USŁUGI OGÓLBUDOWLANE
WOJCIECH SZEWCHYK

BUDOWANIE DOMÓW OD PODSWY
PRZEBUDOWY I
ROZBUDOWY DOMÓW
OCIEPLENIA
KONSTRUKCJA I
POKRYCIA DACHÓW

TEL. 785 041 652

OPTIS
OBŚŁUGA TECHNICZNA
IMPREZ ESTRADOWYCH

TRANSTAR
Zakład Usługowo - Handlowy
Mirosław Tarka
Czermno

GLOBAL-LAN *ul. Nowy Rynek 9 09-530 Gąbin*
Monitoring - Internet - Sklep - Serwis - RTV-AGD

**MONITORING, KOMPUTERY, LAPTOPY
DRUKARKI, TUSZE, TONERY, AKCESORIA, RTV-AGD
SERWIS - (KOMPUTERY, LAPTOPY, AGD)
INTERNET - umowa na czas nieokreślony!**

tel. 500 060 186 www.global-lan.pl
tel. 24/363 41 00 global-lan@global-lan.pl raty

Skup surowców wtórnych
- kable i kabletury
- zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny
- makulatura
- szkło
- tworzywa sztuczne (folie, butelki PET)

RSC
Recycling Service Center

W trosce o środowisko **tel. 667 966 004**

Busy Bees
angielski dla dzieci

TU NAUKA
ANGIELSKIEGO
STAJE SIĘ
PRZYGODĄ!

MAŁE GRUPY
DUŻE EFEKTY

tel. 691-940-284 www.busybees-angielski.pl

OSRODEK SZKOLENIA KIEROWCÓW
AUTOKURS
Mariusz Szymański

SZKOLIMY NA KATEGORIE
A, A1, A2, B, B+E,
C, C+E, T

kwalfikacja wstępna, okresowa

503 890 177

BIURO: Gąbin, ul. Rogatki Gostynińskie 24

SKLEP PAPIERNICZY
ŻAK
ul. Stary Rynek 11, Gąbin

Diagnostyka Pojazdowa
Stacja Kontroli Pojazdów

Helena Olszewska
ul. Koszelewska 1
09-530 Gąbin

HURTOWNIA HYDRAULICZNA

WODOCIĄGI I KANALIZACJE
TECHNIKA GRZEWICZA
TECHNIKA SANITARNA
TECHNIKA INSTALACYJNA
KOLEKTORY SŁONECZNE
PROJEKTY I USŁUGI GEODEZYJNE

PROJEKTY KONSTRUKCJA BUDOWLANIA - INŻYNIERSTWO

**PROJEKT SPRZEDAŻ
MONTAŻ
SERWIS**

17 LAT
DOŚWIADCZENIA

**ZAJLI
S. JAWORSKI**
ul. Kosciuszki 18
09-530 Gąbin
tel. 671-400-66-66
kom. 604-576-147
www.zajli.pl

"JAWIS"
EXPORT - IMPORT

KONTAKT
ul. Mikołaj 73
09-530 Gąbin
kom. 604-576-147
tel. 24-32-11-000
email: [javis@javis.pl](mailto:jawis@javis.pl)

CERTYFIKAT
PN-EN ISO 9001:2009
certyfikacja nr.
643/11/2010/JC

Spektakl muzyczny „Bóg zesłał babę...”

We czwartek 21 marca gabińska sala kameralna MGOK gościła lokalnych artystów, którzy zaprezentowali spektakl muzyczny „Bóg zesłał babę...”

Przed publicznością wystąpili Izabela Jabłońska, Ewa Siecińska, Julia Jasińska, Łukasz Stefański, Kacper Koncki. Lokalni muzycy zaprezentowali repertuar piosenek, nawiązujący do – jakżeby inaczej miłości, relacji damsko-męskich i kobiecości. Koncert zorganizowany był jako kontynuacja obchodów Dnia Kobiet.

Słuchacze mogli wysłuchać utworów m. in. Marka Grechuty, Maryli Rodowicz czy Alicji Majewskiej. Nie zabrakło oczywiście tytułowego, zagranego w klimatach soulowych „Babę zesłał Bóg”, który wybrzmiał ze sceny na otwarcie spektaklu oraz jako bis.

Koncert połączony był z wystawą aktu kobiecego, przygotowaną przez Iwonę Motylewską-Białek. Około dziesięciu prac stanowiło dopełnienie części muzycznej i pozwalało widzowi nie tylko słuchać, ale i oglądać sztukę.

Młodzi artyści z pasją i zaangażowaniem podeszli do tematu, prezentując wysokiej klasy widowisko muzyczne. Koncert bez wątpienia przypadł do gustu słuchaczom o czym świadczyły gromkie brawa na koniec spektaklu.

Muzykom podziękował w imieniu mieszkańców Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadczyk, który jako patron honorowy obecny był na wieczornym spektaklu. Słowa podziękowania w stronę artystów skierowała również Dyrektorka Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Gąbinie Benedykta Wachowicz. Ku jej zaskoczeniu również otrzymała oklaski oraz życzenia – warto dodać, że urodzinowe.

Koncert przygotowała Szkoła Podstawowa im. Marii Konopnickiej w Gąbinie. Za nagłośnienie odpowiedzialny był Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Gąbinie.

Opracowanie i fot.: W. Olszewski

Wernisaż „Wełnianej wystawy”

W piątek, 19 kwietnia miłośnicy sztuki spotkali się w Miejsko-Gminnej Bibliotece Publicznej w Gąbinie na wernisażu „Wełnianej wystawy”. Spotkanie było kolejną okazją do zapoznania się z bogatą twórczością gąbińskiego Uniwersytetu Umiejętności, działającego przy Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury w Gąbinie.

Wystawa, której głównym motywem było wykorzystanie wełny w tworzeniu obrazów, zaprezentowała bogactwo talentów lokalnych artystów. Wśród ponad 60 prac znaleźć można było różnorodnie dzieła, przedstawiające krajobrazy, martwą naturę, zwierzęta itp. Uwagę zwracała dbałość o szczegóły i ogromna paleta barw, które razem sprawiały iż zaprezentowane obrazy, wykonane przy użyciu wełnianych nici, wyglądały wyjątkowo realistycznie. Autorkami prac były: Małgorzata Ostrowska, Elżbieta Bogiel, Teresa Matuszewska, Alicja Hupińska, Wanda Borkowska, Marianna Golus, Iwonna Cybulska, Krystyna Tujak, Barbara Michalska.

W trakcie wernisażu goście mieli okazję nie tylko podziwiać dzieła sztuki,

ale także spotkać się z artystami i porozmawiać na temat inspiracji oraz technik twórczych. Wykorzystanie wełny do tworzenia obrazów to bez wątpienia duże wyzwanie techniczne dla twórców oraz ciekawa forma artystyczna, z którą raczej rzadko mamy do czynienia. Wyjątkowość „Wełnianej wystawy” polegała na tym, że każde dzieło było niepowtarzalne, a jednocześnie wpisywało się w tematyczny kontekst całej wystawy. Była to doskonała okazja, aby zobaczyć, jak wiele można wyrazić poprzez różne formy wykorzystania jednego materiału.

Gąbiński Uniwersytet Umiejętności, prowadzony przez Iwonę Motylewską – Białek, rozwija twórczość lokalnych pasjonatów malarstwa

i plastyki. Organizowane cyklicznie wystawy, dostarczają wyjątkowych wrażeń i doznań artystycznych naszym mieszkańcom i są okazją do spotkań i integracji.

W spotkaniu uczestniczyło kilkadziesiąt osób, zarówno przyjaciół Uniwersytetu Umiejętności oraz Miejsko-Gminnej Biblioteki Publicznej w Gąbinie, jak i okolicznych mieszkańców. Samorząd Miasta i Gminy Gąbin reprezentowała Skarbnik Gminy Aleksandra Kłys, która przekazała od Burmistrza Krzysztofa Jadczaaka podziękowania i gratulacje dla wszystkich artystów i osób zaangażowanych w przygotowanie wernisażu.

*Opracowanie: W. Olszewski
fot.: MGBP w Gąbinie*

Ochotnicza Straż Pożarna w Gąbinie obchodziła 125-lecie swojej działalności

W niedzielę 24 marca strażacy, mieszkańcy Gąbina i okolicznych miejscowości oraz zaproszeni goście obchodzili jubileusz – 125-lecie istnienia Ochotniczej Straży Pożarnej w Gąbinie. Uroczystość ta była nie tylko czasem refleksji nad historią, lecz także okazją do docenienia wkładu strażaków w bezpieczeństwo i dobro społeczności lokalnej.

Obchody rozpoczęły się Mszą Świętą, celebrowaną w intencji strażaków przez Księdza Mirosława Milewskiego, Biskupa Pomocniczego Diecezji Płockiej. Dalsze uroczystości odbyły się przy gąbińskim kompleksie szkolnym, gdzie miało miejsce oficjalne przekazanie oraz poświęcenie nowego ciężkiego samochodu ratowniczo-gaśniczego dla OSP w Gąbinie. Ten nowoczesny pojazd, zakupiony dzięki wsparciu Funduszy Europejskich dla Mazowsza, Samorządu Województwa Mazowieckiego oraz Samorządu Miasta i Gminy Gąbin, stanowi kolejny znaczący krok w drodze do zapewniania jeszcze lepszej, skutecznej ochrony przeciwpożarowej dla lokalnej społeczności.

W hali sportowej przy gąbińskiej szkole podstawowej przygotowano część oficjalną obchodów, połączoną z wręczeniem medali, odznaczeń i listów gratulacyjnych. Ochotnicza Straż Pożarna w Gąbinie otrzymała z rąk Burmistrza Miasta i Gminy Gąbin Krzysztofa Jadczaaka oraz Przewodniczącego Rady Miasta i Gminy Gąbin

Edwarda Wilgockiego medal VII Wieków Gąbina, wręczany za wybitne zasługi dla Miasta i Gminy Gąbin. Druhowie z gąbińskiej jednostki stoją na straży bezpieczeństwa mieszkańców naszej gminy oraz całego regionu – mówił burmistrz. Podkreślił również wielkie zaangażowanie strażaków w życie społeczne i kulturalne miasta, dużą liczbę akcji w jakich jednostka

bierze udział oraz wsparcie Województwa Mazowieckiego, które pomaga modernizować i rozbudowywać sprzęt ratowniczo-gaśniczy jednostek OSP z terenu gminy. W podobnym tonie wypowiadali się przybyli goście. Senator i Prezes Zarządu Głównego ZOSP RP Waldemar Pawlak oraz Mazowiecki Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej Artur Gonera, podkre-

ślili ogromne znaczenie jakie Ochotnicza Straż Pożarna w Gąbinie odgrywa w życiu społeczności oraz docenili poświęcenie i zaangażowanie w służbę druhów OSP Gąbin. Marszałek Województwa Mazowieckiego, Adam Struzik, osobiście uhonorował czterech druhów z jednostki OSP Gąbin Medalem Pamiątkowym „Pro Masovia”. Ponadto wręczono dyplomy uznania dla pięciu strażaków oraz całej jednostki OSP oraz orkiestry dętej.

Na przybytych gości w ramach obchodów jubileuszowych czekał koncert zespołu Kwiaty Retro oraz poczęstunek.

Jubileuszowe obchody zakończyły się życzeniami z okazji zbliżających się Świąt Wielkanocnych, złożonymi przez st. bryg. Artura Gonera wszystkim obecnym. 125-lecie gąbińskiej straży pożarnej było nie tylko okazją do celebrowania, ale także do wyraże-

nia wdzięczności za trud i poświęcenie wszystkich tych, którzy przez lata pełnili służbę w OSP Gąbin, chroniąc życie i mienie mieszkańców.

Na terenie Miasta i Gminy Gąbin funkcjonuje 9 jednostek ochotniczej straży pożarnej. Dwie z nich: OSP Gąbin oraz OSP Dobrzyków funkcjonują w Krajowym Systemie Ratowniczo-Gaśniczym. Lokalny samorząd przykładą dużą wagę do rozwoju OSP na terenie gminy, wspierając zakup sprzętu oraz modernizację strażnic. W ostatnich latach udało się kupić ciężki wóz bojowy marki MAN z napędem 6x6 dla OSP Dobrzyków, średni samochód ratowniczo-gaśniczy dla OSP Gąbin, trzy lekkie samochody ratowniczo-gaśnicze dla OSP Gąbin i OSP Dobrzyków oraz ładowarkę teleskopową dla OSP Gąbin. Sukcesywnie realizowane są zakupy sprzętu ratowniczo-gaśniczego

w postaci narzędzi, umundurowania itp. z których korzystają wszystkie lokalne jednostki OSP. Ponadto wspierane są inwestycje modernizacji strażnic. Dzięki temu udało się w ostatnim czasie zmodernizować siedem obiektów.

OSP Gąbin jest największą jednostką ochotniczych straży pożarnych w regionie. Czuwa nad bezpieczeństwem nie tylko mieszkańców Gąbina, ale również całej gminy. Często uczestniczy w akcjach ponadlokalnych, służąc wsparciem osobowym oraz nowoczesnym sprzętem ratowniczo-gaśniczym. Gąbińska OSP ma również najwyższą ilość wyjazdów do akcji (w 2023 roku) ze wszystkich jednostek powiatu płockiego. Na drugim miejscu znajduje się OSP Dobrzyków – również jednostka z terenu Miasta i Gminy Gąbin.

*Opracowanie: W. Olszewski
fot.: Kamila Rudzińska, OSP Gąbin*

120-lecie Orkiestry Dętej OSP Gąbin

Orkiestra Dęta Ochotniczej Straży Pożarnej w Gąbinie już od 120 lat gra dla naszych mieszkańców. Z tej okazji 23 marca zagrała swój jubileuszowy koncert.

Wieczorne spotkanie z muzyką miało nietypową formę podróży w czasie. Od skromnych początków aż do dziś, Orkiestra Dęta OSP Gąbin stanowi nie tylko istotną część kulturowego krajobrazu miasta, lecz jest także mocnym symbolem wspólnoty i dziedzictwa mieszkańców Gąbina. Począwszy od 1904 roku, kolejne pokolenia strażaków, muzyków, obywateli miasta – nie tylko czuwają nad bezpieczeństwem, ale także wspierają rozwój kulturalny. Uczestniczą w wydarzeniach religijnych, świeckich i ważnych historycznych chwilach. Wszystko to zostało dokładnie przedstawione w czasie koncertu. Narratorzy płynnie przeszli od czasu zaborów, po odzyskanie niepodległości, okres międzywojenny i trudne chwile II wojny światowej, wzmacniając przekaz historyczny dźwiękami muzyki. Gąbińska orkiestra zagrała utwory charakterystyczne dla tamtych czasów, takie które z pewnością grano po odzyskaniu niepodległości. Następnie słuchacze mieli okazję poznać czasy bardziej współczesne. Okres powojenny to coraz więcej znanych twarzy, które do dziś odgrywają ważną rolę w strukturach orkiestry.

Tutaj warto wspomnieć, iż jubileuszowy koncert stał się okazją do spotkania wszystkich żyjących kapelmistrzów. Waldemar Kidziun, Tadeusz Zalewski, Paweł Bac – wszyscy mieli okazję raz jeszcze chwycić batutę w dłoń i dyrygować orkiestrą, grającą charakterystyczne dla siebie utwory muzyczne. Ostatnie chwile koncertu to już czasy

współczesne – okres prowadzenia orkiestry przez kapelmistrza Mateusza Kwiatkowskiego.

Działalność orkiestry w ciągu minionych 120 lat nie tylko odzwierciedla zmieniające się trendy muzyczne, ale także pełni istotną rolę w życiu społeczności lokalnej. Poprzez liczne koncerty, uroczystości oraz udział w wyda-

fot.: W. Olszewski
www.gabin.pl

rzeaniach kulturalnych i patriotycznych, Orkiestra Dęta OSP Gąbin kultywuje tradycje, budując więzi międzyludzkie i wzmacniając ducha wspólnoty – mówił Burmistrz Krzysztof Jadcza, który podziękował jednocześnie orkiestrze za lata działalności, wręczając najwyższe lokalne odznaczenie – medal *VII Wieków Gąbina*, przyznawany za wybitne zasługi dla Miasta i Gminy Gąbin. Warty odnotowania jest fakt, iż zazwyczaj otrzymywały go osoby zasłużone. Tym razem został wręczony całej organizacji jaką jest Orkiestra OSP. Gest ten podkreśla ważną rolę, jaką strażacy-muzycy pełnią w lokalnej społeczności.

Podczas koncertu wręczone zostały statuetki i dyplomy dla przyjaciół orkiestry oraz osób związanych z jej działalnością. Patrząc na frekwencję, gąbińscy muzycy cieszą się chyba dużą sympatią mieszkańców. Miejsca siedzące sali OSP Gąbin były obłożone w stu procentach, podobnie jak wolne miejsce dla osób stojących.

Nieustannie poszerzając swój repertuar i podnosząc poziom artystyczny, Orkiestra OSP Gąbin jest nie tylko rosnącym symbolem miasta, lecz także silnym motorem integracji społecznej. Jej 120-lecie to nie tylko okazja do świętowania osiągnięć przeszłości, ale także inspiracja do kontynuowania dziedzictwa muzycznego i służby społecznej w kolejnych latach.

Opracowanie i fot.: W. Olszewski

Obchody Święta Narodowego Trzeciego Maja w Mieście i Gminie Gąbin

Mieszkańcy Miasta i Gminy Gąbin pamiętają o pierwszej w Europie i drugiej na świecie konstytucji, uchwalonej przez Polaków 3 maja 1791 roku.

W słoneczne popołudnie 3 maja mieszkańcy Gąbina uczcili 233. rocznicę uchwalenia pierwszej polskiej Ustawy Zasadniczej. Uroczystości rozpoczęły się od Mszy Świętej w intencji Ojczyzny, odprawionej w kościele parafialnym w Gąbinie. Po Nabożeństwie, przedstawiciele samorządu, organizacji społecznych, poczty sztandarowe, reprezentacje szkół, harcerze i mieszkańcy przeszli pod pomnik marszałka Piłsudskiego, gdzie odbyły się dalsze obchody. Przy dźwiękach orkiestry dętej i pod biało-czerwonymi flagami oddali hołd twórcom pierwszej w Europie i drugiej na świecie konstytucji, która reformowała Rzeczpospolitą Obojga Narodów i do dziś stanowi symbol postępu i umiłowania wolności przez Polaków.

Pod pomnikiem odbył się uroczysty apel, podczas którego Burmistrz Krzysztof Jadczak przypomniał znaczenie Konstytucji dla polskiej historii i tożsamości. Ważną częścią obchodów było złożenie kwiatów i zapalenie zniczy. Burmistrz wraz z Przewodniczącą

cym Rady Miasta i Gminy Gąbin, przedstawicielami samorządu, organizacji pozarządowych i mieszkańcami oddali w ten

sposób hołd walczącym za wolną i niepodległą Polskę.

Uroczystości pod pomnikiem miały wydźwięk zarówno patriotyczny jak i artystyczny. Wystąpienia z okazji uchwalenia Konstytucji 3 Maja wzbogaciły występy artystyczne lokalnej

młodzieży, 58. gąbińskiego szczepla harcerskiego „Gradiam” oraz orkiestry dętej OSP Gąbin.

Konstytucja 3 Maja, uchwalona 3 maja 1791 roku, była pierwszą konstytucją w Europie i drugą na świecie, ustępując miejsca jedynie konstytucji amerykańskiej. Była to ustawa nowoczesna, wręcz rewolucyjna, która reformowała polski ustrój, przekształcając Rzeczpospolitą w nowoczesną monarchię konstytucyjną. Konstytucja wprowadzała wiele zmian, takich jak likwidacja liberum veto, wzmocnienie władzy królewskiej, a także pewne pra-

wa dla mieszczan i szlachty oraz ochronę chłopów. Konstytucja ta, mimo że obowiązywała krótko, miała ogromne znaczenie dla polskiej historii i tożsamości narodowej. Dzień jej uchwalenia jest w Polsce upamiętniony przez Narodowe Święto trzeciego Maja, które stanowi okazję do manifestowania patriotyzmu i oddania czci walczącym na przestrzeni wieków za Ojczyznę.

Opracowanie:
W. Olszewski
fot.: A. Świerzyński

83. rocznica rozstrzelanych mieszkańców Gąbina

Piętnasty dzień czerwca 1941 roku zapisał się w historii Gąbina jako czas brutalnej i krwawej represji niemieckiego okupanta. Tego dnia pod murami kościelnego parkanu rozstrzelano dziewięciu mieszkańców miasta i okolic. Pamięć o tej tragedii jest wciąż żywa wśród społeczności Gąbina.

Hitlerowska zbrodnia była próbą zastraszenia i zniechęcenia mieszkańców Gąbina i okolic, którzy od blisko 3 lat żyli pod okupacją. Śmierć niemieckiego żandarma w okolicach Ciechomic stanowiła pretekst do uwięzienia ponad stu mieszkańców i przetrzymywania ich w gąbińskim kościele parafialnym. W tym czasie Niemcy zamordowali dwie osoby. W niedzielę 15 czerwca wyprowadzono dziewięciu więźniów i ustawiono pod murem kościelnego parkanu, na miejskiej starówce. Widowisko pod przymusem musieli oglądać mieszkańcy Gąbina. Według niektórych źródeł podczas egzekucji grała orkiestra dęta OSP Gąbin, którą siłą zmuszoną do uczestniczenia w tym krwawym spektaklu. Po rozstrzelaniu, ciała zabitych zakopano przy Trakcie Grabskim, gdzie do dziś znajduje się pamiątkowa mogiła. Choć ciała po wojnie ekshumowano i przeniesiono na cmentarz, miejsce to jest nadal otoczone opieką i pamięcią mieszkańców Gąbina.

Wydarzenia sprzed 83 lat nie zostały zapomniane. Co roku mieszkańcy Gąbina, rodziny pomordowanych oraz przedstawiciele samorządu i lokalnych szkół biorą udział

w obchodach, upamiętniających niemiecką zbrodnię. W tym roku uroczystości odbyły się w piątek 14 czerwca. Pod pomnikiem rozstrzelanych mieszkańców Gąbina (miejska starówka) spotkali się przedstawiciele samorządu, duchowieństwa, szkół i organizacji pozarządowych by wspomnieć niemiecką zbrodnię sprzed lat i upamiętnić pomordowanych. Po krótkiej modlitwie i przedstawieniu informacji o wydarzeniach zawartych w formie wiersza, nastąpiło złożenie kwiatów i zapalenie zniczy.

Wiele jest miejsc na ziemi gąbińskiej, uświęconych krwią poległych – mówił Burmistrz Krzysztof Jadczak, który wraz z Sekretarzem Gminy Joanną Stańczak, reprezentował podczas uroczystości samorząd Miasta i Gminy Gąbin. Burmistrz podkreślił znaczenie pamięci o pomordowanych i egzekucji

sprzed lat, która wbrew intencjom okupanta zjednoczyła Polaków, zarówno żyjących w czasie wojny jak i współcześnie. Podziękował również organizatorom za przygotowanie obchodów. Słowa wdzięczności za pamięć skierował do mieszkańców również Wicestarosta Płocki Waldemar Zawadzki.

Obchody 83. Rocznicy rozstrzelania mieszkańców Gąbina i okolic przygotowała społeczność Szkoły Podstawowej im. Marii Kownackiej w Nowym Kamieniu, która co roku organizuje uroczystości poświęcone pomordowanym i dba o to by pamięć o trudnych wydarzeniach z okresu II wojny światowej była wciąż żywa wśród naszych mieszkańców.

*Opracowanie i fot.:
W. Olszewski*

Wieczór poświęcony Janowi Pawłowi II – „A Kościół Jego Niech Stanie Się Teatrem”

W niedzielę 21 kwietnia, mieszkańcy Gąbina mieli okazję obejrzyć spektakl „A Kościół Jego Niech Stanie Się Teatrem”. Przedstawienie przygotowane przez Amatorski Teatr Niewielki, poświęcone było artystycznej działalności Karola Wojtyły, późniejszego papieża Jana Pawła II.

Spektakl odbył się po wieczornej Mszy Świętej w gąbińskim kościele parafialnym. Tematem głównym była postać św. Jana Pawła II oraz jego działalność teatralna w młodości – zanim wstąpił do seminarium. Występ skupiał się na postaci Karola Wojtyły, jego zamiłowania do sztuki, filozofii, umiejętnościom aktorskim i działalności teatralnej w czasie wojny. Aktorzy z ATN wcielili się w role narratorów historii młodego Wojtyły. W krótkiej scenie wywiadu, zaprezentowali z kolei wspomnienia przyjaciół przyszłego papieża, dotyczące jego twórczej działalności i występach artystycznych. Gościnnie, w jednej ze scen wystąpił proboszcz ks. Dariusz Piskorski, wcielając się w kardynała Adama Sapiechę. Zwieńczeniem spektaklu była scenka z napisanej przez Karola Wojtyły sztuki „Przed sklepem Jubilera” opowiadającej o miłości i małżeństwie. Występy sceniczne przeplatały się z piosenkami, zaśpiewanymi przez aktorów Amatorskiego Teatru Niewielkiego. Bogatą narrację wspierały wyświetlane, unikatowe zdjęcia, przedstawiające młodego Wojtyłę w czasie swojej teatralnej działalności.

Spektakl „A Kościół Jego Niech Stanie Się Teatrem” był nie tylko wyjątkową okazją do zapoznania się z nieznaną szerszej publiczności, artystyczną twarzą Karola Wojtyły, ale także do

refleksji nad dziedzictwem duchowym, które pozostawił nam św. Jan Paweł II. Występ i jego oddziaływanie na widzów przekroczyło granice sceny, pozostawiając trwały ślad w sercach i umysłach wszystkich, którzy mieli przyjemność uczestniczyć w tym niezwykłym wydarzeniu.

Spektakl cieszył się dużym zainteresowaniem mieszkańców. Wśród przybyłych tego wieczoru byli nie tylko parafianie, ale wielu mieszkańców naszej gminy i gości. Samorząd Gąbina reprezentowała Sekretarz Gminy Jo-

anna Stańczak oraz Dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Gąbinie Benedykt Wachowicz.

Amatorski Teatr Niewielki, znany z bogatych i profesjonalnie przygotowanych spektakli stanął na wysokości zadania, prezentując widowisko pełne emocji, głębi i przekazu. Aktorzy oddali hołd pamięci Jana Pawła II poprzez połączenie dramatu, muzyki oraz symbolicznych gestów, które poruszyły serca widzów.

*Opracowanie: W. Olszewski
fot.: G. Szaliński*

Wspomnienie Janusza Witek

Zmarł lekarz weterynarii Janusz Andrzej Heinzel, wieloletni kierownik Państwowego Zakładu Leczenia Zwierząt w Gąbinie, oraz przedsiębiorca związany z ziemią gąbińską. Dnia 03.08.2023 na Cmentarzu Północnym w Warszawie została odprawiona Msza Święta za Jego duszę, po czym urnę z prochami złożono w grobie.

Niezwykle liczny kondukt żałobny był dowodem, że Zmarły cieszył się szacunkiem wielu z tych, którzy spotkali Go w swoim życiu. Żegnany był również przez znaczną grupę gąbinian. Był bowiem człowiekiem niezwykle życzliwym i przyjaznym ludziom, jednak był również człowiekiem wychowanym w poszanowaniu wartości i potrafiącym okazać z wyjątkową kulturą, bez nienawiści, bezkompromisowość

w konfrontacji ze złem.

* * *

Fragmenty mowy pogrzebowej, wygłoszonej przez byłego, wieloletniego Powiatowego Lekarza Weterynarii w Płocku, dr. Jacka Gruszczyńskiego.

Księżo Celebransie! Pogrążona w bólu i żalu Rodzino!

Żegnamy dziś w ostatniej drodze Świętej pamięci lekarza weterynarii Janusza Heinzla, naszego serdecznego Kolegę i Przyjaciela. Zmarł w dniu 22 lipca 2023 roku na ukochanej działce we Włodzimierzowie koło Piotrkowa Trybunalskiego. Społeczność weterynarii płockiej i gostynińskiej wiadomość o Jego śmierci przyjęła z bólem i żalem. Doktora Janusza Heinzla znałem od wielu lat. Poznaliśmy się w Lecznicy dla Zwierząt w Gąbinie. Wielokrotnie mieliśmy wspólne dyżury w Pogotowiu Weterynaryjnym w Sannikach.

Świętej pamięci lekarz weterynarii Janusz Heinzel urodził się w dniu 17 kwietnia 1947 roku w Piotrkowie Trybunalskim. W mieście tym spędził dzieciństwo, ukończył Szkołę Podstawową i Liceum Ogólnokształcące imienia Juliusza Słowackiego. W 1972 roku ukończył studia na Wydziale Weterynaryjnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego – Akademii Rolniczej w Warszawie i uzyskał dyplom i tytuł lekarza weterynarii. Po odbyciu stażu podjął pracę w Państwowym Zakładzie Leczenia Zwierząt w Gąbinie, najpierw jako ordynator, a następnie kierownik tej Lecznicy. Był zdolnym i sumiennym lekarzem weterynarii. Cieszył się uznaniem i szacunkiem rolników, hodowców zwierząt a także współpracowników, przełożonych i podwładnych. Pracował jako terenowy lekarz weterynarii do 1990 roku. Następnie rozpoczął działalność gospodarczą tworząc firmę „Hewiplast”, która do dnia dzisiejszego, już pod kierownictwem drugiego pokolenia Właścicieli, produkuje kolczyki do znakowania zwierząt gospodarskich, a także igłoprobówki do pobierania krwi od zwierząt. Przez wiele lat rozwijał firmę, unowocześniał, wdrażał do wymagań i standardów zmieniających się praw. W roku 2006 stworzona przez Niego firma została uhonorowana nagrodą Redakcji Magazynu „Polish Market” oraz Marszałka Województwa Mazowieckiego „Cent for Future” w kategorii „Nadzieja Polskiego Rynku 2006”.

Większość swojego życia zawodowego, najpierw terenowego lekarza weterynarii, później przedsiębiorcy i pracodawcy związał z ziemią gąbińską i jestem przekonany, że zapisał się trwale w życzliwej pamięci wielu. Za swoją działalność zawodową został odznaczony odznaką „Zasłużony dla Rolnictwa” oraz odznaką Samorządu Lekarsko-Weterynaryjnego „Meritus”.

Doktor Janusz Heinzel był człowiekiem o rozległych zainteresowaniach. Posiadał niezwykłą wrażliwość w dziedzinie kultury i sztuki, przede wszystkim muzyki klasycznej, posiadał ogromną wiedzę dotyczącą dzieł operowych i operetki oraz bogatą kolekcję płyt.

Drogi Januszu!

Dziękuję za Twoje życie i wiele dobra jakie uczyniłeś dla weterynarii i każdego z nas, którym dane było Ciebie poznać. Ty znasz już prawdę o życiu i śmierci. Ufamy, że stoisz przed obliczem Pana Boga. Niech On Ciebie przytuli do serca, będzie sprawiedliwym Sędzią i obdarzy życiem wiecznym.

Drogi Januszu!

Pozostaniesz na zawsze w naszej pamięci, wspomnieniach wspólnej pracy, naszych rozmów i spotkań. Pożegnaj Ciebie fragmentem wiersza napisanego przed wielu laty na pożegnanie starszego przyjaciela przez mojego kolegę z lat studiów w Olsztynie Tomasza Zdolińskiego – lekarza weterynarii i poetę.

„I telefon głuchy”

Nie dzwońcie do Doktora, Doktor nie przyjedzie,
Teraz już ktoś inny musi pomóc wam w biedzie,
On w skupieniu serca ni płuc nie osłucha,
Nie błyśnie wśród opłotków biel jego fartucha,
Nie pochyli się z troską nad dolą krasuli,
Która jest dla rodziny karmicielką-matką,
Nie poklepie gniadego pieszczołtliwie dłonią,
Choć On, jak to Polak, zawsze kochał konie,
Mówiłeś, że w świecie zdziczenia i okrucieństwa,
Nasz stosunek do zwierząt jest miarą człowieczeństwa,
Więc wierz mój Doktorze przywiozłem dziś Tobie,
Niech poezja jak matka otuli Cię w grobie,
Nie dzwońcie, nie dzwońcie, nie ten numer,
Doktor pewnie w Niebie,
Z kompanią szwoleżerów na koniu gna przed siebie.

Drogi Januszu!

Spoczywaj w pokoju wiecznym! Rodzinie Zmarłego składam w imieniu weterynarii płockiej i gostynińskiej oraz własnym najgłębsze wyrazy współczucia.

*Tekst przygotował i zredagował
Witold Szabliński*

Postacie nieznane, niezwykle

- Ksiądz Jan Biniewicz z Czerмна

- męczennik Auschwitz

Ziemia czerminińska to miejsce o bogatej historii, niestety coraz bardziej zapomnianej. Kolejne pokolenia mieszkańców odchodzą, zaś młodzi coraz mniej pamiętają o niezwykłych postaciach, które wyrosły w Czerمنى i w okolicach.

Jan Biniewicz urodził się 06.11.1899 r. w Czerمنى a dokładnie w Czerمنى Dołki (nazywanym tak z racji swojego położenia). Był synem Teofili (1863-1941) i Franciszka (1853-1904) Biniewicz, którzy dochowali się sześciorga dzieci. Młody Janek miał dwóch braci i trzy siostry.

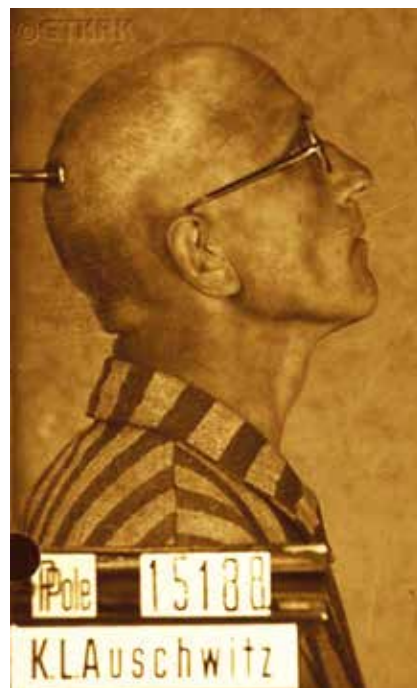

W wieku młodzieńczym uczęszczał do szkoły elementarnej w Czerمنى. Był zdolnym i pracowitym uczniem, przez co został wysłany na dalszą edukację. Już we wczesnym dzieciństwie spotkała go życiowa tragedia. Podczas prac żniwnych w sierpniu 1904 roku zginął jego ojciec, Franciszek. Pomocy w wychowywaniu dzieci i opieką otoczył rodzinę stryj Józef Biniewicz. Jan znał zapewne Adama Zalewskiego, późniejszego kapelana biskupa Nowowiejskiego, zamordowanego w czasie wojny w Działdowie. Adam Zalewski równie pochodził z Czerمنى i był z tego samego rocznika (1899). Jan Biniewicz trafił do wyższego seminarium duchownego we Włocławku i w 1920 roku rozpoczął studia na wydziale filozofii i teologii. Święcenia kapłańskie otrzymał 14 czerwca 1925 roku we Włocławku. Mszę Świętą prymicyjną odprawił w Czerمنى a uroczystości związane z prymicją odbyły się w Czerمنى Dołki, w domu rodzinnym księdza Biniewicza.

Jako młody kapelan w latach 1925-1927 został wikariuszem parafii pod wezwaniem Świętego Piotra i Świętego Pawła w Zagórowie, dekanat Zagórow. od 1 stycznia 1927 roku był kapelanem rezerwy Wojska Polskiego. W latach 1927-1929 ksiądz Jan Biniewicz był wikariuszem parafii pod wezwaniem Wszystkich Świętych w Liskowie, dekanat Koźminek oraz prefektem seminarium nauczycielskiego i szkoły powszechnej.

W 1929 roku został przeniesiony do Kalisza na stanowisko prefekta parafii kolegiackiej p. w Wniebowstąpienia Najświętszej Maryi Panny. W Kaliszu był również prefektem publicznej szkoły powszechnej. Jan Biniewicz był zdolnym, pracowitym i zaangażowanym księdzem, służącym Bogu i ojczyźnie.

Po niemieckim i sowieckim najeździe na Polskę, we wrześniu 1939 roku, ograniczono lub zakazano sprawowania Mszy Świętej w polskich kościołach. Mimo to kapłani swoją niezłomną postawą dodawali nadzieję i sił do przetrwa-

nia. Ksiądz Jan Biniewicz został aresztowany przez Gestapo 6 marca 1941 roku w Kaliszu, podczas akcji represyjnej wobec Polaków. Aresztowano wówczas około 400 Polaków wśród których było 9 księży i 4 braci zakonnych. Początkowo przetrzymywano wszystkich w więzieniu w Kaliszu, w pomieszczeniach wybudowanych jeszcze za czasów carskich, przeznaczonych dla 120 więźniów. Niemcy w nieludzkich warunkach przetrzymywali tam około 600 osób. Po prawie dwóch miesiącach więzienia

w Kaliszu, 2 maja 1941 roku ksiądz Jan trafił transportem kolejowym, wraz z aresztowanymi w Kaliszu i Łodzi, do obozu koncentracyjnego KL Auschwitz i otrzymał numer 1 5 1 8 8.

Obóz Auschwitz został założony przez Niemców 27 Stycznia 1940 roku. Był początkowo obozem dla Polaków a od 1942 roku stał się miejscem zagłady Żydów. Nieludzkie warunki, głód i choroby a także ciężka praca zbierały śmiertelne żniwo. Niemcy zakładali, że w Auschwitz można przeżyć trzy miesiące. Ksiądz Jan Biniewicz zmarł z wycieńczenia i głodu 12 kwietnia 1942 roku. Był młodym kapłanem, mającym przed sobą całą życiową drogę służby Bogu i ludziom. Oddał swoje życie za to, że był Polakiem i kapłanem.

Naród polski był szczególnie znienawidzony przez Niemców, którzy chcieli urządzić nasz kraj i Europę według swojej chorej ideologii. Nigdy nie możemy zapomnieć o tych straszliwych zbrodniach. Pamiętajmy o księdzu Janie Biniewicz. Dziękuję za informację o księdzu Janie i fotografii rodzinie Biniewicz.

Oprac.: Cz. Sobiecki
Red. W. Olszewski

DWÓR ZAWISZÓW herbu „Przerowa” 1773-1897

Brodne w regionie sannicko-gostynińskim

Każde miasto -miasteczko i wieś ma swoją historię, ma swoją przeszłość, którą potomkowie powinni znać jak własną kieszeń, własną rodzinę i historię regionu.

Autor

Wstęp

Dwór- siedziba ziemiańska jedna z trzech grup po pałacu i zamku, różnił się od tych ostatnich w opisie obyczajów za panowania Augusta III. Według Jędrzeja Kitowicza, który pisał; „Jeżeli był wielki, zwał się pałacem, bądź murowany, dwór drewniany, gdy miał wedle siebie oficyny, Jeżeli nie miał, A do tego był po miernej wielkości zwał się dworem albo fosą i wałami obwiedziony nabywał imienia zamku” np. w Łowiczu. W 1569 roku w Koronie gdzie było 6,6% ludności szlacheckiej która bogaciła się na doskonałej koniunkturze na zboże posiadając folwarki. Były one formą działalności gospodarczej i opierały się na przymusowej pracy chłopów, którzy odrabiali pańszczyznę. Jeden do dwóch dni za odejście z dworu świadczyć musieli usługi w pełnych pracach. A jak chcieli

odejść musieli 3 dni pełne odpracować jak wspomina jedna z córek podstolnego gabińskiego, szambelana dworu brodnickiego Barnaby Zawiszy. Wielki cios był dla warstwy szlacheckiej po powstaniach np. represje, a także w roku panowania cholery. W 1831 roku skonfiskowano 5,5 tys. dworów a ich mieszkańców właścicieli zesłano na Sybir.” Dwory polskie” Wydawnictwo Dragon 2011 s. 7. Nowy dwór kiernoski właściciela pułkownika Teodora Łączyńskiego podlegał konfiskacie za udział jego w Powstaniu listopadowym i wspierania powstania. Został on zmuszony do podpisania lojalności „lojalki”, a majątek dworski z miastem Kiernozia w 1834 roku przejął” kupił” Rosjanin wojskowy Korpusu Inżynierjno-Wojskowego pułkownik Bernard Eengbricht. Właściciel dworu opuścił miasto Kiernozia wraz z rodziną .

Zmarł w 1842 roku .Jego ciało spoczęło w krypcie kościoła kiernozkiego.

Czym był Dwór Polski?

Za czasów Polski szlacheckiej był domem polskim wśród chałup- chat posiadający zawsze numer 1. Taki dom dworski posiadał Józef Czarny Zawisza h. „Przyrowa” Łowczy inowłodzki w miejscowości Brodne na ziemi gostynińskiej w parafii i gminy Kiernozia. Dwór polski przez wieki był ostoją społeczno-moralnego ładu, wzorce cnót narodowych i obywatelskich a także miejsce szczególnego pielęgnowania wiary katolickiej i patriotyzmu pisał Piotr Czartoryski-Schiller. Etnograf z okresu Królestwa Polskiego Oskar Kolberg z kolei pisał o polskim dworze „Dwór to rezydencja szlachecka, zwykle drewniany z czterema po rogach

przystawkami, z gankiem od przodu i tyłu od ogrodu na filarach drewnianych oraz kapliczkach” Dzieła wybrane t.23 s. 262 -263. W drugiej Rzeczypospolitej w 1929 roku kiedy jeszcze istniało wiele dworów, folwarków, które upadły inny pisarz w wierszu Dwór wyraził bolesną nutę. Oto fragment jego wiersza:

”Dworze Polski! Szlachecki spotworzony dworze

Kto cię nie znał, o tobie dziś kłamie, jak może!

A wszakże spod twojej strzechy, zapatrzone w znaki

narodowe, w legionach szły ginąć junaki,

i niejedna błysnęła w wojennej zamieci, szabla, co rok widziała 63-ci ! [...]

Gdy nie spocząłeś w prochu[...] mimo liczne gromy,

czemu dzisiaj zawarte gościnne podwoje i pogrzebowym kirem zasnute pokoje?...

Znak masz Boskiej pamięci nad sobą widoczny!

i ta co po złociście z drzwi lśni daleko, zachowa, jak dotychczas pod swoją opieką

dwór szary wraz z dziedzictwem, które w sobie chowa

Najświętsza Maria Panna i Polska Królowa”.

Dwór udzielał gościny przyjezdnym i gościł swoich krewnych... Dwór w Brodnie- Brodnem gdzie przyszła na świat słynna starościanka córka starosty gostynińskiego Macieja Łączyńskiego herbu „Nałęcz” Marianna [1786-1817] hrabiny Pani Walewska, ex żona Napoleona I Bonaparte cesarza Francji. Należał początkowo do rodziny Zawiszów h. „Przyrowa” – „Przerowa” Józefa Czarnego Zawiszy łowczego inowłodzkiego i Katarzyny Skarbek h. „Abdank” jak podają historycy.

Prawdopodobny wygląd Dworu w Brodnem. Arch. S.Okraska

Brodne włość królewska wraz z pobliskim Osiekiem należał do króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. W 1773 roku wieś została na podstawie uchwały Sejmu przekazana w dzierżawę na 50 lat Feliksowi Antoniemu Mikorskiemu h. „Ostoja” ze Słubic staroście gostynińskiemu[go-styńskiemu] za zasługi. Po odmowie

weszła w posiadanie następcy Antoniego Łączyńskiego chorążego Łączyńskiego h. „Kościęsa [1707-1781] i jego syna Macieja Łączyńskiego h. „Nałęcz” starosty gostynińskiego[gostynińskiego] a później stała się własnością ponownie Barnaby Zawiszy Czarnego herbu” Przerowa” podstolego gąbińskiego. W 1793 roku została przekazana jako Królewska Wieś Barnaby Zawiszy Czarnemu właścicielowi wsi Brodne. Był on synem Józefa i Katarzyny z domu Skarbek z Żelazowej Woli k. Sochaczewa Źródło: Janusz Szczepański Dzieje Gąbina i okolic, Gąbin-Pułtusk 2013 s. 71. Ślub Barnaby Zawiszy z Krystyną Zamulewicz h. „Radwan” wdową po przedwcześnie zmarłym Sobolewskim został zawarty w Warszawie w 1780 roku. Dwór Brodnicki był wzorem siedziby szlachty mazowieckiej jednym z wielu na ziemi gostynińskiej[gostynińskiej]. Zarządzał nim pod nieobecność właściciela, który urzędował jako Podstoli w Gąbinie i jako poseł na Sejm w czasie obradów Sejmu Czteroletniego czy Obiadów Czwartkowych u króla -Włodarz Dworu Brodne Jędrzej Kajak i reszta służby. Miał zapewne cechy patriarchalności i gościnności prawdziwie staro polskiej jak większość dworów mazowieckich. Dom był niepokazany, skromny ale i duży, przestronny. Mogła zamieszkiwać liczna rodzina i przebywać goście. Wśród nich panny Łączyńskie, pięć córek Barnaby Zawiszy i pozostała rodzina. Karczma „Wstęp” służyła mieszkańcom do organizowania różnych uroczystości jak wesela, zabawy, chrzciny a zarządzał nią Żyd Chaim Kamianin [1780-]. Istniejący browar był w rękach arendarza też Żyda Szmula Ickowicza [1783 -] We dworze pracowało etatowo na stałe 24 ludzi i służba pomocnicza oraz chłopci poddani do 1864r. tj. do klęski powstania styczniowego kiedy nastąpiło uwłaszczenie w Królestwie Polskim. [patrz spis]. Prawdopodobnie w Brodnie dzisiejszym Brodnem Towarzystwie na Gościńcu w 1806 roku pod koniec grudnia powitała piękną francuszczyznę nieprzewidzianego gościa jadącego wierzchem z Kutna do Warszawy przez Łowicz Napoleona I Bonaparte cesarza Francji po raz pierwszy Maria- Marianna Walewska. Młodziutka małżonka szambelana dworu królewskiego Anastazego Walewskiego h. „Kulona” w domu Zawiszów. W roku 1792 -1802 gościł tu Mikołaj Chopin ojciec Fryderyka Chopina, który udzielał lekcji języka francuskiego, geografii i innych przedmiotów jak i tańca panienkom córkom Zawiszy. Zanim kolejne nauki odbywały się w pobliskim dworze Ewy

Łączyńskiej wdowy po Macieju Łączyńskim w Czerniewie jak pisał Śleżyński w „Ruchu Muzycznym”... Staropolska gościnność obowiązywała gości i przybyszów różnych których karmiono przez kilka dni a nawet tygodni. Panoowało hasło ” Gość w dom Bóg w dom”. Dwór często gościł pod swoją strzechą nie tylko gości przejezdnych, przyjezdnych ale i powstańców, żołnierzy polskich, którzy poświęcając wszystko dla ratowania Ojczyzny, szli z męstwem i nadzieją na zwycięstwo na największy bój. W okresie II wojny światowej we wrześniu 1939 roku zachowany dwór sąsiedzki w Osieku przyjmował polskie dowództwo z Armii „Poznań” i żołnierzy walczących w bitwie nad Bzurą. Klemens Junosza Szaniawski? właściciel Osieka pisał „nie musi to być dwór duży, majątny, bogato dekorowany w środku; może być prosty niewielki, ale przepętniony miłością Boga i ojczyzny”. W jego powieści jest przedstawiony obraz życia wiejskiego.

Biały salon i kapliczka św. Jana Nepomucena w Brodnym Arch. S.Okraska

Co to jest dom. Jest dom w którym osobliwego nic nie ma. Drewniany, poczerpniały od starości, niski; podwaliny w ziemię z da się wzrosły, na dachu mech się pokazuje, szybach okien tyle lat przeglądał słońce, że przepaliły się i wyglądają jak spłowiały- są jednak ludzie, którzy powiadają, że dom ten jest piękny. Wewnątrz nie zdołają ani malowanie, ani bogate tapety, pokoje są niskie, podłogi z prostych desek sosnowych, tu i ówdzie łatanie, piece ze staroświeckich kafli zielonkawej barwy, kominek ceglany; nie masz nic takiego, co by zapewniało komfort, żadnego przedmiotu zbytku. meble staroświeckiego stylu, włosie-

nica, ukryte kilka portretów, malowanych nieznana ręką, białe firanki w oknach, trochę kwiatów - a jednak są ludzie, którzy powiadają, że ten dom jest najwygodniejszy.[...] „szafy odwieczne, groty stare, fotel z kurą obity, z ogromnie wysokim oparciem, dywan turecki, trochę sreber, papierów zbuntowanych. nie oddaliby tego za żadne skarby, także im to drogie było”. Jakże nostalgicznym jest ten obraz pod upadającego dworku Barnaby Zawiszy w Brodnem. Prawdziwymi relikwiami wiary we dworze były krzyż zmęczone umęczonym Bogiem, miłosiernym Jezusem, obrazem Matki Boskiej Częstochowskiej a także prastara szabla polska wisząca nad łóżem właściciela dworu. Znajdowała się też nad nim kropielnica ze święconą wodą w której gospodarz dworu często maczał dłoń żegnając się jak pisał Czartoryski. Poddani chłopcy także się żegnali przy różnych porach szczególnie podczas rozpoczynania posiłku, wyjścia z domu itp. O Domu polskim pisały też kobiety. Dwory, dworki ziemian jak i ich portrety-właścicieli często malowali różni malarze, wiele zaginęło w czasie wojen, powstań. Wiele władza komunistyczna przywłaszczyła sobie lub zniszczyła. Stanowią wystawy w muzeach, część zapewne znalazła się za granicą.

Nasz wieszcz narodowy Adam Mickiewicz tak pisał w epopei narodowej „Pan Tadeusz” o dworze szlacheckim Rzeczypospolitej Obojga Narodów- Litwie.

„Śród takich pól przed laty, nad brzegiem ruczaju,
Na pagórku niewielkim, we brzozowym gaju,
Stał dwór szlachecki z drzewa lecz podmurowany;
Świeciły się z daleka pobielane ściany,
Tym bielsze, że odbite od ciemnej zieleni,
Topoli, co go broniła od wiatrów jesieni.
Dom mieszkalny niewielki lecz ze wsząd chędogi...”

Atmosferę w domu tworzyli jego mieszkańcy.

Wincenty Pol z kolei pisał;
„Bo któż tam mieszkał?-Matka, bracia, krewni,
Sąsiedzi dobrzy. Kogo z nich ubyło,
Jakże tam o nim czule się mówiło,
Ile pamiątek, jaka żałość długa!
Tam, gdzie do pana przywiązałszy sługa
Niż w innych krajach małżonka do męża,
Gdzie żołnierz dłużej żałuje oręża,
Niż tu syn ojca; po psie płaczą szczerze
I dłużej niż lud po bohaterze”.

Pod jednym dachem dworu żyło kilka pokoleń zanim nastąpił ich kres.

„Dwór Polski”.

Ileż w tych dwóch słowach tęsknoty. Ileż spokoju zadumy, siły i delikat-

ności, a także wiary w trwanie przez wieki [mój Boże!] Ten szczególny polski dom rodzinny był rozrzucony po całej Wielkiej Rzeczypospolitej” pisał Stanisław Markowski, pisał też Leopold Staff [1878 1957] wierszu” Dworek”. Dwór siedziba ziemiańska wraz z zabudowaniami gospodarczymi istniała już w Polsce od średniowiecza od połowy XVI wieku. Szlachecki dom mieszkalny na wsi i mieście głównie z drewna jak mówią źródła historyczne. Domy murowane w okresie renesansu jako obrotowe. Właśnie w XVII wieku domy przekształciły się w wygodne budynki mieszkalne głównie parterowe z ganikiem i alg jezami. W końcu XVIII wieku i pierwszej połowy XIX wieku wznoszono klasycystyczne z portykiem kolumnowym pośrodku. Tyle mówi nam Encyklopedia Powszechna t. 2 1977 s. 151. Zachował się dwór murowany w Kiernozie rodziny Łączyńskich właściciela dworu Teodora Łączyńskiego syna starosty gostyńskiego, który był w epoce napoleońskiej pułkownikiem wojska Napoleońskiego. Drugi dwór sąsiedzi dworu Brodne do dziś zachował się w Osieku królewskim malarza włoskiego Bacciarellego, który został mu podarowany w formie dzierżawy na 100 lat przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Brodnicki dwór uległ likwidacji pod koniec XX wieku, tj. w 1898 roku podczas II parcelacji carskiej majątku Brodne w gminie Kiernozia Guberni warszawskiej dawnego powiatu gostyńskiego[gostyńskiego jako jeden z 6 dworów. W latach 1944-1945 za nowej Polski Ludowej- PRL-u zlikwidowane ostatnie cztery Dwory w Kiernozie, Długiem, Woli Stępowskiej i w Czerniewie w ramach tak zwanej reformy rolnej za komunistycznego Rządu PKWN- rządu Bieruta.

Inny ciekawy wiersz o dworze autora Edwarda Łukaszewicza 1867-1926 właściciela dworu w Zagajach na Kielecczyźnie.

„Biały dworek”
Dworek biały, drewniany, drogie dla mnie twe ściany,
Drogi twoje komnaty,
Tu me życie zleciało, w głębi serca zostało

Tyle wspomnień sprzed laty...
Stoisz cichy jak święty, dach nad tobą pogięty,
Pochylone twe ściany,
A przy tobie wokoło patrzę w niebo wesoło
Lipy, klony, kasztany.
W tobie matka ma święta składała mi rączką
Do modlitwy, do Boga.
Ojciec uczył czytania i Ojczyzny kochania,

Dziad niewiary do wroga [...] Dworek biały mój drogi!

To na gruzach z kamienia wieczne będą wspomnienia,
Ludzie będą bajali,
Że w twych ścianach przeżyli ci, co Polskę stworzyli,
Co Ojczyznę kochali...”

Według Aleksandra Brucknera polskie Dwory na ogół „jednego typu”, różnica- rozmiar, otoczenie, ozdoba wykonania, parterowe i drewniane. obok stał murowany browar imię mieluch czy kuchnia. materiałem budowlanym głównie modrzew, dębina ...Często płonęły, odbudowywane też z drewna. Musiał być drewniany[dziś mówi się ekologiczny] zawód ciepła miał branie, ściany z bali na zrąb. W dobie renesansu weszły garnki, słupki loggie, attyki pisał Stanisław Makowski. Bryła prostokątna z narożnymi ankietaami do połowy XVIII wieku. Barok zaznaczył się mansardowymi i łamanymi dachami z wysokim trójkątnym szczytem. Klasycyzm przyozdobił Dwór Polski rzymskim kolumnowym portykiem rzadziej arkadowym, zwieńczony trójkątnym tympanonem. Ozdoba wejścia usytuowana zazwyczaj pośrodku fasady stosowana w końcu XVIII stulecia. Murowane dworki zaczęto upiększa czterema czy sześcioma kolumnowymi portykami dostawiając do niskiego miejskiego budynku krytego czapką wysokiego gontowego dach. O dworze polskim pisał też Wincenty Pol [1807- 1872]” pieśni o naszej ziemi” s . 88 swoim dworku w Firlejowie k. Lublina;

„Jest tu miejsce dla każdego [...] Indyk kruchy, kapłon tłusty,
A do tego dżban niepusty. Jest czym serce rozweselić,
Jest się wszystkim czym obdzielić ...”

Dwór Brodne- Barnaby Zawiszy podstolego gabińskiego herbu „Przerowa” pierwotnie był drewniany, otynkowany i kryty gontem, bielony na biało. Od południa elewację frontową poprzedzał klasycystyczny ganek oparty na czterech kolumnach[dwóch] zwieńczony trójkątnym tympanonem. Od północy dwór miał podwójne wejście na taras. Wnętrza dworu to jest domu były proste, podłogi z desek sosnowych, sufity przybite od góry do parkowania. drzwi od pomieszczeń niskie i szerokie. główne wejście i salon biały drzwi dwuskrzydłowe. W salonie i gabinecie były kominki w innych pomieszczeniach piece z kafli w kuchni, na zewnątrz był piec chlebowy. W rozkładzie obiektu mieściły się dwa

pomieszczenia reprezentacyjne towarzyskie [salon i stołowe] administracje [gabinet] i część mieszkalna. Z ganku prowadziło wejście do sieni z której w lewo drzwi do salonu, pokoju stołowego i gabinetu [kancelarii] do którego dotykała kuchnia. Od strony ogrodu znajdowały się pokój nazwany [niebieskim] ale i też panieńskim stołowy i sypialny w narożniku wschodnio zachodnim był pokój służbowy. Przy dworze był spichlerz a w południowej części majątku wiatrak Koźlak. Po południowej i północnej stronie folwarku; obory i stajnie oraz karczma pod nazwą "WSTĘP". Po północnej stronie na wysokości gospodarstwa pana Żaczka stała wiekowa słupowa kapliczka murowana Św. Jana Nepomucena, patrona od powodzi i mostów. Był też i park- ogród zlokalizowany od strony zachodniej w środku majątku. Zagrody chłopskie rozłożone były wzdłuż drogi do Wejsc na odcinku 5,5 km. Przez teren dworu i parku przechodził dopływ rzeczki Gaj, Czerniawki-Czerniew [prawy dopływ Bzury dziś Nidy. Zasiłowała ona stawy rybne w wodę. Służyła mieszkańcom wsi i ptactwu wodnemu. Hipotetycznie próba odtworzenia kształtu dworu jak i parku jest trudna. Można bazując tylko na mapach i opisach, przekazach najstarszych mieszkańców wsi i sąsiednich dworów dokonać rekonstrukcji i wyglądu dworu. Było tu dużo starych drzew wierzby, topoli, dębów, brzozy, białodrzew, wiązy, olchy a także lipy a nawet morwy. Na granicy ziem dworu Brodne - Wygoda - Kiernożia rósł sobie bardzo stary dąb wiekowy, który jeszcze w l.60-tych XX w dogorywał starością. Co roku na św. Jana palono pod nim ognisko, aż skończył się jego żywot. Występowały też ciągi spacerowe, trawniki i łąki. Nie zachowały się żadne budowle ogrodowe i dworskie. Poza resztkami folwarku w południowej części u państwa Żaczków i północnej u p.Kobiereckich. Są to: popołowarczne kamienne obory ich fundamenty, stajnie, chlewy oraz studnia.

We Dworze i folwarku Szambelana Dworu Polskiego i Rezydenta Polski przy Dworze Wiedeńskim zatrudniano oprócz poddanych chłopów także różnych ludzi o profesji i umiejętnościach osób wedle zapotrzebowania. Na podstawie księgi zejść 1802 - 1864 można przyjąć, że pracowała tu dość liczna grupa ludzi. Podobnie jak w innych majątkach ziemskich. Czołową postacią był Szambelan - [Rezydent] to jest właściciel dworu Dziedzic. Przez Dwór Brodnicki, [we dworze] przewinęła się dość duża liczba osób o nazwach; wóldarz dworu, ekonom dwo-

ru, rządcą dworu, komisarz, kucharz, karczmarz, karbowy, ochmistrzyni, gospodarz, ogrodowy, borowy-gajowy, pisarz dworu, pilarz, arendarz, gorzelany, panna dowodząca, bona-niania, guwerner-nauczyciel, młynarz wiatrakowy, cieśla-stolarz, kołodziej, kowal, owczarz, bartnik, stangret, lokaj, kuczer, dworak dworu, dworka, fernal, służący, służąca, parobek i chłop poddany. To tylko niektóre ze służby dworskiej osoby, które swoją ciężką pracą przynosiły dochody dworowi. A także poddani chłopci komornicy i parobki, dziewczki świadczące pracę przymusowo w ramach pańszczyzny do 1864 roku, tj. do uwłaszczenia chłopów ukazem z 2 marca 1864 r. przez cara Rosji i 22stycznia przez Rząd Centralny Powstańcy Królestwa Polskiego. We dworze nie mogło zabraknąć ludzi ubogich, biednych wręcz żebrzących o jałmużnę. Były to różne osoby jak dziad, baba, przyjezdni goście i przejeżdżający, którzy zatrzymywali się w karczmie „Wstęp”. I w sąsiedniej wsi brodnickiej należącej do Chrośli-Chrośli w karczmie pod nazwą „Wygoda”. Jak wspomina jedna z córek właściciela wsi Brodne - Marianna Zawisza. Na stałe pracowało 24 osoby plus służba. Było też kilka Żydów z rodzinami. Żyd Chaim Benjamin- Kamianin [1780 -] prowadził karczmę „Wstęp”. Mieszkał pod nr 31. Arendarzem był Icek Lewkowicz inspektor szkolny. Prowadził browar, który produkował wódkę okowitę i piwo. Zarządzał nim Icek Szmul Ickowicz [1783 -]. Ekonomem wsi Brodne był Franciszek Kołakowski. W obiegu form, w mowie i piśmie przy prawie pełnym analfabetyzmie mieszkańców ok. 95% mieszkańców wsi, w parafii i miasteczku Kiernożia. Pisano przy sporządzaniu aktu małżeństwa, zgonu, urodzin zamiast podpisu - słowo niegramotny. A akt był odczytywany w obecności świadków. Świadczą o tym dokumenty archiwalne kiernoskiego kościoła. Używano nazw przed imieniem Jaśnie Wielmożny Pan, Jaśnie Oświecony, Wielożny Wielmoż, Jegomość Pan, Szambelan, Rezydent itp. Co wcale nie znaczyło, że był ze szlachty kiedy pisano też Uczciwy i Szlachetny, lub Sławetny, Wspaniały, Wielkoduszny, Sprowadzony, Pracowity, ale i też komornik, parobek, żebrak, starszy żebrak, ubogi żebrak, dziadek kościelny, babcia kościelna itp. Właściciel posiadacz ziemi- Dziedzic dóbr. Używano nagminnie nazw pochodzenia stanu wiejskiego gospodarz, miejskiego [Kiernożia była miastem] włościanin szlachecki z herbem, duchowny- ksiądz pleban zanim pojawił się ksiądz proboszcz parafii i Urzędu Stanu

Cywilnego miasteczka Kiernożia. Istniały w owych czasach trzy stany; wiejski, szlachecki i duchowny, Obowiązywała konstytucja Napoleona nadana Księstwu Warszawskiemu w 1808 r. gdzie kościół pisał dokładnie dane o urodzonym, zmarłym poślubionym parafianinie, parafiance niekiedy kilka stron formatu A -3. Kościół wiodł prym w życiu codziennym, był wielkim autorytetem moralnym... Wszelkie akta kościelne tworzone były w imieniu parafii i gminy w kościele kiernożkim. W parafii obowiązki kierownika Urzędu Stanu Cywilnego pełnił ksiądz proboszcz. W latach 1800 -1866 przewinęło się przez Brodnicki dwór wielka ilość osób o różnych profesjach, tj. zdolnościach zawodowych. Włodarzem dworu był Jędrzej Kajak, ekonomistami i rządcami było 8 osób jak podają księgi kościelne; Józef Borkowski, Pius Pisaneck, Józef Szopski, Stanisław Galiński, Jan Kaczkowski, Marceł Kaliński, Józef Gutkowski, Andrzej i Jan Zdzienieccy. Jednym z karbowych był Szymon Popławski. Kucharzami dworu byli było wiele osób jak; Jan Kucharski, Józef Fronczewski, Konstanty Szuryłło, Konstanty Giderski. Było też czterech lokaj; lokaje-służący; Ignacy Buczkowski, Dominik Wyrzyński, Konstanty Popławski, Józef Trzaskowski. Stangretami było dwóch jako furmani; Mateusz Dolocik i Józef Stańczak. Wśród kilku pisarzy należy wymienić Józefa Podgórskiego, Wawrzyńca Szczypkowskiego, Stanisława Hilera. Ogrodowymi byli; Wawrzyniec Tusiński, Feliks Wroński, Waleri Borowski, Jan Borkowski, Wojciech Kujawski i Wincenty Kasztelski. Borowym, tj. gajowym był Paweł Dutkowski zajmujący się ochroną lasu i zwierzyny. Ważną osobą we dworze był owczarz kunsztu owczarskiego-mistrz Andrzej Kadłubowski. Jako że istniała cegielnia występuje nazwa strycharza, którym był Jan Grzybowski zajmujący się opieką dachów szop w których była cegła. Wieś miała według ustawy carskiej sołtysów i ich zastępców. Jednym z nich był Jędrzej Maciaszek później brat jego Kazimierz Maciaszek i Andrzej Maciaszek, Kazimierz Kajak. Podczas panującej epidemii cholery w 1831 roku przywlezionej przez Rosjan zmarła jedna z rodzin pięcioosobowa rodzina Maciaszków. Inni też umierali. Pochówki zmarłych naturalnie wówczas odbywały się na cmentarzu przykościelnym gdzie stały dwa krzyże [dziś już nieistniejące] w Kiernoży pod parkanem i od ulicy Łowickiej przy wejściu na plac kościelny. Pochowany jest też zmarły w 1815 r. właściciel wsi Brodne Szambelan Dworu Polskiego, poseł na Sejm 4-letni, podstoli gostyniński [gąbiński]

Barnaba Czarny Zawisza h. „Przerowa”. [patrz życiorys]. Pochowano też zmarłych z parafii Świętej Małgorzaty w Kiernozi podczas panującej zarazy jaką była cholera w l.1830-32. A było ich ponad 250 osób w tym dzieci. Jak podają księgi kościelne. Pochówki odbywały się na nowym cmentarzu cholerycznym przy ul Sobockiej w Kiernozi. Dziś wojskowy Cmentarz Żołnierzy Września- bohaterów biorących udział w Bitwie nad Bzurą i Nidą 1939 roku. We wsi po południowej części gościńca na wysokości gospodarstwa Józefa Żaczka znajdowała się kapliczka słupowa murowana okrągła z oszkloną gąbłotą a w niej figurka Świętego Jana Nepomucena- patrona od powodzi i mostów. Przetrwiała ponad dwa wieki, aż w latach 80 XX wieku w nieznanym okolicznościach została zniszczona a posądek podobno złoty został oddany do konserwacji. Jak podaje kronikarz Jan Gzula. Konserwator zabytków jak i mieszkańcy wsi nie stanęli na wysokości zadania by odbudować tę niezwykłą kapliczkę. Dziś stoi drewniany ludowy Świątek na poboczu drogi gminnej. Znajdował się też kamienny obelisk poświęcony naczelnikowi Tadeuszowi Kościuszce który też uległ rozbiórce prawdopodobnie przez miejscowych gospodarzy, a kamień posłużył jako materiał budowlany.

Wnętrze chaty chłopskiej. Tygodnik ilustrowany 1881, t. II

Obrachunek robocizny - F. Kostrzewski

Czym był Polski Dwór?

Typowy polski dwór wedle rodzinnej tradycji ukształtował się jako siedziba rodzinna właścicieli ziemskich. Był dla nich mieszkaniem. Dla otoczenia ośrodkiem administracji, nierzadko ogniskiem życia kulturalnego. A w latach przełomów często schroniskiem

dla spiskowców, uchodźców, powstańców, emisariuszy spraw narodowych. Wedle klasycznej definicji dwór był centrum posiadłości ziemskiej. A więc elementem struktury wiejskiej gospodarki rolniczej. Miał część mieszkalną, reprezentacyjną oraz część gospodarczą, służebną i integralnie związaną z częścią zasadniczą. Pisał Tomasz Kowalik „Spotkanie z Zabytkami” s. 39 nr 2 /1991 rok. Dwór Polski był samowystarczalny. Poza przedmiotami luksusu i zbytku sprowadzanymi z obcych krajów. W zamian za zboże, potaż, drewno a następnie jeszcze cukier - do początku naszego wieku. Produkował większość dóbr niezbędnych do egzystencji, w tym całość żywności. Był mikrokosmosem, na którego orbitach, zgodnie z ustalonym zwyczajem i hierarchią, krążyły rozmaitej jasności planety - książd i karczmarz, rękodajny, goście i rezydenci. Jak Zawisza Czarny Barnaba [1745 1815]. Kościół, karczma, dwór, cmentarz i wieś były systemem zamkniętym. Stanowiły strony tego samego niepisanego kontraktu i były wzajemnie sobie niezbędne. Miały swoje nazwy jak podają akta kościelne zmarłych i pokazują mapy wojskowe i administracji Księstwa Warszawskiego i Królestwa Polskiego. Ludność wsi wykonywała pracę równie nędznie wynagradzana jak w wczesnych miastach. Dwór zaś spełniał funkcje należące dziś do nadmiernie rozbudowanej administracji publicznej. Ten patriarchalny i sielski obraz, jeżeli nawet wyimaginowany powodował katastroficzne przeświadczenie o trwałości tego „najlepszego ze światów” - gdy nadchodząca ostatnio wojna zagroziła jego istnieniu.[...] Między zamożnym właścicielem ziemskim [A było ich z początkiem naszego wieku kilkudziesięciu] zlecającym gospodarce rządcy i spędzającym czas za granicą Ziemianinem przywiązany do ziemi nie tylko tradycją, ale kłopotami i potrzebami pekuniarnymi i niewiele różniącym się od chłopa szlachcicem zaściankowym - różnica była mniejsza niż między lekarzami, artystami, inżynierami i obrotnymi biznesmenami wchodzącymi w posiadanie dworów, dworków, pałaców, a nawet zamków. Tamci związani byli często, choć nie zawsze właśnie tradycją i obyczajowością on swego wieku, przywiązaniem do ziemi i do przodków, pracą dla następnych pokoleń i swoistym Esprit de corps wyrodzonym następnie w tragicomiczny kodeks honorowy. Nowi właściciele niezależnie od pochodzenia, są sami sobie przodkami. Pisał kolejny autor o dworach Jan Pruszyński „Spotkanie z zabytkami nr 1/1991 s. 3. Były

trzy stany według kodeksu Napoleona; chłopski, szlachecki, duchowny.

[...] układ stosunków sąsiedzkich zależał jedynie od charakteru nowego właściciela, formy nabycia własności i wysokości wzniesionego muru w znaczeniu dosłownym i przenośnym. Istnieją jednak imponderabilia wielokrotnie ważniejsze, które - nawet jeżeli nie zawsze przestrzegane - kształtowały wyobrażenie o narodzie szlacheckim i nadawały kształt życiu w polskim dworze.

Pierwszą z nich była służba Ojczyźnie. Jak Barnaba Zawisza Czarny z Brodnego. Przez wieki uważana ona była za Cnotę najwyższą, naturalną powinność obywatelską i nie tylko zacieśniała banicję i infamię będącą wynikiem złych czasów, ale przysparzała majątku i sławy pchając Polaków na wszystkie pola bitewne świata. Ofiarność nie kończyła się na służbie z bronią w ręku. Nie starczyłoby tu miejsca na wyliczanie wszystkich fundacji świeckich i religijnych, wszystkich donatyw i zapisów, darów na skarb narodowy, na szkoły, uniwersytety, akademie i biblioteki, klasztory i kościoły wreszcie.” Druga cecha - to godność stanu, poczucie łączności z pokoleniami, które odeszły i tymi które przyjdą. Bajeczne elukubracje herbarzy, zabawne wywody rodzinne - nie były bez znaczenia. Zmuszały do życia godnego. Rozpleniane w czasach saskich, ubieganie się o godności i honory bez należytej podstawy nie zmieniło postaw większości społeczeństwa i wysokości próby jego patriotyzmu, czego licznych dowodów dostarczają nam przekazy historyczne. Zgodności wynikała Cecha trzecia; Wierność danemu słowu; „Verbum nobile debet esse stabile”. Mijanie się z prawdą, fantazjowanie i koloryzowanie tak barwnie występujące na kartkach pamiętników nie zaprzeczało prawdomówności w sprawach podstawowych.[...].

Cechą być może najczęściej podkreślaną była gościnność. „Gość w dom- Bóg w dom”. Obraca gościa była ciężkim wykroczeniem. Gościnności doświadczała nie tylko liczni i przypadkowi goście, ale i wysłużeni żołnierze, dalecy i niezaradni krewnicy, ludzie starzy i nie majątni, których obecna zorganizowana Opieka Społeczna spycha na margines życia. Podstawową cechą obyczajową była swoista polska pobożność często wyśmiewana, uważana za nietolerancję przez ludzi. Których to tolerancja wobec odmiennych poglądów doprowadziła do wyniszczenia całych narodów i grup społecznych. Według katalogu cech był paternalizmem. Dotyczył nie-

kwestionowanej władzy pana domu któremu podlegali wszyscy-od członków rodziny, przez służbę i pracowników, aż po psy podwórzowe s. 6. Pisał Jan P. Pruszyński. Z przejętych przez PRL w 1945 roku około 22 tys. dworów, tylko jakieś 10% zniszczyła wojna. Zaś przez 45 lat Polski Ludowej zdewastowano 19 tys dworów, folwarków itp. Ponoć te ostatnie 1000, „nie jest kompletną ruiną”. Do dziś zachowało się 5% polskich dworów. Pisała Aleksandra Fandrejewska w „Polityce” numer 37 z 15 września 1990 roku. Za nowej odrodzonej Polski. Dwór Brodne nie zachował się. Jak wiele dworów mazowieckich. Pozostały ślady pofolwarczne w postaci murów, fundamentów w gospodarstwie Żaczków i nazwa na mapie. Jak Dwory w Polsce wyglądają wszyscy wiedzą. [...] „przed takim strasznym zdewastowanym dworem stoi ojciec z synkiem, który pyta „co tu było tato? „Dwór” A co jest teraz? „obiekt zabytkowy...”

Czym był folwark?

Było to duże gospodarstwo rolne a nawet rolno-hodowlane produkujące głównie na zbyt. Jak podaje Nowa Encyklopedia Powszechna P W N t. 2 1997.392 .W Polsce istniał już w XIV wieku i w dzielnicach całej Polski Folwark rozkwitł opierając się na swojej gospodarce przede wszystkim pracy chłopów pańszczyźnianych. Używano terminu gospodarka folwarczno-pańszczyźniana. W XVI-XVIII wieku podstawą działalności folwarku była produkcja zbóż, mniejszym stopniu hodowla zwierząt. W XVIII wieku rozpoczęto reformy, jak czynszowanie chłopów, parcelację ziemi w folwarcznej. Zasadniczym zmianom w sytuacji folwarku nastąpiła zmiana w XIX wieku po uwłaszczeniu chłopów od poddaństwa, pańszczyzny i po ich uwłaszczeniu. Całkowita likwidacja ich nastąpiła dopiero po wojnie za Polski Ludowej w 1945 roku. Brodnicki folwark liczył 45 włók kiedy właścicielem był Barnaba Zawisza. Jak podaje jedna z córek Mariana. W brodnickim dworze- folwarku pracowało na stałe 24 osoby i służba oraz kilka rodzin kmiecych i ich dzieci oraz niektórzy poddani a szczególnie dzieci z rodzinami w pracach letnich podczas żniw czy okopowych jesieni. Podstawą do osiągnięcia dochodu dworów była uprawa zbóż, żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, prosa, grochu, fasoli, tatarki, lnu, rzepiku i gorczycy, z okopowych; kartofle burak i marchew, brukiew oraz trawy zielone łąbiny niebieskie na nawóz organiczny i żółte na paszę łąbiny zanim pojawiła się koniczyna, lucerna, saladera

i wyka, które służyły jako pasza zielona dla wołów, owiec, tuczu trzody chlewnej, krów i koni. Przy drogach i w polu były założone sady owocowe gdzie rosły drzewa owocowe składające się ze starych odmian jabłoni jak koszele, czubajki, papierówki malinówki. W ogrodzie były też grusze, śliwy i wiśnie. Opiekował się nimi ogrodnik. Rodzina pracująca na rzecz dworu mogła trzymać wyznaczonej komórce jedną krowę i świnia jako opasa [na swoje utrzymanie] jak wspominają najstarsi mieszkańcy. Do usług należała ciężka praca w polu, jak orka jednym pługiem jednoskibowym czy siew zbóż ręcznie z płachty a następnie bronowanie drewnianymi bronami ciągniętymi przez woły. Nie lżejsze były prace latem we żniwa gdzie podstawowym narzędziem do rżnięcia zbóż był sierp, którym kobiety ścinały zboże zanim pojawiła się kosa. Sierp zaczął służyć do rżnięcia traw, zielonych chwastów oraz podbierania zboża przez pobieraczkę przy koszeniu kosą. Ścięte zboże układano garściami na boku. Następnie było wiązane w snopy i składowane w mendlach za nim przyszła pora na zwieźenie do stodoły. Do orki używany i stosowany był tzw. sprzężaj wołowy później konny. Koń służył przeważnie do przejażdżki właściciela dworu po polu lub bryczką do kościółka, do miasta z rodziną a także wierzchem po polach w celu obchodów, objazdu zasianych zbóż. Złożone do stodoły zboża lub na stogi-sterty, które stawiano w pobliżu zabudowań folwarcznych oczekiwały na omoty. Wykonywane one były ręcznie cepem przez kilku parobków zimową porą niekiedy zaraz po żniwach, zanim pojawiły się maneże tzw. kieraty wraz z nimi młocarnie, sieczkarnie, młynki, wialnie. Te pierwsze napędzane były siłą pociągową przez konie w kieracie. Koni opiekował się parobek dworski lub masztaler. We dworze była kuźnia gdzie mieli duże roboty szczególnie kowale w naprawie kół do wozów, bryczek, beczek, walantów czy podkuwania koni itp. Dwór zajmował się także łowiectwem i myślistwem oraz rybołówstwem. Łapano w siłła, sieci, zające polowano na kuropatwy, których było co niemiara jak to się wtedy mówiło. W pobliskiej rzeczce Czerniawce dawniej Gaj dzisiejszej Nidzie łowiono ryby dzikie jak karaski, szczupaki liny, minogi a nawet raki. Woda latem służyła do pojenia zwierząt, kąpieli. Odbywało się moczenie lnu, mycie owiec. Rzeczka służyła też do transportu wodnego łódka aż do sąsiedniego Czerniewa. Mieszkańcy wsi prowadzili niewielki chów drobiu; kaczek, gęsi, perlic, kur i kogutów- kapłonów niekiedy indyków.

W brodnickim dworze robotnicy rolni i bezrolni dworscy należeli do grupy ludności najgorzej płatnych robót. Nazywani byli stołownikami i ordynariuszami. Byli to samotni parobcy i dziewczyny oraz chłopcy do 15 lat zwani „luzakami”. Otrzymywali oni roczną pensję pieniężną, wikt i opierunek [wyżywienie i mieszkanie]. Jednym z nich był Franciszek Buczek jako oborowy stajenny. Dziewczyna- dziewczka pracowała w polu i na kuchni dworskiej nazywana służącą. Stołownicy mieli lepsze życie od ordynariuszy i ludności komorniczej. Mieli wyższe pensje. Jak podaje Grabski. Parobek na początku XX w. dostawał 41 rubli rocznie, dziewczyna do 35 rubli rocznie, chłopak do 36 rubli. Oprócz gotówki dwór dawał tygodniowo na utrzymanie stołownika-parobka 4 do 6 kg chleba, 3 do 4 kg kaszy i mąki, 2,7 l mleka, 0,1-0,2 kg słoniny, 0,3 do 0,5 kg mięsa, 6-7 garnców [24- 28 litrów] kartofli [ziemniaków]. Dziewczyny i chłopcy otrzymywali mniej.

Jak podaje Grabski. „Stosunki służbowe robotnicze i rolne w Królestwie Polskim w latach 1906 -1904” Warszawa 1906 s. 12-17. Podstawową grupą robotników rolnych byli ordynariusze mający rodziny i własne gospodarstwa domowe. Zależnie od kwalifikacji zaliczano ich do służby j wyższej i niższej. W pierwszej wyższej, liczniejszej to byli rzemieślnicy dworscy jak kowale, stelmachy, kołodzieje, furmani- kuczerzy, polowi, karbowi, rymarze, gajowi, poganiacze, pastuchy i owczarze. Drugą grupę niższą stanowili fernali i parobki. Dla przykładu pobliskie Sanniki Natansonów gdzie obszar liczył 3000 mórg było tu 2 kowali, 2 stelmachów, 1 rymarz, 9 skarbowych, 7 pasterzy, 1 owczarz, 1 polowy, 4 stróżów i 1 gajowy. W drugiej grupie było 26 fernali i 20 parobków Jak podaje sam właściciel majątku M. Natanson [s.29,35-40]. Najlepiej płatni to byli rzemieślnicy gdzie płaca roczna ich wynosiła od 240 rubli w łowickim, 52 do 65 rubli w gostynińskim. Otrzymywali ordynarię 13 do 17 korcy zboża. W Sannikach kowal otrzymywał rocznie 300 rubli, W Osmólsku 120 rubli, stelmach 80, Osmólsk 40 rubli. Osmólscy rzemieślnicy zaspokajali potrzeby folwarku Osmólsk s. 372. W folwarku Osmólsk kowalem był Hieronim Kawczyński dziadek autora. Drugie miejsce pod względem płacy mieli polowi, gajowi, poganiacze, furmani, owczarze itp. Dostawali rocznie od 36 rubli 30 rubli w łowickim do 46 rubli. Ordynariusze 13 do 17 korcy zboża. Fernal w gostynińskim otrzymywał w l. 1890-1900 rocznie średnio 33 rubli gdy kobieta

27 rubli, w łowickim 28 -39 rubli. Ordynaria fornała w gostyńskim[gostynińskim] w 1890 roku wynosiła 1116 korcy zboża [1097 kg] w łowickim 11.65 korca [1145 kg], Ordynaria w zbożu była nieco wyższa 12 do 15 korcy zboża. Jak podaje Grabski s. 12,17.M.Natanson -1277kg,64 -1670 kg,s.32,33 i inni. W łowickim jedynie parobek i fornał trzymał 2 krowy. Robotnicy rolni otrzymywali chrust, drzewo i torf na opał. s. 173.W 1900 roku łowickie wynagrodzenie fornała wynosiło 183 ruble gdy gostynińskie 145 rubli. W sannickiej cukrowni fornał miał wyższe wynagrodzenie 171 rubli rocznie a parobek 170. Różnice wynagrodzeń wynikały z odległości Gostynina od miasta Łodzi, Warszawy. Gdzie łatwiej było zdobyć robotników do pracy na folwarku. Do stałych najemników folwarcznych należeli komornicy, ogrodnicy. W folwarku nie kiedy pracowało do 20 osób. Mieszkali w czworakach [koszarach] odrabiając bezpłatnie pewną liczbę dni na dworskim, za resztę dni przepracowanych otrzymywali dzienną stawkę. W żniwa 15-30 kopiejek oraz prawo do ogrodu czyli użytkowania 150-300 prętów ziemi. Zimową porą otrzymywali 20-27 kopiejek. Fornale i parobki mieli różne wynagrodzenia 20 rubli, 11 korcy zboża, 200 prętów ziemi pod kartofle, 1 furę drzewa miesięcznie na opał, jedną krowę do wyżywienia oraz utrzymywali chłopaka do pomocy, mieli oddzielne pomieszczenie, komórkę, chlewik na świnię. Nie wolno było chodzić po pańskim polu, urwać nawet zielska. Pokarm dla świń tylko we własnym ogrodzie na ziemi otrzymanej pod kartofle. Za zbieranie roślin była kara, bicie dotkliwe lub potrącenie zarobku fornała. W folwarku nie było szkoły. Ziemia wydzielona bez nawożenia była jałowa, dająca niskie plony. Fornale i rodziny dostawali nie mając czym wykarmić świń kartofle za które otrzymane od dziedzica należało odrobić. Otrzymywali gotowe mięso dwa razy do roku, zboże w ramach ordynarii. Służba folwarczna pracowała od rana do wieczora. Zarobki przedstawiały się różnie. Jak podaje jeden z fornał z Przeglądu Tygodniowego 1870-1875. Poganiacz konia w maszynie otrzymywał 10 kopiejek dziennie. Nosiciel wody do obory 15 kopiejek, nosiciel podający snopki 15 kopiejek, za zboże włożone do spichlerza otrzymywał 20 kopiejek, młocka wynosiła 15 kopiejek, nakładacz gnoju[obornika] na wóz 15 kopiejek, roztrzasać go na polu 12,5 kopiejek, wygrabiacz perzu 12,5 kopiejek, owczarz z pomocnikiem 45 rubli,16 korców zboża, 300 prętów ziemi, furę drzewa

na miesiąc dodatkowa gratyfikacja zimą 0,5 kwoty kwarty wódki, od jałgienia jeśli wychowa 0,5, na Wielkanoc, może mieć w pańskiej oborze dwie krowy, ma jedno mieszkanie z komórką i chlewik. Stelmach - 30 rubli, 12 korców zboża, 250 prętów ziemi. mógł trzymać w pańskiej oborze dwie krowy, musiał mieć do pomocy chłopaka[pomocnika]. Pracownik folwarku zamieszkiwał w czworakach, posiadał 0,25 lub 0,5 morgi [150 prętów] ziemi na kartofle, mógł chować jedną krowę i ją paść razem z dworskimi oraz świnię. Zapłata w kartoflach i zbożu częściowo w pieniądzu. Dwór pokrywał koszty reperacji, konserwacji czworaków. Na dwie dółki mieszkające w jednym pomieszczeniu przypadało rocznie 10 rubli, 4 korce zboża i 50 prętów ziemi pod kartofle, jedna fura drzewa na zimę co miesiąc. Obowiązki ich dojenie krów zimą dwa razy dziennie latem 3 x dziennie. Własnych krów nie wolno im było chować. Karbowy zarabiał 30 rubli, 12 korców zboża, 250 prętów ziemi uprawiał. posiadał jedno pomieszczenie mieszkalne. Furman zarabiał[nazywany stangret] zarabiał 25 rubli, 11 i pół korców zboża, posiadał 250 prętów ziemi, jedną krowę w pańskiej oborze, jedno pomieszczenie, komórkę, chlewik. Przysługiwał mu dodatkowo chłopak [pomocnik]. Leśnik gajowy otrzymywał 20 rubli, 11 korców zboża, uprawiał 200 prętów ziemi, otrzymywał drzewa tyle ile mógł spalić. Posiadał jedną krowę, jedno pomieszczenie mieszkalne. Kucharz zarabiał 70 rubli, otrzymywał 8 korcy zboża, posiadał 150 prętów ziemi, 1 krowę. Jedno pomieszczenie mieszkalne, jedną komórkę, chlewik. Przysługiwała mu jedna fura drzewa na miesiąc oraz wyżywienie w kuchni dworskiej. Lokaj otrzymywał 40 rubli, 8 korcy zboża, 150 prętów ziemi, utrzymywał 1 krowę, zamieszkiwał w jednym mieszkaniu przysługiwała mu jedna fura drzewa na miesiąc. Ogrodnik otrzymywał 40 rubli, 12 korców zboża, 250 prętów ziemi. Mógł trzymać jedną krowę w pańskiej oborze. Posiadał komórkę, chlewik. Przysługiwało mu jedna fura drzewa na miesiąc i chłopak do pomocy[pomocnik] Doglądał pszczoł. Kowal zarabiał 150 rubli, 18 korców zboża, uprawiał 300 prętów ziemi[morgę] mógł utrzymywać, mieć dwie krowy w oborze dworskiej. Zajmował jedno mieszkanie z komórką i chlewikiem. Przysługiwała mu jedna fura drzewa na miesiąc i chłopak do pomocy. Gorzelnik pracujący w browarze otrzymywał 150 rubli, 18 korców zboża, 300 prętów ziemi mógł uprawiać pod kartofle. Otrzymywał półtora

garnca mleka dziennie, drewna tyle ile spali. Zajmował 3 pokoje i kuchnię. Miał dwa chlewy dla świń i drobiu. Rządca zarządzający folwarkiem -włodarz otrzymywał 400 rubli, 30 korców zboża, 50 korców ziemniaków. Mógł utrzymać 4 krowy w oborze pańskiej jeśli ich nie miał Dwór dawał 4 garnce mleka dziennie. Zajmował 5 pokoi z kuchnią i spiżarnią. Miał dwa chlewy dla świń i drobiu. Przysługiwało mu drewna tyle ile spalił. Chłop - pilarz dokonywał wyrębu lasu na rzecz rządu.

Gazeta Warszawska z 1853 roku z kolei pisała ile otrzymywał oficjalista pensji. Było to 200-300 zł pensji, 20-30 korcy zboża, w ramach ordynarii. Ordynaria nie wystarczała mu na utrzymanie rodziny. Musiał unikając niedostatku dla pięciu osób, popełniać nadużycia to jest kraść. W międzywojniu za prace męskie odpowiedzialne i ciężkie wynagrodzenie przeciętne wynosiło 13 kwintali żyta, 2 kwintale jęczmienia, dwa kwintale pszenicy. Posiadał ziemi pod kartofle ok. 360 prętów i kwartalnie otrzymywał 35 do 40 zł. Mógł posiadać jedną do dwóch krów i trzymać w dworskiej oborze. Drugim sposobem- formą zapłaty była dniówka. Wynosiła jeden dzień pracy od rana do wieczora. Pracownik dworski otrzymywał: 3 kg mąki, 1 kg kaszy, 3 kg kartofli [ziemniaków] po całodzienną pracę w ciągu całego roku. Ponadto 19 kwintali opału i niecałą złotówkę [radochówkę].

W brodnickim dworze przewinęło się wiele osób pełniących różne funkcje służebne jak; stangret, kuczer, włodarz dworu, dworak, dwórka, fornał, kamerdyner, furman, służący, służąca, parobek, arendarz, owczarz, pasterz bydła, pastuch, pilarz, gospodarz, ogrodnik dworu, kucharz dworu, dowodząca, młynarz wiatrakowy, [szambelan, rezydent], żebrak, starszy żebrak, ubogi żebrak itp. Na obszarze gostynińskim było sporo komorników, zagrodników. Jak we dworach gminy Kiernozia w Brodnem, Osinach, Czerniewie, Chrusłach, Woli Stępowskiej[Stempowskiej], Długim i Wituszy. Komornicy otrzymywali poza tym 220 prętów ziemi pod uprawę kartofli [ziemniaków], opał i utrzymanie krowy. Jak pisał Grabski właściciel majątku Luszyn.

Miary wag i objętości

W zaborze rosyjskim w Księstwie Warszawskim obowiązywały ruble i kopiejki. Wprowadzone w 1810 roku dostosowane do monet pruskich o nazwach przedrozbiorowych jak talar wynosił 6 zł, złotówka 30 gr, dwuzłotówka,

dziesiątak 10 gr, szustak 6 groszy, piętak 5 gr, trojak 3 grosze. Był też grosz, półgrosz 1/2 grosza, szeląg 1/3 groszy. W Królestwie Polskim od 1816 roku wybijano własne monety z napisem „złoty”. Od 1834 roku wartość monet uzależniona była od wartości rubla, 10 zł polskich równało się półtora rubla, 1 zł polski odpowiadał 15 kopiejkom [tyle wynosił pochówek]. W 1841 roku zaborca wprowadził monetę rosyjską 1 rubel srebrny równał się stu kopiejkom srebrnym. Od 1864 roku [po powstaniu styczniowym] obowiązywały już tylko monety i banknoty rosyjskie. Słownik szkolny historii Polski 1795 1918 czasy porozbiorowe Jerzy Skowronek T. II, s. 91,92.

Miary powierzchni

jedna włoka = 30 mórg = 16,8 ha, jedna morga = 300 prętów kwadratowych = 0,56 ha, pręt kwadratowy 6,25 sążni = 18,66, sążeń metrów kwadratowych, sążeń kwadratowy = 0,33 metra kwadratowego, 1 dziesiątyna = 1,095 mórg

Objętość i pojemność,

1 korzec = 32 garnce = 128 l., 1 garniec 4 l., beczka = 25 garncy = 100 l., garniec = 4 kwarty = 125 cm sześciennych, wagi - ros. pud = 40 funtów = 16,38 kg

Dawna dziesięcina - danina stanowiąca 1/10 plonów lub dochodów uiszczana w naturze lub w formie pieniędzy na rzecz kościoła do XIX wieku Jak podaje Słownik współczesny języka polskiego s. 221.

Obciążenia wsi

Właściciel dworu jak i pozostali mieszkańcy płacili odpowiednie podatki między innymi dziesięcinę na rzecz kościoła kiernozkiego i biskupstwa poznańskiego potem warszawskiego... Dawny dwór Brodnicki rodziny Zawiszów herbu „Przerowa” przed 1864 rokiem posiadał 51, 64 łanów ziemi to jest 1549 mórg. Uszczuplony jak wspomina najstarsza z córek do 45 łanów. Część ziem weszło w posiadanie właścicieli nieuczciwych sąsiadów z Chruśli i Osin, tj. 6 łanów. [1 łan - 30 mórg]. Podczas I parcelacji carskiej został uszczuplony o 12,5 łanów tj. 364,5 mórg na rzecz utworzonej wsi o nazwie Józefów [od imienia Józef na ziemi gostynińskiej [gostyńskiej]]. Jak wiemy w Królestwie Polskim wówczas powstało wiele wsi dla uwielbienia księcia Józefa Poniatowskiego [patrz. cz. I]

W 1823 roku według akt kościelnych w Brodnem urodziło się 14 dzieci zmarło 8. W 1827 roku Brodne znalazło się w województwie mazowieckim

obwodu gostynińskiego jako osada prywatna. We wsi było 30 domów i zamieszkiwało 239 mieszkańców Jak podaje tabela miast, wsi, osad Królestwa Polskiego z wyrażeniem ich położenia i ludności alfabetycznie ułożona t. 1 Warszawa 1827 s. 45 Warszawa 1827 s. 45. Zaraz po uwłaszczeniu chłopów polskich przez cara Rosji w 1864 roku i Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego dwór brodnicki jak wiele sąsiednich dworów podlegał w ramach pierwszej reformy carskiej parcelacji. Właściciel majątku był zmuszony oddać część ziem dla swoich pracowników rolnych na własność za odpłatnością. Sam otrzymał zwrot kosztów poniesionych i strat od Rządu jak podają historycy. W 1866 roku dwór i wieś jak inne dwory sąsiednie znalazły się w gminie Kiernozia jednej z 18-tu jaka powstała na mocy ukazu cara. Dziennik Praw Królestwa Polskiego t. 62 rok 1864 -Dziennik Praw Królestwa Polskiego rok 1863 66 s. 276-278. W 1880 roku majątek Brodne liczył 39,5 łanów, tj. 1185 mórg [663,5] ha jak podaje Chlebowski. We wsi zamieszkiwało 174 osób. Wystąpił duży ubytek ludzi zapewne po pandemii jaką była cholera gdzie we wsi zmarło dużo mieszkańców. Umierały całe rodziny. Jedną z rodzin była pięcioosobowa rodzina Maciaszka. Właścicielem majątku był Włodzimierz Stanisław Garczyński herbu Garczyński ze Szczawina. W początkach roku 1897 za cara Aleksandra III podczas drugiej parcelacji ubyło z majątku Brodne 172 dziesięciny i 1010 sążni kwadratowych. Co stanowiło 11,2 włók ziemi równej 336 mórg [188,16 ha] dla nowo utworzonej wsi Wiśniewo [w południowej części] dla 67 gospodarzy, którzy założyli spółkę pod nazwą Wiśniewo. Z pozostałego arealu 28,3 łanów- [474,44 ha] uszczuplono 3 łany -90 mórg [50,4 ha] na rzecz drugiej nowoutworzonej wsi o nazwie Jabłonowo-Jabłoniewo dla 13 gospodarzy [dziś wsi zlikwidowanej]. Jak podaje kronikarz Jan Gzula Wiśniewo w moich wspomnieniach” 2010 r. s. 56-61. Zostało z majątku 25,3 łanów to jest 759 mórg [425,04 ha] Następną wsią jaka utworzona była to nazwa Słubice od właściciela Czesława Słubickiego h. Prus II ze Słubic. Wieś liczyła 30 gospodarzy w tym 7 na tak zwanych łąkach przy trakcie po północnej stronie. [odpływ rzeczki Czerniew dzisiaj Nidy]. Numeracja rozpoczynała się od gospodarstwa pana Konstantego Szczypińskiego na wschód do gospodarstwa Józefa Błaszczaka młynarza wiatrakowego. Żywotność Brodnickiego dworu skończyła się w 1899 roku, który uległ spaleni, a budynki

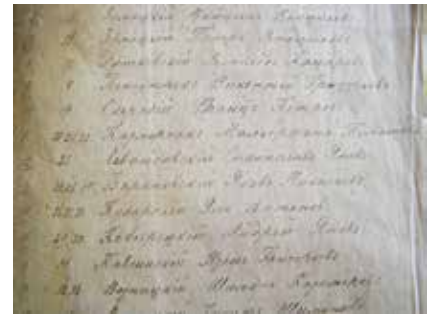
rozebrano przez miejscowych chłopów. Część przypadła kupującym wiśniewskiej spółce i chłopom. Pozostałe ziemie pozostały do parcelacji, która nastąpiła w kolejnych latach 1900 do 1914 tj. do wybuchu Wielkiej I wojny światowej. Było to jeszcze za cara Mikołaja II Romanowa. Wójtem był, były mieszkaniec wsi Brodne, członek Towarzystwa Bródno Antoni Kobierecki. Wieś w wyniku parcelacji wróciła obszarowo do XVI wieku kiedy to w 1563 roku posiadała 16,5 włók osiadłych o obszarze liczącym 188 łanów tj. 504 mórg [282,24 ha] jak podaje Kazimierz Pacuski. Wieś Brodne z dworem w XV w. należała do parafii Kiernozia jako jedna z 5 wsi. Dwór przetrwał właściwie końca XIX wieku. W latach 1901- 1913 nastąpiła ostateczna parcelacja ziemi brodnickiego majątku. Przerwana przez wybuch I wielkiej wojny światowej. Powstało Brodne Kolonia wieś utworzona przez okolicznych mieszkańców wsi Towarzystwo Brodne które liczyło ok. 30 mieszkańców. Składało się z ochotników i członków należących do „Towarzystwa Bródno”. które zaciągnęło kredyt [pożyczkę] na 26 tysięcy rubli w srebrze w Warszawskim Ziemsko Rolnym Banku. 30 gospodarzy otrzymało nadziały ziemi 52 działki rolne odpłatnie o powierzchni od jeden do pięciu 10-cin i 116 sążni kwadratowych do dziesięciu [jedna dziesięcina - 10,95 morgi, 1 sążeń kwadratowy 2,13 metrów kwadratowych]. Podaje nam to Księga Pożyczkowa z 1900 roku. Chłopi nabywcy działek rolnych stali się dłużnikami Włościańskiego Rolnego Banku Warszawskiego. Mieli do spłacania rocznie dwie raty wysokości po 468 rubli sr. w terminach do 1 kwietnia pierwsza rata, a druga do 2 października. Spłaty obowiązywały do 1927 roku. Było to 55 i pół rat. Nie wiemy czy zostały spłaty uregulowane do końca. Wojna przerwała proces reformy jaką była parcelacja ziemi folwarcznej. Według autora wierzytelności te przejęło nowe Państwo Polskie po 1918 r lub zostały umorzone przez Urząd gminy. W II Rzeczypospolitej nabyli część działek inni osadnicy, inni pozbyli się ich osiedlając gdzie indziej. Kiedy zaczęły powstawać w Carstwie Polskim tj. Królestwie Polskim [zwanym Krajem Przywiślańskim] towarzystwa, by można było zaciągnąć kredyt na kupno ziemi. Nakazywano wręcz chłopom do ich tworzenia. Nakazywała to ustawa carska z dnia 15 grudnia 1895 nr 193 str. 1627. Na pierwszym zebraniu uczestniczył naczelnik powiatu gostynińskiego [gostyńskiego] książę Fiodor Mikołajewicz Oboleński. Cieszący się wielką popularnością i uczci-

wością jak podaje Marian Chudzyński oraz wójt gminy Kiernoza Antoni Więclawski i sekretarz gminny Piotr Malinowski. Jednym z 30 gospodarzy, który uczestniczył w zebraniach przydziału działek rolnych odpłatnie z ziemi folwarcznej podworskiej wsi Brodne był członek „Towarzystwa Brodno” - Józef Kawczyński [1842-1914] syn Grzegorza-Senioru rodu Kawczyńskich kowal dworski. Otrzymał on wraz z synem Feliksem dwie dziesięciny i 116 sążni kwadratowych w środkowej części wsi przy krzyżówce Wiśniewo - Ciechomin. Prowadził własną kuźnię z usługami dla ludności. Na zebraniu towarzystwa jednego z 56 zebranych w okresie działalności jakie odbyły się 23 marca 1913 roku za zgodą władz gminy i przybyłych członków towarzystwa Bródno 11 z 18 jednogłośnie wyraziło zgodę na sprzedaż Józefowi Grigoriewiczowi Kawczyńskiemu i jego synowi Feliksowi Józefowiczowi kawałka ziemi w osiedlu towarzystwa p. nr 31 o powierzchni dwóch 10-cin i 116 sążni kwadratowych tj. około trzech mórg. Uchwałę podpisało 5 członków[umiejących pisać] wśród których był wójt gminy Kiernoza Antoni Kobierecki, Józef Żaczek[1883]. Wcześniej przez okres 12 lat decyzje towarzystwa podpisywało kilku piśmiennych chłopów wśród których jednym z nich był Kowal dworski Józef Kawczyński [znający język rosyjski i biegły w piśmie i w czytaniu]. Potwierdzenie na przydział działki do sprzedania musiał wyrazić zgodę Bank Ziemski Gospodarczy w Warszawie dnia 3 kwietnia 1913 pod nr 657. Dopiero 10 sierpnia 1913 roku uprawomocniła się Decyzja wydana nr 25453. Nabywcami działek rolnych w gminie Kiernoza guberni Warszawskiej, powiatu gostyńskiego[gostyńskiego] byli członkowie „Towarzystwa Bródno”. Spis członków towarzystwa;

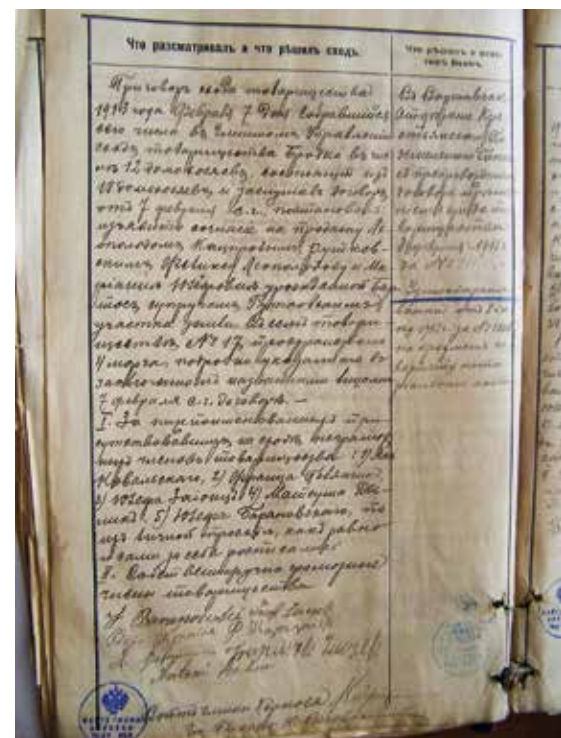
1. Zajac Franciszek s. Kazimierza działka nr 1,2,
2. Okraska Ignacy s. Andrzeja, nr działki 3,
3. Okraska Andrzej s. Jana, nr działki 4, 5
4. Kober Wilhelm s. Benedykta, nr dz. 6, 7, 8, 9.
5. Stępień Osip s. Jakuba, nr 10, 11, 12, 13, 14.
6. Zimecki Wojciech s. Wojciecha nr dz. 15
7. Zimecki Piotr s. Wojciecha, nr dz. 16
8. Rutkowski Leopold s. Kacpra dz. nr 17.
9. Pienionzek Wiktor s. Grzegorza nr 18
10. Skierski Franciszek s. Piotra dz. nr 19, 11.

11. Kazimierzczak Małgorzata c. Tomasz dz. nr 20, 21, 22
12. Lewandowski Stanisław s. Jana nr dz. 23
13. Baranowski Jakub[Jakób] s. Mikołaja nr dz. 24, 25, 44
14. Kucharski Jan s. Antoniego, nr dz. 26, 27, 28.
15. Kobierecki Andrzej s. Jana, nr dz. 29, 30.
16. Kawczyński Józef s. Grzegorza, nr dz. 31
17. Woznicki Szymon s. Kazimierza, nr dz. 32, 33
18. Woznicki Józef s. Szymona, nr dz. 34
19. Kobierecki Wiktor s. Michała, nr dz. 35
20. Kobierecki Walenty s. Jana, nr dz. 36
21. Kobierecki Jan s. Michała, nr dz. 37
22. Kobierecki Tomasz s. Jana, nr dz. 38, 39
23. Kobierecki s. Jana, nr dz. 40
24. Żaczek Stanisław s. Franciszka, nr dz. 41
25. Żaczek Mateusz s. Franciszka, nr dz. 42
26. Żaczek Franciszek s. Piotra, nr dz. 43, 44
27. Kowalski Jan s. Feliksa, nr dz. 45
28. Makowski Mateusz s. Jana, nr dz. 46, 47, 48
29. On [imię nieczytelne] Łon, nr dz. 49
30. Kobierecki Walenty s. Michała, nr dz. 50, 51, 52

Z listy nazwisk pisanych w języku rosyjskim [zaborcy] możemy przyjąć, że nie wszyscy dokonali zakupu działek. Wykupione działki niektórzy sprzedali i nie zostali mieszkańcami wsi Brodne, Słubice czy Kolonia Brodne. Józef Kawczyński [senior rodu kowalskiego] zamieszkał w brodnickim dworze w 1862 roku jako Kowal dworski. Przybył z miejscowości Strzemeszna dziś Strzemeszno k. Gąbina parafia Czeremo [dworu czeremneńskiego]. 6 rodzin jakie osiedliły się w Brodnem to mieszkańcy pobliskiego Osmoleńca -Kobiereccy, 3 rodziny z pobliskich Chruśli to Żaczkowie. Po dworze brodnickim i innych dworach w gminie Kiernoza pozostały tylko wspomnienia dla niektórych mieszkańców wsi.

Protokół z zebrania z dnia 23 marca 1913 roku Towarzystwa Brodno w gminie Kiernoza Warszawskie guberni w obwodzie gostyńskim.

W wyniku rozmów na zebraniu towarzystwa dnia 23 marca 1913 roku za zgodą władz gminy, przybyłych członków towarzystwa Bródno 11 z 18-tu postanowiono jednogłośnie wyrazić zgodę na sprzedaż Józefowi Grigoriewiczowi Kawczyńskiemu i Feliksowi Józefowiczowi kawałka ziemi w osiedlu Towarzystwa pod nr 31 o powierzchni 2 dziesięciny i 116 sążni. Za uchwałą byli; 1. Jan Kowalski, 2. Franciszek Polańczyk, 3. Józef Zajac, 4. Mateusz Dylik, 5. Józef Baranowski, 6. Leopold Rutkowski Uchwałę podpisali piśmienni

członkowie towarzystwa; Józef Żaczek, Antoni Kober, Jakub Baranowski, Stanisław Serwach, Antoni Kobierecki.

Zatwierdził wójt gminy Kiernoza Antoni Kobierecki i gminny pisarz.

Uchwałę przyjął Warszawski Bank Gospodarczy- Ziemski w dniu 3 kwietnia 1913 roku pod nr 657

Uprawnomocnienie nastąpiło 10 sierpnia 1913 roku pod nr 25453.

Tłumaczenie z rosyjskiego Kazimierz Kawczyński. [kopia uchwały] dot. pieczęć.

Józef Kawczyński (1842 - 1913) Strzemeszna - Brodne

Wybór sołtysa

Pieczęć carska banku ziemskiego udzielającego kredytu 1900 r.

Jak wyglądały pierwsze zabudowania ?

W dawnej wsi Brodne dworu brodnickiego zagrody gospodarcze i mieszkalne w większości były z drewna sosnowego, olchy, topoliny, dębiny. Zbudowane na niskim fundamencie z kamieni. Podstawowym materiałem budowlanym był; piasek, glina, wapno, kamień polny obrobiony, niekiedy cegła z własnego wypalania i drewno z własnego lasu. Drobny kamienie polne zbierane z pól corocznie służyły na utwardzenie nawierzchni dróg polnych i obejść. Rozbijacz wielkich głazów nazywany był kamieniarzem. Chałupy -chaty wiejskie były więc budowane z drewna z bali 2 calowych łączonych na zrąb. Posiadały jedną izbę lub dwie izby, przegrodzone sienią. Znajdowała się też komora gospodarczą jako spiżarka choć nie wszędzie. Budowane były zabudowania mieszkalne przez cieśli i stolarzy przeważnie frontem po obu stronach traktu z wejściem od południa i północy ale i też szczytem do drogi gminnej. Od mostu na rzece i nad rzeką Czerniew- Gaj dziś Nidą aż po wieś łowicką Wejsce daw. Granyca [ok. 5,5 km] Najstarsza chałupa która zachowała się jeszcze do lat 60 XX wieku była to kurna niska chata gliniana u gospodarza Stanisława Wachowicza w Brodnem Józefowie daw. Brodne. Dziś już nie ma po niej śladu jaki innych zabudowaniach drewnianych jak stodoły, szopy itp. Była to jednoizbowa chata -chałupa kamienno gliniana z podłogą glinianą[jak klepisko] jednym wejściem i pomieszczeniem inwentarskim dla zwierząt. Kryta grubo strzechą ze słomy żytniej a przy niej stała studnia kamienna. Ściany były ogacone słomą, sieczką i gałęziami wierzbowymi jak zapamiętał autor.

Przy niej był stawek jakich było wiele po wyrobiskach gliny, mówiło się

we wsi glinianki. Gdzie w nich pojo no zwierzęta a latem moczono len, zimą służyły za ślizgawki. Hodowano też dzikie ryby , domowe kaczki czy gęsi, które miały gdzie pływać. W Brodnem Towarzystwie był domek drewniany o jednej izbie u pani Budzyńskiej [Budzyń], która hodowała kozy. Były też domy dwuizbowe - chałupy z drewna, cegły i kamienia kryte strzechą. Do lat 60 XX w. zachowała się jeszcze chałupa pana Jana Ogrodowczyka.

Drewniana o dwóch izbach z przegrodą - sienią na przelot w której mieściła się kuchnia z glinianą podłogą. Zanim zaczęły powstawać cztero izbowe domy [chałupy] na wysokim parterze u zamożniejszych gospodarzy jak u pana Stanisława Kaźmierczaka w Brodnem Józefowie, murowane z cegły, kamienia, kryte blachą.

Dom drewniany wysoki do lat 60 zachował się też u pana Franciszka Murasa czy murowany o specyficznym wyglądzie z dachem mansardowym u Konstantego Szczypińskiego. W nim przed wojną mieściła się filia Szkoły elementarnej z Józefowa [-Brodnego Józefowa]. W brodnickim dworze pod nr 1 przyszedł na świat Barnaba Zawisza Czarny [1745- 1815] syn Józefa Czarne go Zawiszy herbu „Przyrowa” jako Szambelan późniejszego dworu polskiego i Rezydent Polski przy dworze wiedeńskim jak głosi tablica epitafijna w kościele św. Małgorzaty w Kiernozi. Został ochrzczony w pobliskich Sannikach w wieku 14 lat. W tym samym majątku Brodne pod nr1 urodziła się dnia 6 grudnia 1786 Marianna Łączyńska córka starosty Macieja Łączyńskiego herbu „Nałęcz”. Od 1804 roku żona Szambelana dworu polskiego Anastazego Walewskiego h.” Kulo na”, kochanka i ex żona cesarza Francji Napoleona I Bonaparte go, która dała mu pierwotnego syna Aleksandra[usynowiony został przez hrabiego Walewskiego]. Zmarła w 1817 roku w Paryżu. Rok potem ciało powróciło do Kiernozi. Gdzie została pochowana w krypcie kościelnej 27 września 1918 roku. Miała 31 lat. W majątku brodnickiego folwarku Włodzimierza Edwarda Stanisława Garczyńskiego herb własny 23 października 1881 roku przyszedł na świat Walenty Włodzimierz Garczyński. Przyszły redaktor, łowczy, myśliwy, działacz łowiecki, założyciel szkoły myśliwskiej i współzałożyciel pisma krajowego „Łowiec Polski”. Zmarł w wieku 62 lat. Został pochowany w Warszawie na Żoliborzu.[patrz życiorys]

Z wiejskiego życia. Na przełomie XIX i XX wieku nie wiodło się „luskusowo” gospodarzom chłopskim. W gospodarstwie włościańskim za-

mieszkałym najczęściej przez wielopokoleniowe rodziny pracowali wszyscy. Poczynając od najmłodszych dzieci po starszych. Gospodarz - rolnik był posiadaczem gruntu o małym areale od trzech do 10 mórg. Nie wystarczało to jednak na zaspokojenie większości potrzeb życiowych. Włościanie dorabiali więc poza gospodarstwem w pobliskim dworku, folwarku, młynie, karczmie, browarze czy pobliskiej cukrowni w Sannikach, szynku-gospodzie czy gorzelni. Karczmą zarządzał Żyd Chaim Kamianin [1780-]. Browarem arendarz Szmul Ickowicz [1783-]. Wsią i Dworem brodnickim rządził Włodarz Jędrzej Kajak [1748 - 1812]. Młode kobiety otrzymywały często zatrudnienie we dworze u dziedzica- właściciela folwarku. U Zawiszów pracowało często dużo osób jak wspomina jedna z najstarszych córek. Pracowało 24 rodzin i służba. Młode dzieci pracowały kątem przy pracach polowych. Starsze pracowały w charakterze pokojówek, kucharek, praczek, dojarek krów itp. Panną dowodzącą była dziewczka, na kuchni ochmistrzyni lub kucharz i pomocnicy. W obejściu prace mieli parobkowie. A samym dworze lokaje - kamardynery. Była to praca na Pańskim nazywana Pańszczyzna. Za nim po uwłaszczeniu chłopów polskich przestała obowiązywać. Wielkie Brodne od roku 1443 było obciążone 10-ciną snopową na rzecz kościoła kiernozkiego decyzją biskupa poznańskiego. Był nim Andrzej Bniński z Borku [Bnina] nazywany też Borkowskim herbu "Łodzia". Dzieścięcinę snopową dostarczał właściciel wsi. Po Powstaniu Styczniowym w Królestwie Polskim nadano chłopom ziemię na własność. Przeprowadzono reformę na mocy ukazu o uwłaszczeniu włościan w Królestwie Polskim z dnia 2 marca 1864 roku wydanego przez cara Aleksandra II Romanowa. Króla Polski nieuznawanego przez historyków niektórych. Dziennik Praw Królestwa Polskiego w 1864 roku. Opublikowane zostały 4 Ustawy carskie. Dziennik Praw Królestwa Polskiego 1864 nr 187 - 194. Pierwszy ukaz nadawał chłopom ziemię nie swoją bo dziedzicową szlachecką. Z uwłaszczenia zostały wyłączone osady mniejsze od wsi, karczemie- szynkowe, młynarskie oraz przydzielone do służby folwarcznej, dworskiej i leśnej. Nieobsadzone gospodarstwa chłopskie tzw. „pustki” miały zostać rozdzielone pomiędzy bezrolnych z danej wsi. Drugi ukaz carski regulował sprawę Samorządu Wiejskiego. Była to nowość reformy carskiej. Podstawą samorządu były Gromady, jednowioskowe oraz Gminy. Jako zbiór kilku wsi i folwarków.

W gminie Kiernozia było ponad 50 wsi. A w 1926 roku w wyniku reformy administracyjnej kraju 18 wsi przyłączono z gminy Iłów. Na mocy ustawy rządowej ówczesnego województwa warszawskiego. Władzę w gromadzie pełnił sołtys. W latach 50 XX wieku pełnomocnik. Kiedy powstały gromady. W 1973 roku po ponownym powstaniu gmin w wyniku reformy administracyjnej PRL-u przywrócono sołtysów. W 1999 roku powróciły powiaty. Wieś Brodne znalazła się w powiecie łowickim. Trzeci nakaz dotyczył Komisji Likwidacyjnej. A czwarty regulował powołanie władz administracyjnych. Uwłaszczenie przeprowadzono za odszkodowaniem pieniężnym przyznawanym dziedzicom tj. byłym właścicielom. Wiemy, że na Mazowszu było to szlachta nazywana zagrodową oraz Kościół. Procedury uwłaszczeniowe objęły również tereny majątku Brodne jak innych majątków w gminie Kiernozia. Jak Chruśle, Witusza, Czerniew, Osiny, Wola Stępowska, Sokołów i Stępów. Treści zawarte w ukazie carskim o samorządzie gminnym jak wiemy zostały powielone i wykorzystane przy tworzeniu ustawy o samorządzie terytorialnym po odzyskaniu przez Polskę niepodległości Po powstaniu drugiej RP. Jak podaje Encyklopedia. Chłopi użytkujący grunty i zamieszkujący w danej wsi zakładali spółki, towarzystwa zaciągając pożyczki w rosyjskiej walucie w rublach srebrnych. Z przeznaczeniem na wykup ziemi. Występowali o prawne nadanie ziemi lub o nadanie gruntu w przypadku bez ziemnych tj. bezrolnych. Trwało to wiele lat jak w majątku Brodne do wybuchu I Wojny Światowej tj. 2 sierpnia 1914 roku. Reforma carska nadawała chłopom nie tylko prawo własności, ale prawo zwolnienia z pańszczyzny i czynszu. Majątki Ziemian utraciły tanią siłę roboczą co niekiedy doprowadziło do upadku dworu wraz z folwarkiem. Spadły też ceny zbóż jak i dochody. Jedną z pierwszych wsi według Tabeli 22 Likwidacyjnej po uwłaszczeniu chłopów, podczas pierwszej parcelacji carskiej majątku Brodne powstała wieś Józefów dzisiejsze Brodne- Józefów. A w kwietniu 1897 roku powstały kolejne wsie, Brodne Słubice, Wiśniewo, Jabłoniewo. [patrz mapa podziału gruntów Brodne Wiśniewo]. Obraz życia dworskiego, losy dwóch rodzin szlacheckich i jej służby- biedaków w kaliskiem, w latach 1864-1914 przedstawia nam pisarka Maria Dąbrowska. W swoim dziele rodzimej prozy realistycznej pod tytułem „Noce i dnie”. Która uważana jest za najlepszą powieść epicką dwudziestolecia międzywojennego.

Na podstawie powieści tej Jerzy Antczak stworzył dzieło filmowe- film pod tym samym tytułem „Noce i dnie”. Co miało miejsce w 1975 roku a 3 lata później powstał serial telewizyjny.

Barnaba Czarny Zawisza 1746 - 1815

Kim był zapomniany Barnaba Czarny Zawisza właściciel jednej z najstarszych wsi na Mazowszu- Brodne?

Urodził się w czerwcu 1746 roku we wsi Brodne pod Kiernozią na ziemi gostynińskiej w dawnym powiecie gombińskim [dziś gabińskim]. Brodne była to wieś królewska jedna z pięciu wsi w parafii św. Małgorzaty w Kiernozie. Dzisiejsze Brodne-Towarzystwo. Był synem Józefa Czarnego Zawiszy [1716 -1788] herbu Przyrowa łowczego inowłodzkiego i Katarzyny Skarbek [1730-] herbu Abdank która wywodziła się prawdopodobnie z Żelazowej Woli ze starego rodu Awdańców. W 1746 roku w czerwcu na Chrzcie Świętym nadano mu imię Barnaba [w dniu którym się urodził] imię od świętego Męczennika Cypryjszka Barnaby pochodzenia hebrajskiego. Słowa bar nabak znaczyły jako syn prorocstwa.

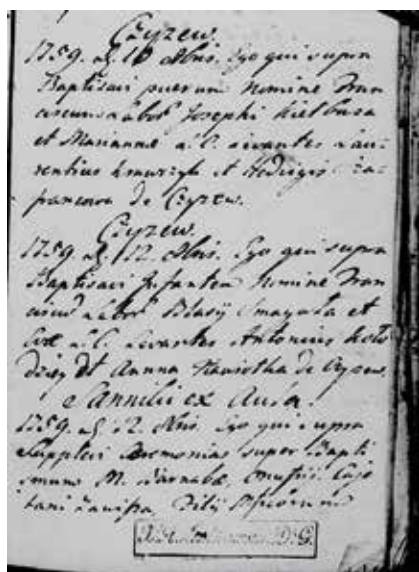
Jak podaje Księga Imion Skierskiego. Chrzcił w kościele w Kiernozie w dokonał prawdopodobnie ksiądz Jan Wida-wita. Dzieciństwo spędził prawdopodobnie w Brodnickim w Dworze wśród pięciu siostr jako jedynak. Pobierał tu naukę, którą prowadziła guwernantka. W wieku 13 lat zanim podjął dalszą naukę został po raz drugi ochrzczony w pobliskich Sannikach królewskich w kościele Świętej Trójcy dziś Świętego Józefa ulubieńca Najświętszej Marii Panny. Jak dowiadujemy się z aktu napisanego po łacinie z dnia 12 października 1759 [być może podczas bierzmowania]. Nadano imiona Barnaba, Onufry i Kajetan. źródło archiwum diecezji Płockiej. Akt ten zapewne był potrzebny w związku z wstąpieniem do szkoły szlacheckiej. „Sanniki z dworu 1759 12 października”. „Ja ten sam co wyżej przeprowadziłem ceremonię chrztu M. [wielmożny] Barnaba Onufry, Kajetan Zawisza syn Jaśnie wielmożnego... syn Józefa Czarnego Zawiszy i Katarzyny

ny ze Skarbków, prawych małżonków. Łowczy inowłodzki... starosta Sannik. Ochrzczony z wody roku Pańskiego 1746 dnia 13 czerwca przez Rudolfa Jana Studzińskiego komendarza obecnie Luszyń, której ceremonii towarzyszyli chrzestni; Przybysz, obcy, Andrzej Stańczak i Marianna żebraczka z kościoła w Sannikach [foto aktu] tłumaczenie Magdalena Łukomska z Krakowa 2019 rok. Jak podaje córka Marianna [1787- 1875], która pisała o ojcu w Pamiętniku [---] pierwsze odebrał wychowanie w bogobojnym i ze wszech miar zacnym domu rodzicielskim, w którym ugruntowano w nim zasady czystej religii, moralności i ufając w sercu rodzinną miłość Ojczyzny i gotowość wszelkich dla niej poświęceń, aby rozwijanie się już w młodości w sercu tych szlachetnych przymiotów, najmiłszą się dla nich stawało pociechą. Uważając jednak niezbędność edukację ku wykształceniu i użytkowaniu [dla] Ojczyzny, i ugruntowaniu w duszy młodziana zasady rodzinnej, oddali Barnabę do najmoralniejszych i za lepsze uznanych na ten czas szkół krajowych do Teatynów w Warszawie” Była to ekskluzywna szkoła Szlachecka która powstała w 1737 roku z konwiktu księży Teatynów. Kształcili się w niej synowie szlachetcy Jak podaje Wikipedia. Dalszą naukę za namową rodziców podjął w 1763 roku za granicą. Szwajcarii, w Brnie gdzie uczęszczał do renomowanej szkoły u szwajcarskiego pastora uczonego Elie Bertranda [1713-1797]. Po ukończeniu nauki [za panowania ostatniego króla Stanisława Augusta Poniatowskiego] pasją jego stały się podróże badawcze za granicą. Od roku 1769 w ciągu 12 lat zwiedził Szwajcarię, Zurych, Lucernę, Berno, Genewę, Francję, francuski Delphinat. Podróżował po Europie Zachodniej i Syberii którą zwiedził kilkakrotnie robiąc notatki z podróży, z wojaży po Europie. Drugą wyprawę odbył w 1775 roku [3 lata po rozbiórce Polski szlacheckiej]. Dorobkiem jego podróży stały się zapiski. Później z nich zrodził się projekt polepszenia rolnictwa w Polsce. Było to 122 strony spisanych tematów o rolnictwie w języku francuskim. Źródło Katalog nr 37 Rękopis Geograficzny w Zbiorach Polskich. Zeszyt I 1965. Jako podróżnik wnikliwy obserwator opisał odwiedzane miasta i mieszkańców. Z wielkim zainteresowaniem i uwagą śledził sytuację gospodarczą i ekonomiczną jak handel, eksport i import. Notatki robione osobiście świadczą o jego wielkiej ciekawości świata. Można porównać do Bronisława Piłsudskiego zesłańca carskiego brata Józefa współtwórcy Polski Nie-

podległej. Zapiski świadczą też o zdolności i bystrym umyśle oraz innowacyjnych pomysłach...Znał dobrze jak i jego córki język francuski. Po śmierci ojca powrócił do majątku Brodne jako podróżnik wszechstronnie wyuczony, wykształcony. Nie zagrażał długo mieszkając na Dworze brodnickim którym rządził Włodarz pod nadzorem wdowy Katarzyny. Często bywał w Warszawie jako gość u króla Stanisława Augusta i u księżnej Czartoryskiej jak wspomina córka Marianna z męża Dąbrowska. W 1786 roku został szambelanem króla dworu polskiego w służbie osobistej króla St. A. Poniatowskiego. Bywał na dworze królewskim gdzie poznał włoskiego malarza M. Baciarellego. Który otrzymał wieś królewską Osiek w parafii Kocierzew Południowy blisko wsi sąsiedniej Brodne. Był posłem w Wiedniu zanim został posłem na Sejm Wielki. Kiedy podróżował za granicą zmarł ojciec Józef. Przeżył wielką traumę. Wdowa Katarzyna sama zarządzała majątkiem [1730-] Jak wspomina córka Marianna z męża Dąbrowska str.47 Pamiętnik. Młody Barnaba wiedząc o śmierci ojca przejęty ciężkim żalem i niespokojnością o pozostałą matkę i siostry niezamężne. Pośpiesznie wrócił do domu by pocieszyć i pomóc w interesach gospodarskich. Musiał także spłacać posag swoim czterem siostrami. Jedną z pięciu siostr Marianna zmarła. Imię to otrzymała druga córka z pięciorga dzieci Barnaby. Prawdopodobnie za namową wujostwa stryjów brata żony Skarbka poszedł służyć królowi. Był nim ostatni król Rzeczypospolitej Stanisław August Poniatowski. Posiadając zdolności dyplomatyczne został urzędnikiem królewskim. Gdzie podjął pracę w sekretariacie zagranicznych interesów odpowiednika Ministra Spraw Zagranicznych. Jak podaje córka Marianna. Był ulubieńcem króla, ceniony - „zawsze pracowity, prawy pragnący czynić, co w możliwości jego być mogło dla dobra ojczyzny. Postępował stopniowo na wyższe urzędy”. Król mianował go naczelnikiem Delegacji Interesów Zagranicznych. Następnie chciał go starostwem obdarzyć lecz odmówił. W roku 1775 został ozdobionym prestiżowym odznaczeniem królewskim jakim był order Świętego Stanisława [Biskupa Męczennika]. Potem mianowany został posłem w Wiedniu gdzie rządziła Maria Teresa cesarzowa Austrii [1717 -1780]. Wielka rodzicielka - urodziła 16-ro dzieci. Zrezygnował z pracy za granicą gdyż chorował na chorobę żółciową. Powrócił do kraju na rodzinną ziemię brodnicką, na ojcowiznę do matki. Zamieszkał w swoim majątku we dworze Brodne pod nr 1

gdzie później założył rodzinę. Matka pomagała finansowo synowi zanim stał się pełnym gospodarzem w swojej wsi Brodne. Zaciągnięte długi na posag zamężnych córek trzeba było spłacać. Majątek dworski zapewne wtedy został uszczuplony jak wspomina córka Marianna.[...] „z drugiej strony, nasza pocziwa ojcowizna Brodno, w granicach dwóch niesumiennej sąsiadów braci Zabłockich h.Łada z Osin- za wspólną zupełnie uznana wiedząc, że dziedzic oddalony dla usług krajowych, a matka jego nie mająca znajomości prawa, ani możliwości popierania swej obrony ku odzyskaniu oczywistej krzywdy- pozabierali od Brodnego znaczne przyległości, przyległe im łąny dobrej ziemi. Chorąży, którego sędzią mianowano despota i nadzwyczaj chciwy, część ziemi od wsi Niedziela [dziś Niedzieliska] a drugą od Chrusła [dziś Chrusle] przy rzece i mostku od traktu, gdzie dla utrwalenia zaboru swego, kazał zaraz karczmę wybudować, którą „Wygoda” nazwano. Cześnik zaś, część ziem przyległych do jego, Osin za wiatrakiem z Brodne”. Chodzi tu o Stanisława Zabłockiego właściciela wsi Osiny [...]. By spłacić posag siostrze Balbinie z męża Jana Cichowskiego spieniężył zastawę w Zarembinie i Pruszczyne pod Wyszogrodem. Gdzie zamieszkiwała jedna z córek Marianna do 1785 roku [...] „Nie wznowił jednak słusznych pretensji do braci Zabłockich. Przeżył kolejny raz wielką traumę, ciężką boleść kiedy zmarła matka Katarzyna Czarna Zawisza [1730 -1786]. Katarzyna Zawisza Czarna ze Skarbków. Spoczęła na cmentarzu przykościelnym w Kiernozi. Nie znamy dokładnej daty śmierci. W 1786 roku król Stanisław August Poniatowski herbu „Ciołek” [1732- 1798] wezwał swego ulubieńca do siebie który był częstym gościem jak i uczestnikiem obiadów czwartkowych. Gdzie zbierali się dostojnicy i działacze polityczni. Omawiano utwory literackie, prace naukowe i pedagogiczne, projekty reform itp. Nieoficjalnym organem „Czwartków” były zabawy przyjemne i pożyteczne. Od tej pory towarzyszył królowi w odwiedzinach rodzin jego. Przebywał w każdy czwartek u księżnej Izabeli Czartoryskiej [1784-1785] ciotki króla na spotkaniach- zebraniach. Zanim się ożenił poznał po raz pierwszy Krystynę młodą wdowę w wieku 22 lat Sobolewską z domu Zamulewicz [1763 - 1819] po Dominiku Sobolewskim łowczym litewskim w dobrach Klemboszczyzny. Która była córką litewskiego szlachcica sędziego. Urodzona w powiecie orszańskim. Jak podaje córka Marianna. Jego matka

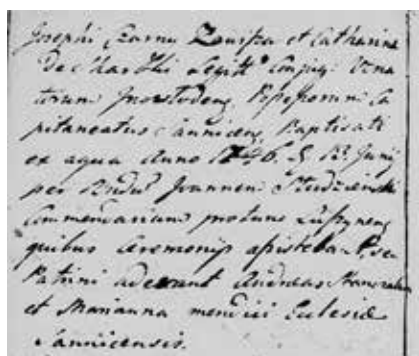
a babka Zamulewicz sprowadziła się do Brodnego do świętej pamięci rodziców moich. Mieszkała kilkanaście lat w Brodnem, do śmierci.

Akt chrztu (po łacinie)

Kościół św. Małgorzaty w Kiernozi 1900 r.

Ożenek

Na jednym spotkaniu u księżnej Czartoryskiej ulubionej ulubienicy króla zapoznał 22 letnią wdowę Krystynę Zamulewicz herbu „Radwan”- Sobolewską po Dominiku Sobolewskim herbu „Ślepowron”. Prawdopodobnie w 1785 roku wstąpił w związek mał-

żeński z panią Krystyną mając 40 lat. Ślub zapewne odbył się w Warszawie w obecności dworu i króla, który wyraził zgodę na ten związek. Po nominacji na podstolego w 1777 roku powrócił do rodzinnej ziemi do majątku Brodnego wsi królewskiej. Tu na świat przychodziły dzieci. Dochował się pięciu córek; Józefa [1785 -] wyszła za mąż za wielmożnego Maurycego Kleniewskiego h. „Zagłoba” z Sierakówka, Marianna [1787- 1875] została wydana za mąż za porucznika Wojska Polskiego Józefa Wacława Adama Żądło Dąbrowskiego h. „Radwan”. Ślub odbył się 18 grudnia 1827 w Gostyninie kiedy ojciec już nie żył, Franciszka [1795 - 1867] została żoną Feliksa Wojciecha Stanisława Cieleckiego z Cielcy h. „Zaremba”. Zamieszkiwała w Sójkach k. Kutna. Teresa [1791 -] wyszła za mąż za Władysława Śląskiego [1810- 1868] h. „Grzymała”. Anna [1793-] została żoną Kazimierza Czarnowskiego [1790 -] h. „Łada”. Właściciel wsi Brodne i wielu innych dóbr na Mazowszu - Barnaba Czarny Zawisza był wszechstronnie wykształcony i obeznany z życiem dworskim w Rzeczypospolitej szlacheckiej jak i w Wiedniu. Zapewnił pięciu pociechom -córkom odpowiednie wykształcenie jak i wychowanie. Wielki wkład w naukę i wychowanie miała matka Krystyna oraz guwernantki. Np. Anna Beyson [zm. 29 marca 1815] r. sprowadzona z zagranicy czy guwerner. Choćby późniejszy Mikołaj Chopin ojciec Fryderyka Chopina. Młodzience panienki dworskie córki Zawiszanki pobierały nauki języka francuskiego, tańca, konwersacji itp. Język francuski był wówczas w modzie i niekiedy używany na co dzień. Panowała moda francuska w ubiorach. Obowiązywał Kodeks Napoleona. Jedną z uczennic języka francuskiego była urodzona w Brodnem Marianna Łączyńska [1786- 1817], córka starosty Macieja Łączyńskiego h. „Nałęcz” IV. Której z okresu młodości zachował się portret jako pani Walewskiej hrabini, osoby znanej jako ex żony kochanki cesarza Napoleona I Bonaparte. Czy starosty ojca Marii. Żonę Barnaby Zawiszy Krystynę namalował osobiście nadworny malarz Stanisława Augusta -Marcello Bacciarelli Jak podaje Magdalena Łukomska. Portret Krystyny Zawiszy był w posiadaniu jednej z córek -Franciszki we dworze Sójki. Przed wojną 1939 roku zapewne mógłby być sprzedany i zaginął. Czy został sportretowany sam Rezydent Polski przy dworze wiedeńskim Szambelan dworu polskiego rodzi się pytanie. Zapewne taka osoba była też sportretowana. Obraz zaginął lub znajduje się w któryś

z Muzeów jako nieznana postać. Panny Zawiszówny córki Barnaby po wyjściu za mąż wyposażone w odpowiednie wiano opuściły rodzinne Brodne. Założyły rodziny. Ostatni z rodu Zawiszów herbu „Przerowa” syn Józefa Czarnego- Barnaba zmarł 26 lutego 1815 roku w wieku 70 lat jako Podstoli gombinski [gąbiński]-gostyniński. [na febrę tj.malarię] Żona Krystyna z domu Zamulewicz herbu „Radwan” zmarła 18 sierpnia 1819 roku mając 56 lat. W okresie Księstwa Warszawskiego, po śmierci rodziców ufundowały pomnik nagrobny w kościele Świętej Małgorzaty w Kiernozi. Jak podaje nam tablica epitafijna.Ostatni z rodu Zawiszów herbu „Przerowa” syn Józefa Czarnego Zawiszy Barnaba podstoli gostyniński zapisał się dobrze w historii Rzeczypospolitej jak i jego żona. Wielkie rozległe Brodne nad rzeką Nidą [daw. Gaj Czerniawka] wraz z dworem i folwarkiem o powierzchni około 56 włók [1 włoka = 30 mórg] Przynosiło niemałe dochody. Wiejska chłopska ludność ze wsi pracowała na pańskim do 1864 r.tj. do uwłaszczenia. Pracę stałą miało 24 osób jak i służba dworska. Był tu browar, gorzelnia, wiatrak, cegielnia, stawy rybne, wielka Góra piachu. Znajdowała się przy Gościńcu pod Kopcem karczma o nazwie „Wstęp” oraz za mostem po prawej stronie druga karczma „Wygoda” od której zapewne powstała wieś Wygoda dziś już jako Chruśle. W rękach Zawiszów jak podają źródła historyczne były inne majątki, jak Łuszczyn, Zarembowo, Sobota a na północnym Mazowszu Lelice i Sochocin. W brodnickim w dworze pod nr 1 przed karczmą „Wstęp” doszło prawdopodobnie do pierwszego niespodziewanego spotkania młodej mężatki Marianny Walewskiej z domu Łączyńska, świeżo co poślubionej za Anastazego Walewskiego hrabiego h. „Kulona” z cesarzem Francuzów Napoleonem I Bonaparte. Miało to miejsce w drugiej połowie grudnia 1806 roku podczas przejazdu cesarza konno z Kutna przez Żychlin Kiernozię, Brodne do Łowicza. Jak podaje Oczykowski kronikarz łowicki i Kalendarz historyczny, grudzień AGAD 19 grudzień 1806 rok. Cesarz zatrzymał się na nocleg i odpowiednik w Łowiczu Było to przełotne spotkanie przyszłej kochanki ex żony Napoleona I Bonaparte. Którym to zauroczyła się starościanka gostyńska i jego osobowością.

Czy nasz Barnaba miał cechy charakteru patrona świętego Barnaby?

Z przekazanych opowieści, legend prawd i półprawd na pewno tak. Był nie tylko podróżnikiem zagranicznym, urzędnikiem królewskim St.A. Ponia-

towskiego jak i szambelanem dworu Polskiego rezydentem Polski przy dworze wiedeńskim i podstolim gąbińskim a potem gostynińskim. Kiedy to na mocy dekretu Rady Stanu dnia 19 grudnia 1809 roku Królewski Gąbin został stolicą powiatu gostynińskiego [gostynińskiego]. Był osobą gruntownie wykształconą jako wierny i gorliwy katolik. Wierny królowi w ówczesnym okresie. Inteligentnym o wysokim morale. Nauki jakie pobierał w Warszawie czy za granicą w Szwajcarii, w Brnie nie poszły na darmo. Został nadwornym wysokim urzędnikiem dworskim króla. Za co zapewne otrzymywał wysokie wynagrodzenie jak i nadania dóbr ziemskich w formie dzierżawy wieczystej. Jako zastępca Stolnika odpowiadał za stół władcy. Sprawował pieczę nad stołami w czasie uczt i wszelkich imprez dworu. Można powiedzieć że był wesółym mężczyzną o ujmującym sposobie bycia podobnie jak jego patron. Zawsze był uśmiechnięty i radosny, zadowolony z życia. Lubił przebywać na łonie natury w dobrym i miłym towarzystwie. Jego dawna wieś Brodne w 1879 roku podczas drugiej parcelacji carskiej została nazwana - Słubice. W drugiej Rzeczypospolitej przed 1938 roku Wieś Brodne otrzymała nową nazwę dwuczłonową Brodne -Towarzystwo. W 1769 roku był posłem w Wiedniu jako Rezydent Polski dworu polskiego. Jako Podstoli lubił ucztę, zabawy imprezy podróże. Często gościł w stolicy w Warszawie na Zamku Królewskim. Zanim urząd przejął w Gąbinie stolicy powiatu gostynińskiego w starostwie gąbińskim. Zamieszkiwał w swojej wsi Brodne pod nr 1 pod Kiernozią. Rodzina Zawiszów liczyła 10 osób z dziadkami. Odległość od tej miejscowości do Królewskiego Gąbina była niewielka. Liczyła ok. 22 km a do Królewskiego Osieka niecałe 1 km. Gdzie zamieszkiwał znany malarz nadworny króla Stanisława Poniatowskiego Marcello Bacciarelli [1731- 1818]. Włoski malarz namalował portret Zawiszów między innymi żonę podstolinę Krystynę Zawiszę Zamulewicz Jak podaje Magda Łukomska z Krakowa .Portret jej zabrała córka Franciszka po wyjściu za mąż za Feliksa Cieleckiego h. „Zaremba”. Państwo Cieleccy zamieszkiwali we dworze w Sójkach pod Kutnem. Portrety szambelana, podstolego Barnaby Zawiszy Czarnego jak i żony jego zapewne zostały później sprzedane jako dzieła sztuki. Mogły zaginąć lub znajdują się gdzieś w którymś z muzeów w Polsce lub prywatnej kolekcji za granicą. W czasie Powstań Narodowych jak i wojen najeżdźcy rabowali dzieła sztuki

ki i palili Dwory. Po ostatniej wojnie w 1945 roku za nowej Polski Ludowej zniszczenia dworów ziemian jak i ich bogactwo i zabytki kultury dokonała ówczesna władza komunistyczna zwana ludową. Zachował się Dworek królewski Bacciarellego w Osieku. Który to rodzina odzyskała go wykupując po wielu perypetiach od władz PRL-u. Ojciec Barnaby Józef Czarny Zawisza h. „Przyrowa” był łowczym inowłodzkim. Kiedy przybył na Brodne nie znamy dokładnej daty. Zapewne mogło to być ok. 1735 roku za króla Saskiego Wettyna Sasa. Gdzie po ożenku z [Plasydą] Katarzyną Skarbek przychodzili na świat dzieci. Pierwsza była Anna potem Wiktoria, Tekla, Marianna, Albina. Jako jedynak Barnaba Zawisza [1746]. Nieznany też jest przydomek Czarny, być może miał czarne włosy i ciemną cerę jak Zawisza Czarny namalowany przez Jana Matejkę na obrazie Bitwy pod Grunwaldem. W 1775 roku jako 30 latek przebywając w Wiedniu był posłem wiedeńskim gdzie reprezentował Polskę. Pisał listy do matki Kasi będąc zakochanym w młodzieńczej Austriaczce jak wyznawał i nie uzyskał zgody na jej ożenek. Był rezydentem Polski przy Dworze Wiedeńskim u bogobojnej cesarzowej Marii Teresy [1717- 1780] i Józefa II [1765]. Monarchini, która zmuszona płacząc podpisała akt pierwszego rozbioru Rzeczypospolitej 1777 roku jak podają źródła historyczne. W czasie drugiego rozbioru Rzeczypospolitej 1793 roku Barnaba przeżył traumę będąc zaproszony do stołu zaborców. Austria jak wiemy nie wzięła udziału w tym rozbiórce. Będąc szambelanem królewskim u ostatniego króla Polski Stanisława Augusta Poniatowskiego obracał się w środowisku dworu i śro-

dowiskach dworsko szlacheckich. Wila- Wieś Brodne wraz z dworem jedna z najstarszych wsi na południowo-wschodnim [lewobrzeżny] Mazowszu na dawnej Ziemi Gostynińskiej[gostynińskiej] dziś Łowickiej stała się jego własnością. Była to ojcowizna nabyta drogą spadku po śmierci matki Katarzyny. W 1793 wsią i dworem brodnickim oraz folwarkiem zarządzał Jędrzej Kajak [1748 1812]. Istniejący Browar był w rękach arendarza Żyda Szmula Ickowicza [1783 -]. Karczmę „Wstęp” prowadził Żyd Chaim Kamianin [Beniamin] 1780, Ekonomem Dworu był Franciszek Kołakowski. Rolę nauczycielki-guwernantki pełniła panna Anna Bayson. Która zmarła 29 marca 1815 roku. Pracę na dworze Zawiszów miało wiele osób prócz 24-osobowej służby. Wiemy to z akt kościelnych Urzędu Stanu Cywilnego w parafii Kiernozia. Jak wiemy z tablicy epitafijnej nagrobka Barnaba Czarny Zawisza był odznaczony kawalerem Orderu Świętego Stanisława. Było to prestiżowe odznaczenie królewskie epoki Oświecenia za dobrą i służebną pracę. Takie odznaczenie posiadał starosta gostyniński Maciej Łączyński herbu Nałęcz ojciec Marii Walewskiej. Będąc ostatnim szambelanem króla St.A. Poniatowskiego pełnił służbę przy królu jako wysoki urzędnik państwowy. Podczas spotkań towarzyskich, uroczystości dworskich jak ucztę, bale, zabawy i wszelkiego rodzaju imprezy. Uczestniczył zapewne wraz ze starostą gostynińskim w obiadach czwartkowych u króla. W 1777 roku objął urząd podstolego po Franciszku Mikorskim herbu „Ostoja” ze Słubic w ówczesnym mieście Królewskim w Gąbinie. Pełnił go do końca życia tj. upadku Księstwa Warszawskiego [1807- 1815] i końca epoki Oświecenia i Bonapartyzmu. W dobie obrad Sejmu Wielkiego jako regalista należał do gorących zwolenników Konstytucji 3 Maja. Był też aktywnym członkiem Zgromadzenia Przyjaciół Konstytucji Rządowej 3 Maja. Jako poseł ziemi gostynińskiej na Sesji Sejmowej kilkakrotnie zabierał głos. Brał udział w pracach na rzecz ujednolicenia jurysdykcji w Koronie i Litwie. Na pierwszym posiedzeniu klubu znalazł się w składzie deputacji do ułożenia projektu względem Sejmików. Był członkiem i posłem Sejmu Wielkiego gdzie odgrywał dość istotną rolę wśród szlachty gostynińskiej. Uważany za wybitną postać XVIII wieku. W 1788 roku Sejm Czteroletni ustalił dla wszystkich dzień sejmowania- sejmikowania 18 sierpnia jak pisała Gazeta Gostynińska nr 9 str. 9 w 1994 roku. W roku 1790 Barnaba postował jako Podstoli gąbiński ziemi

gostynińskiej [brodnickiej] województwo rawskie. Dnia 16 listopada 1790 roku na Sejmiku Ziemi Gąbińskiej wybrała szlachta ziemi gostynińskiej wybrała dwóch posłów na Sejm Wielki. Byli to; Walenty Rządowski z Dąbrówki - podczasy - komisarz cywilny wojsk. ziemi gostynińskiej i Barnaba Zawisza Czarny z Brodnego Podstoli gąbiński pisał Janusz Szczepański. „Dzieje Gąbina do 1945 roku; s. 40- 41. Przysięgali oni na instrukcje, że będą popierać elekcyjność tronu w Polsce, ustawy wojskowe o 100 tysięcznej Armii żądając jednocześnie przywilejów szlacheckich. Dnia 10 maja 1791 r. Barnaba zabierał głos w sprawach cywilno-sądowych. W dniu 27 listopada 1791 poseł Barnaba podjął temat w sprawie opłat z królewskich, których na ziemi gostynińskiej było kilkanaście nawet 22. Jak podają niektóre źródła w tym Strzelce i Lucień starosty gostynińskiego [gostynińskiego] Macieja Łączyńskiego. Gdzie pod jego administracją znajdowało się 676 wsi. Powtórnie zajął głos w powyższej sprawie dnia 27 marca 1792 roku. Pisał Finkiel I, 1955 s. 302 poz. 5359- Rymszyzna Mar. Gabinet Stanisława Augusta 1962 s. 78 Ossolineum. Miejsce obrad posłów ziemi gostynińskiej był kościół św. Mikołaja w Gąbinie [z braku lokum].

Pochówek

W dniu 26 lutego 1815 roku na ziemi gostynińskiej w swojej wsi Brodne, parafii Kiernoza w wieku 71 lat o północy odszedł do Pana Jaśnie Wielmożny Barnaba Czarny Zawisza. Ostatni Szambelan Polskiego Dworu - Podstoli gostyniński. Pozostawił ukochaną żonę Krystynę podstolinę wraz z dziećmi, krewnych i znajomych. Miał 12 wnuków i 8 wnuczek oraz pięć siostr. Wraz ze śmiercią podstolego gostynińskiego wygasł ród Zawiszów. Dwór brodnicki i wieś Brodne okryły się żałobą i smutkiem. Jak wspominają najstarsi mieszkańcy wsi. Z przekazów ustnych pradziadków, dziadków.

Miał „królewski” pogrzeb przypominający sarmacki rytuał ze strażą honorową i przepychem. Odszedł ostatni Szambelan króla - Podstoli gostyniński [gostyniński] poseł na Sejm Wielki. Było to wielkie żałobne wręcz podniosłe wydarzenie ale i zapewne kosztowne. Wcześniej zmarł 12 marca 1781 roku chorąży gostyniński Podstoli sochaczewski Antoni Łączyński dziadek Marii Walewskiej właściciel Rybna. Po nim odszedł do Pana syn jego starosta gostyniński Maciej Łączyński. Było to dnia 5 kwietnia 1795 roku - uczestnik powstania kościuszkowskiego gdzie został ranny. Zanim ciało Barnaby od-

prowadzono w ostatnią drogę, odbyły się modły żałobne w salonie Dworu Brodnickiego. Udział w nich wzięli oprócz pięciu rodów spokrewnionych dziedziców z sąsiednich dworów jak Osiny, Osiek, Czerniew, Chrusle, Sanniki, Studzieniec, Brzozów, Boża Wola, Rybno, Giżyce, Ostrowce i Kiernoza. W uroczystości żałobnej-ostatnim pożegnaniu wzięli udział też urzędnicy z Gąbina i Gostynina burmistrzowie wraz z burmistrzem miasta Kiernozi Pawełm Stępczyńskim-Stempczyńskim. W oddaniu hołdu zmarłemu wzięli udział również poddani chłopci wsi Brodne, służba dworska, Żydzi a także ubodzy i żebracy. Ostatni dostali jałmużnę. Orszak żałobny z udziałem ks. prob. Józefa Demytrego Budnego i przybyłych żałobników ludności okolicznych wsi przybył do krzyża przy plebanii kiernożkiego kościoła. Gdzie nastąpiło pożegnanie zmarłego z mieszkańcami Dworu Kiernożkiego i miasteczka Kiernoza. Stąd nastąpiło wniesienie trumny z ciałem zmarłego do świątyni kiernożkiego kościoła p.w. św. Małgorzaty w Kiernozi. Dnia 28 lutego 1815 roku odbyło się ostatnie żałobne pożegnanie.

Została wystawiona na drewnianym katafalku zw. „zamkiem boleści” trumna a przy niej srebrne świeczniki z palącymi się świecami i złamana świeca pochodnia jako symbol przeżycia. W uroczystościach żałobnych wzięli dostojnicy kościoła cywilni, urzędnicy oraz burmistrzowie miast Kiernozi, Osmolina, Gąbina, oraz Gostynina miasta powiatowego. Ostatnie pożegnanie ze zmarłym przebiegało w smutku wielkiej traumy, żałobie i powadze. Mowę pogrzebową wygłosił ksiądz proboszcz Józef Demetriusz Budny pełniący również obowiązki kierownika Urzędu Stanu Cywilnego. Obyczaj staropolski jak podają historycy, nakazywał pochówek możliwych według rytuału sarmackiego. Królowało przecież hasło: „szlachcic na zagrodzie równy wojewodzie”. Zmarły ubrany był zapewne w strój staropolski. Nie zachował się portret zmarłego jak i jego żony Krystyny. Zmarły pożegnał żonę podstolinę i pięć córek z zięciami, krewnych, znajomych i poddanych mieszkańców wsi Brodne i miasta Kiernozi. Trumnę z ciałem pochowano na cmentarzu przykościelnym pod parkanem północno-wschodniej części przy plebanii. Jeszcze do lat 60-tych XX w. wisiała tablica informacyjna trumienna. Kiedy uległa zniszczeniu podczas likwidacji cmentarza. Był to ostatni uroczysty pochówek w ówczesnym Księstwie Warszawskim obwodu gostynińskiego parafii kiernożkiej.

Tablica epitafigina

Herb „Przerowa”

Cztery lata później 18 sierpnia 1819 roku odeszła do świata zmarłych ukochana żona Podstolina Krystyna w wieku 56 lat. Było to już w nowej rzeczywistości w Królestwie Polskim. Oboje Zawisze brodnicy są upamiętnieni klasycystycznym nagrobkiem na południowej stronie nawy przy kaplicy Łączyńskich w kościele p. w. św. Małgorzaty w Kiernozi. Pomnik nagrobny ufundowały w dowód wdzięczności córki. Twórca - autor pomnika jak i data powstania są nieznane. foto. Nagrobek kościelny Zawiszów to jeden z najpiękniejszych zabytków, pamiątek kultury sakralnej. Wykonany z piaskowca w formie bryły prostokątnej zwężający się ku górze a na niej krzyżujące się pochodnie skierowane w dół, odwrócone literami V i N jako symbole zgasłego życia. Po lewej i prawej stronie dwie płaczki opłakujące zmarłego. W górnej części nagrobka znajduje się urna, być może z prochami zmarłych Zawiszów. Nieznane są informacje o ekshumacji i kremacji zmarłych. Tablica epitafigina wykonana z czarnego marmuru jako symbol żałoby informuje nas kim był Barnaba Zawisza.

*„On był Ojców przykładem
Ona Matek wzorem,
Oboje Cnot domowych
najpiękniejszym zbiorem,
A gdy Ojczyzna do swych usług zawołała*

Czcila go wdzięczność ziomków, głosiła go chwała”.

Nad tablicą znajduje się herb rodu Zawiszów „Przerowa”.

Herby „Przyrowa” i „Przerowa”

Pierwotnym herbem rodowym Zawiszów był herb „Przyrowa” którym pieczętował się senior Józef Czarny Zawisza właściciel wsi Brodne.

Opis h. „Przerowa”

-tarcza-pole herbu ,tło czerwone;
-godło-sztandar koloru żółtego
z drzewcem;

-flaga żółta w tle czerwonym, co
świadczy o rycerskości rodu Zawiszów;
-labry-chusty boczne tarczy chroniły
hełm przed deszczem przy wyprawach
krzyżowych do Ziemi Świętej;

-hełm-czerwień awers, żółć rewers
umieszczony na pancerzu nad tarczą
określał przynależność do stanu rycer-
skiego;

-korona na hełmie z pięcioma gałkami
zdobiła go oznaczając stan szlachecki-
[u hrabiego było ich dziewięć];

-nad koroną trzy strusie pióra. Tak
można w skrócie przedstawić ana-
tomię herbu Zawiszów. Tak można
w skrócie przedstawić anatomię herbu
Zawiszów. Nasz słynny Zawisza Czarny
z Garbowa miał herb „Sulima”, który
używali Kiernoscy. Według Wikto-
ra Hugo „herb to znak algebraiczny
”herb to cały język dla tego ,kto po-
trafi go odszyfrować [...]”-Lech Chmie-
lewski „Tajemnice herbów Polaków”
s. 121.Z rodu Zawiszów h. „Przer-
owa” żył jeszcze w mieście Sobota stryj
Barnaby Cyprian Józef Antoni Zawisza
Czarny .Który zmarł według Madeja
w 1827 roku i został tam pochowany.

Maria Dylik, poetka ludowa z Nato-
lina Kiernozkiego poświęciła Zawiszom
wiersz;

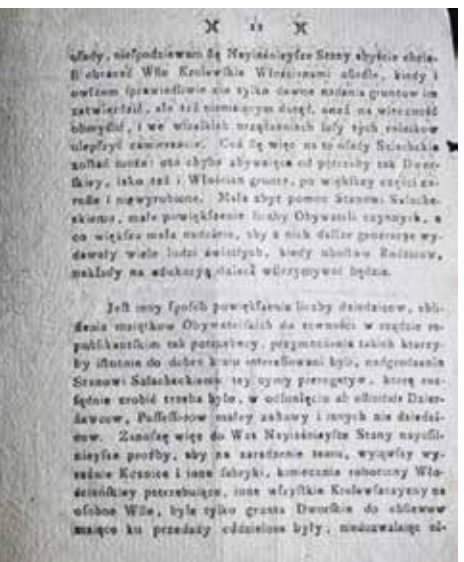
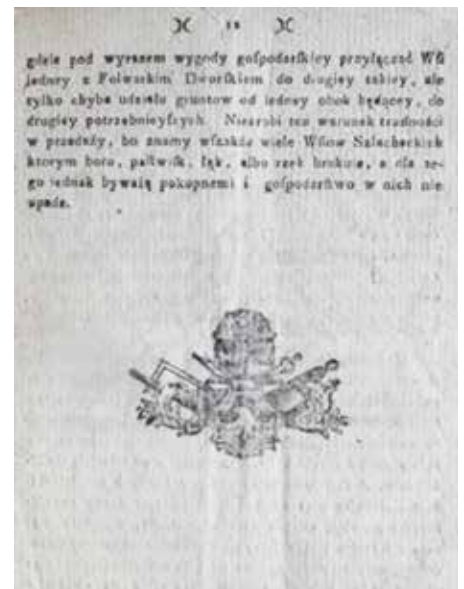
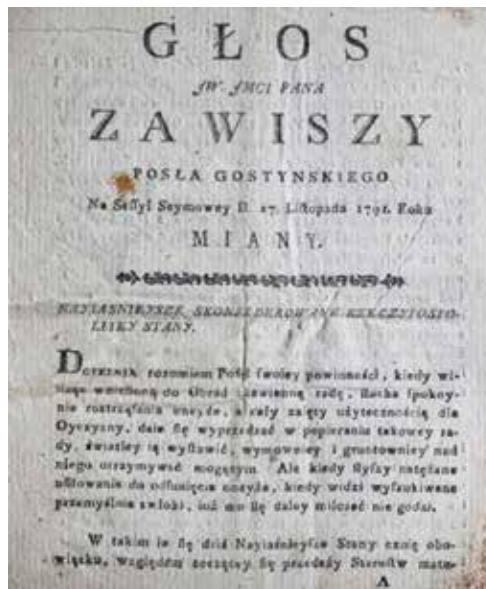
„W kościele parafialnym

-Zawisza Czarny

Z małżonką wraz spoczywa

Gdy wszystko tu rozmyślać

Historia tu odżywa” [1995] „Przysłowie
nam mówi; „Polegaj jak na Zawiszy”.

BARNABA ZAWISZA

Zapiski z podróży po Europie (Anglia, Francja, Wrocław, Drezno) oraz projekt polepszenia rolnictwa w Polsce.

(Autograf Barnaby Zawiszy Czarnego pośła Rzeczypospolitej przy Dworze Maryi Teresy, 1775 – własnoręcznie.)

1/ Observations générales sur l'Angleterre.	str. 1 - 48.
2/ Projet pour augmenter le revenu des terres par la propriété des paysans personnels et pour perfectionner par l'agriculture.	str. 50 - 73.
3/ Mémoire sur la fabrique de draps de M. Van Robais à Abbeville.	str. 75 - 101.
4/ Observations sur la ville de Paris.	str. 103-134.
5/ Wypis niektórych uwag nad miastem Wrocławem.	str. 137-139.
6/ Wypis uwag niektórych nad miastem Drezniem.	str. 140-149.
7/ Observations générales sur la France.	str. 151-194.
8/ Extrait du Dénombrement général des Maisons Collégiales, Résidences, Seminaires et missions des Jésuites dans tous les pays du monde, tirées dans leurs papiers lors de leur expulsion d'Espagne.	str. 195-200.

Spis treści uwag „Zapisków z podróży...”, przepisanych z rękopisu przez praprawnuczkę – Maryszkę Dąbrowską

Akt zgonu Barnaby Czarnego Zawiszy 1815

ZAWISZA Barnaba. Głos Barnaby Zawiszy podstolego gabińskiego posła ziemi Gostyńskiej na Sessyi Seymowej dnia 10 Maia 1791. Roku miany. B.m. i r. (1791), w 4ce, karty 2 nlb.

Komisje Cywilno-wojskowe i Sądowe Jurysdykcje winny złożyć przysięgę posłuszeństwa nowej Konstytucji.

Czartor.

— Głos JWJMCi Pana Zawiszy Posła Gostyńskiego Na Sessyi Seymowej D. 27, Listopada 1791 Roku miany. B.m. i r. (1791), w 4ce, str. 12.

W sprawie królewsczyzn.

Akad. — Czartor. — Inst. Bad. Lit. — Ossol. — Pozn. Uniw. — Warsz. Uniw.

— Głos Barnaby Zawiszy Posła ziemi Gostyńskiej na Sessyi Seymowej dnia 27 Marca 1792 miany. B.m. i r. (1792), w 4ce, k. 4 nlb.

Dot. opłat z królewsczyzn — „Boście doznali Nayaś. Stany ... iak wielu ichność Panow Starostow własność Rzeczypospolitey za swoię poczytuic ...”

Por. Finkel, I, 1955, str. 302, poz. 5359. — Rym-szyna Mar., Gabinet St. Aug., 1962, str. 78.

Ossol.

Mapa powiatu gostyńskiego 1907 wg Atlasu Józefa M. Bazewicza

Mapa dóbr ziemskich Kiernoża w powiecie Gąbin (Gombin) 1802 wg. K.DE. Pertheesa

Wieloletniej sołtys sołectwa Ludwików i byłej radnej

Jadwidze Michalskiej

składamy najszczerze wyrazy współczucia z powodu śmierci męża

Ś.P. Czesława Michalskiego

Rodzinie i bliskim składamy szczerze kondolencje i wyrazy współczucia w tych trudnych chwilach.

Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin
Przewodniczący Rady Miasta i Gminy Gąbin
Pracownicy Urzędu Miasta i Gminy Gąbin

Ś. P. Czesław Michalski zmarł 27 kwietnia 2024 r. w wieku 62 lat.

Msza Święta żałobna odbyła się 01.05.2024 r. o godzinie 11:00 w Kościele Parafialnym w Dobrzykowie.

HISTORIA HERBU GĄBINA

Herb miejski to jeden z najbardziej rozpoznawalnych elementów, który zna chyba każdy mieszkaniec danego miasta. Kto nie łączy Warszawy z charakterystyczną syrenką albo Płocka z bazyliką katedralną? Wreszcie kto z naszych mieszkańców nie kojarzy strzelistej białej bramy z czerwonym dachem na błękitnym tle, którą widzimy na drukach urzędowych, stronach internetowych czy w kwartalniku, który właśnie państwo czytacie? Herb identyfikuje daną miejscowość, oddaje jej ducha, historię i tożsamość. Jest to element naszego dziedzictwa.

Herby mają swoje korzenie w czasach starożytnych. W antycznej Grecji oraz w Rzymie wykorzystywano znaki na monetach, pierścieniach oraz dokumentach urzędowych. Jednak herby, jakie znamy dziś poczęły pojawiać się w Europie dopiero około XII wieku. Do Polski trafiły nieco później bo w wieku XIII. Stanowiły one początkowo część pieczęci książęcych. Z kolei pierwsze herby miejskie widnieją na dokumentach z końcówki XIV wieku.

Pierwszy gąbiński herb łączy się z pieczęcią miejską z 1481 r. Gąbin, którego lokacja datowana jest na 1322 rok, został wcielony w 1462 r. do Korony Królestwa Polskiego. Miasto otrzymało wtedy liczne przywileje i to z tego czasu pochodzi wspomniany wizerunek. Niestety jest on zatarty. Jedyne co można przeczytać to napis GAMBINEN. Kolejna archiwalna pieczęć miejska datowana jest na rok 1526. Gotycka baszta forteczna z bramą otwartą, zakratowaną, oknem w górnej części i spiczastym dachem oraz opisem SIG OPIDI GVNBIN to najstarszy, możliwy do identyfikacji element herbowy, do którego zresztą nawiązuje współczesny herb miasta. Kolejna pieczęć, powstała jeszcze w XVI wieku. Przedstawia prawdopodobnie front kościoła z dwiema spiczastymi wieżami po bokach. Widnieje na niej napis SIGILVM + CIVITATIS + GVMBINENSEN. Nieco inną formę przybrał gąbiński herb w XVII wieku. Na owalnej pieczęci z 1678 roku zauważyć możemy mur forteczny bez bramy z 3 basztami. W okresie rozbiorów powstał kolejny

projekt miejskiego herbu. w 1847 roku przygotowano rysunek, nawiązujący do pieczęci z 1526 roku. Nie został on jednak zatwierdzony.

W 1938 roku numizmatyk i historyk Marian Gumowski w pracy „Herby miast województwa warszawskiego” zbadał historię gąbińskich pieczęci, przyjmując (zgodnie z zasadą ustalania herbu miejskiego, mówiącą o nawiązaniu do najstarszej zachowanej pieczęci miejskiej) za herb Gąbina wieżę z bramą, oknem i spiczastym dachem. Ustalił również barwy herbu: pole srebrne (białe), wieża czerwona, dach błękitny. Podobne barwy przyjęto w opracowaniu „Polskie herby miejskie” z 1963 roku. Polskie Towarzystwo Heraldyczne, do którego w 1994 roku zwrócono się o opinię na temat herbu Gąbina (z listem wystąpiło Towarzystwo Miłośników Ziemi Gąbińskiej), za najbardziej poprawny rysunek i zestaw barw przyjęło ten, znajdujący się w publikacji „Miasta polskie w tysiącleciu” (1967 r.): pole srebrne (białe), wieża czerwona, dach, okno i krata w bramie czarne. Wybór ten umotywowano wysoką jakością publikacji, która konsultowana była przez najwybitniejszych ówczesnych heraldyków miejskich.

Heraldyczne, do którego w 1994 roku zwrócono się o opinię na temat herbu Gąbina (z listem wystąpiło Towarzystwo Miłośników Ziemi Gąbińskiej), za najbardziej poprawny rysunek i zestaw barw przyjęło ten, znajdujący się w publikacji „Miasta polskie w tysiącleciu” (1967 r.): pole srebrne (białe), wieża czerwona, dach, okno i krata w bra-

mie czarne. Wybór ten umotywowano wysoką jakością publikacji, która konsultowana była przez najwybitniejszych ówczesnych heraldyków miejskich.

Czemu więc dzisiejszy herb wygląda inaczej? W wydanej w 1960 roku publikacji, wspomniany wcześniej Marian Gumowski zaproponował nowe barwy herbu: pole błękitne, wieża biała, dach czerwony. Ta właśnie wersja została przyjęta i funkcjonuje do dziś. Ustawa z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach reguluje prawo funkcjonowania herbów poszczególnych miast, nadając kompetencje w zakresie ich ustalania radom miejskim i gminnym.

OBECNY HERB

Oczywiście możemy dziś dokonać korekty i ustanowić heraldycznie najbardziej poprawny herb Miasta i Gminy Gąbin, jednak przez prawie pół wieku biała wieża z czerwonym dachem na błękitnym tle mocno wpisała się w historię i tożsamość naszego miasta i samorządu. Sam w sobie legitymizuje i uzasadnia to poprawność obecnego herbu. W końcu Miasto i Gmina Gąbin to nie tylko mury, herby i dokumenty a przede wszystkim ludzie.

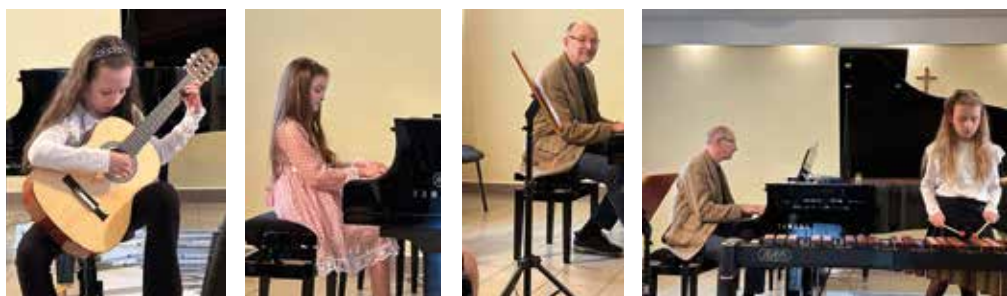
W opracowaniu wykorzystałem opracowania:

- W. Wittyg, „Pieczęcie miast dawnej Polski”, zeszyt II, Kraków-Warszawa, 1908 r.
- M. Gumowski „Herby miast województwa warszawskiego”, Warszawa, 1938 r.
- Autor zbiorowy, „Miasta polskie w tysiącleciu”, tom II, Wrocław-Warszawa-Kraków, 1967
- Odpowiedź Polskiego Towarzystwa Heraldycznego na pismo z dnia 14.12.1994 r. w sprawie herbu Gąbina, zbiory Towarzystwa Miłośników Ziemi Gąbińskiej.

Dziękuję za wsparcie i udostępnienie materiałów źródłowych panu Lechowi Łukaszewskiemu, wiceprezowski Towarzystwa Miłośników Ziemi Gąbińskiej.

Koncert Uczniów Klas I c-6

15 kwietnia 2024 r. był ważnym dniem dla Naszych najmłodszych Uczniów, którzy zaprezentowali się pierwszy raz przed publicznością. Koncert cieszył się dużym zainteresowaniem, a każdy artysta dostał wsparcie poprzez gromkie brawa.

Na scenie zaprezentowali się: Agata Wasiak (fortepian), Magdalena Kaczorowska (flet poprzeczny), Łucja Cierlicka (klarnet), Maja Tarczyńska (fortepian), Julia Karolewska (fortepian), Agata Gil (skrzypce), Tobiasz Wachaczyk (perkusja), Marcelina Kołodziejczyk (gitara), Laura Lewandowska (fortepian), Julia Cieślak (klarnet), Oliwia Dolniak (skrzypce), Aleksander Panek (gitara), Zuzanna Ziółkowska (perkusja), Zofia Zielińska (gitara) oraz Laura Matusiak (fortepian).

Uczniom akompaniowali: dr Zbigniew Merecki oraz Pani Olga Fidos-Czuba.

*Opracowanie i fot.:
Szkola Muzyczna I st. w Gąbinie*

Noc Muzeów 2024

19 maja 2024 r. odbyła się Noc Muzeów 2024 w Zamku-Muzeum w Oporowie. Zwiedzającym czas umiliły minirecitale muzyczne w wykonaniu uczniów Szkół Muzycznych z Kutna, Łodzi oraz Gąbina.

Na początku wystąpił Maciej Domagała z klasy fortepianu dr hab. Jarosława Domagały. Później na scenie pojawili się:

- Piotr Świątkowski z klasy gitary Pani Pauliny Garlińskiej,

- Jerzy Chrzszczewski z klasy akordeonu Pana Macieja Kałamuckiego,
- Klaudia Dolniak z klasy piosenki prof. dr hab. Anny Jeremus-Lewandowskiej,

- Hanna Leonarcik z klasy piosenki dr Danuty Dudzińskiej-Wieczorek
- Zofia Leonarcik z klasy fortepianu Pani Joanny Domagała.

*Opracowanie i fot.:
Szkola Muzyczna I st. w Gąbinie*

VII Szkolny Konkurs dla Pianistów „Fortepian dla Wszystkich”

20 maja 2024 r. odbył się VII Szkolny Konkurs dla Pianistów „Fortepian dla Wszystkich”. Celem konkursu była popularyzacja muzyki fortepianowej oraz propagowanie kultury muzycznej. W Jury zasiadli: dr hab. Jarosław Domagała – przewodniczący, dr Zbigniew Merecki, mgr Olga Fidos-Czuba oraz mgr Joanna Domagała. W Konkursie wzięło udział 17 uczestników, podzielonych na trzy grupy. Wyniki Konkursu przedstawiają się następująco:

Grupa I:

Nagroda:

Kinga Józwik, Ignacy Antoni Kraszewski, Zofia Leonarcik oraz Karolina Rzepecka,

Wyróżnienie:

Julia Karolewska, Laura Lewandowska, Laura Matusiak, Maja Tarczyńska, Lena Tarczyńska, Anna Kaczmarek, Wiktoria Kłys, Oliwia Lis oraz Martyna Pińkowska

Grupa II:

Nagroda:

Wojciech Milczarek

Wyróżnienie:

Julia Tyc oraz Oliwia Ochraska
Grupa III:

Nagroda:

Dominika Frątczak

Wszyscy laureaci otrzymali nagrody i dyplomy. Każdy uczestnik konkursu otrzymał dyplom uczestnictwa oraz upominek. Na zakończenie odbył się koncert laureatów.

Opracowanie i fot.:

Szkoła Muzyczna I st. w Gąbinie

Audycje Muzyczne dla uczniów ze Szkoły Podstawowej w Gąbinie

10 maja 2024 r. odbyły się audycje muzyczne dla uczniów klas 1-3 ze Szkoły Podstawowej im. Marii Konopnickiej w Gąbinie.

Swoim młodszymi koleżankom i kolegom zaprezentowali się:

- Marta Majewska (saksofon),
- Oliwia Dolniak (skrzypce)
- Julia Tyc (fortepian),
- Anna Kaczmarek (fortepian),
- Laura Matusiak (fortepian),
- Anna Domagała (flet poprzeczny),
- Lena Kiełbasa (flet poprzeczny),
- Maria Cieślak (flet poprzeczny),
- Julia Cieślak (klarnet),

- Krzysztof Kowalczyk (klarnet),
- Patryk Czarkowski (gitara),
- Piotr Pleczyński (akordeon),
- Barbara Wilińska (akordeon),
- Julia Dudkiewicz (perkusja) oraz
- Helena Lorenz (perkusja).

Uczniom akompaniował Pan Włodzimierz Sieczkowski.

Opracowanie i fot.:

Szkoła Muzyczna I st. w Gąbinie

Koncert z okazji Dnia Mamy

28 maja 2024 r. odbył się Koncert z okazji Dnia Mamy. W ramach zajęć rytmicznych wystąpili uczniowie klas I-III. Wydarzenie cieszyło się dużym zainteresowaniem. Każda klasa przygotowała krótki program artystyczny. Młodych aktorów przygotowała Pani Iwona Niemyjska, a akompaniował dr Zbigniew Merecki. Na koniec wystąpił chór szkolny pod kierunkiem Pani Iwony Niemyjskiej.

*Opracowanie i fot.:
Szkoła Muzyczna I st. w Gąbinie*

II Ogólnopolski Konkurs Instrumentalny „VIRTUOSO!”

Z początkiem maja rozstrzygnięto II Ogólnopolski Konkurs Instrumentalny dla uczniów szkół I i II stopnia - „VIRTUOSO!”. Organizatorem konkursu była Fundacja Wspierająca Rozwój Kultury „Aulos”. Patronat Honorowy objął Prezydent Miasta Torunia Michał Zaleski. W skład jury weszli: dr Szymon

Stec (Przewodniczący Jury), dr Mirosław Pachowicz, dr Malwina Mikołajczak-Lutrzykowska, dr Michał Marcol, Agnieszka Bartoszewicz, dr Ying Han (Chiny), Triin Ruubel-Lilleberg (Estonia), Yibai Chen (Szwajcaria).

Wśród laureatów konkursu znalazł się uczeń Szkoły Muzycznej I stopnia

im. S. Moniuszki w Gąbinie -Jakub Krawczyk. Uczeń Pana Mariusza Hejnickiego zdobył Wyróżnienie I stopnia w grupie I kategorii B. Jakubowi akompaniował dr Zbigniew Merecki.

*Opracowanie i fot.:
Szkoła Muzyczna I st. w Gąbinie*

II Malborskie Prezentacje Fortepianowe „Pierwszaki na estradzie”

23 maja 2024 r. odbyła się druga edycja Malborskich Prezentacji Fortepianowych „Pierwszaki na estradzie”. Organizatorem Konkursu była Państwowa Szkoła Muzyczna I stopnia im. I. J. Paderewskiego w Malborku oraz Stowarzyszenie Miłośników Muzyki w Malborku. W Konkursie wzięło udział 44 uczniów z klas pierwszych ze wszystkich typów szkół muzycznych

I stopnia z całej Polski. Występy oceniało jury w składzie: Pani Beata Popis, Pani Paulina Kuklińska oraz Pani Marta Osowska-Utrysko.

Laura Lewandowska – uczennica Naszej Szkoły zajęła III miejsce. Laure do Konkursu przygotowała Pani Joanna Domagała.

*Opracowanie i fot.:
Szkoła Muzyczna I st. w Gąbinie*

London International Chopin Competition for Young Pianists 2024

5 marca 2024 r. został rozstrzygnięty Międzynarodowy Konkurs Chopinowski dla Młodych Pianistów w Londynie 2024. Konkurs, powołany został w 2022 roku we współpracy z Piotrem Michalikiem, dyrektorem i członkiem komitetu wykonawczego Ogniska Polskiego, Arturem Haftmanem, pianistą o międzynarodowej sławie oraz Jenny Lee, współzałożycielką i dyrektorką SIMA Classics. Ma na celu odkrywać młode talenty i wspierać je. W skład jury Konkursu weszli: Vanessa Larche, Murray McLachlan, Piotr Paleczny, Jianing, Rose Cholomondley, Deniz Gelenbei dyrektor artystyczny Artur Haftman.

Uczeń dr hab. Jarosława Doma-
gały – Maciej Domagała – zdobył
II Nagrodę w kategorii C. Gratulujemy
i życzymy dalszych sukcesów na arenie
międzynarodowej.

Opracowanie i fot.:
Szkola Muzyczna I st. w Gąbinie

Pruszkowskie Akordeonalia 2024

11 maja 2024 r. po raz drugi odbył się Ogólnopolski Konkurs Akordeonowy AKORDEONALIA. Organizatorem Konkursu Państwowa Szkoła Muzyczna I st. im. Witolda Lutosławskiego w Pruszkowie we współpracy ze Stowarzyszeniem Akordeonistów Polskich. Konkurs został objęty patronatem honorowym Prezydenta miasta Pruszkowa. W Jury zasiadli: prof. dr hab. Klaudiusz Baran – przewodniczący, mgr Krzysztof Bury, mgr Maciej Kałamucki oraz mgr Krzysztof Lutrzykowski.

Jerzy Chrzaszczewski zajął II miejsce w grupie B. Jerzyka do Konkursu przygotował Pan Maciej Kałamucki.

Opracowanie i fot.:
Szkola Muzyczna I st. w Gąbinie

Międzynarodowy Konkurs Muzyki Polskiej dla dzieci i młodzieży „ESSA!”

W dniach 25-26 kwietnia 2024 r. odbył się Międzynarodowy Konkurs Muzyki Polskiej dla dzieci i młodzieży „ESSA!”. Organizatorem Konkursu było Stowarzyszenie Tarasy Kultury i Fundacja „Muzyka do Potęgi”. Patronat honorowy nad wydarzeniem objął Wizytator Regionu Łódzkiego – Pan Marcin Walicki. W Jury zasiadli: dr hab. Agata

Górska-Kołodziejska, dr hab. Karina Gidaszewska, dr hab. Maciej Staszewski, dr Mateusz Wojtki, dr Dariusz Sprawka, dr Wiesław Ochwat, mgr Katarzyna Zając-Caban oraz dr hab. Leszek Kołodziejski.

Hanna Leonarcik zdobyła wyróżnienie w II grupie solistów. Nasza uczennica wykonała utwór Fryderyka

Chopina Życzenie oraz Mieczysława Karłowicza Zaczarowana królewna. Hani podczas występu akompaniował Pan Włodzimierz Sieczkowski, a do Konkursu przygotowała ją dr Danuta Dudzińska-Wieczorek.

Opracowanie i fot.:
Szkoła Muzyczna I st. w Gąbinie

VII Paris International Music Competition

Włoskie Stowarzyszenie Kulturalne Melos APS zorganizowało VII Paryski Międzynarodowy Konkurs Muzyczny, który odbył się w formie on-line. W Konkursie wzięli udział uczniowie z: Włoch, Bułgarii, Irlandii, Litwy, Polski, Białorusi, Kazachstanu, Tajlandii, Chin oraz Kanady. W jury zasiadli: Antoine Bouvy (Francja), Alberto Urroz (Hiszpania), Antonella Ceravolo (Włochy), Aleksandra Pstrągowska (Polska), Katarzyna Kaczorowska (Polska), Izabela Grzybek (Polska).

Maciej Domagała zdobył I Nagrodę w kategorii E. Uczeń Naszej Szkoły zdobył 98/100 punktów. Dyplom Honorowy dla Nauczyciela otrzymał nauczyciel Macieja – dr hab. Jarosław Domagała.

Link do występu Macieja:

https://www.youtube.com/watch?v=sp_DYY_h3nU.

Opracowanie i fot.:
Szkoła Muzyczna I st. w Gąbinie

VII Kujawsko-Pomorski Konkurs Fletowy

20 kwietnia 2024 r. odbył się VII Kujawsko-Pomorski Konkurs Fletowy dla uczniów szkół muzycznych I stopnia. Organizatorem konkursu było Stowarzyszenie „Edukacja Muzyczna Drogą Sukcesu” w Solcu Kujawskim, a współorganizatorem - Szkoła Muzyczna I stopnia im. Fryderyka Chopina w Solcu Kujawskim, Urząd Miasta i Gminy Solec Kujawski oraz Stowarzyszenie Rozwoju Solca Kujawskiego. W skład jury weszli: dr hab. Renata Guzik (pre-

wodniczący), Agnieszka Bartoszewicz i Elżbieta Bieńkowska-Sarba.

Uczennica Szkoły Muzycznej I stopnia w Gąbinie – Anna Domagała zdobyła wyróżnienie II stopnia w grupie I. Uczennicę przygotowała Pani Jolanta Andrysiak.

*Opracowanie i fot.:
Szkoła Muzyczna I st.
w Gąbinie*

Warsztaty gitarowe pod kierunkiem prof. Ryszarda Bałauszko

18 kwietnia 2024 r. Naszą Szkołę ponownie odwiedził prof. Ryszard Bałauszko z Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie.

Ryszard Bałauszko ukończył studia muzyczne po indywidualnym toku studiów w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie w klasie Marcina Zalewskiego. Następnie otrzymał stypendium rządu Hiszpanii i studiował w Conservatorio Superior w Alicante w klasie Jose Thomasa. Swoje umiejętności doskonalił na wielu międzynarodowych kursach muzycznych.

W swojej 35 letniej praktyce pedagogicznej wykształcił wielu gitarzystów, którzy legitymują się wybitnymi sukcesami na wielu międzynarodowych konkursach oraz znaczącymi osiągnięciami koncertowymi, fonograficznymi i pedagogicznymi.

Za wybitne osiągnięcia pedagogiczne otrzymał nagrodę I st. Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, nagrodę I st. Dyrektora CEA, oraz medal Zasłużony Dla Kultury Polskiej.

Koncertuje solo, kameralnie i jako solista z orkiestrami symfonicznymi. Występował na wielu festiwalach mu-

zycznych m.in. Warszawska Jesień, czy Międzynarodowy Festiwal w Łańcutcie.

Prowadzi liczne kursy i lekcje mistrzowskie w Polsce, Niemczech, Słowacji, Hiszpanii. Jest zapraszany do prac w jury do wielu krajowych i międzynarodowych konkursów w Polsce i zagranicą. Wielokrotnie przewodniczył jury na międzynarodowych konkursach.

W warsztatach uczestniczyli uczniowie klasy gitary Szkoły Muzycznej I stopnia im. Stanisława Moniuszki w Gąbinie. Zwracano szczególną uwagę na przyjmowanie właściwej postawy z instrumentem oraz prawidłowy układ rąk i aparatu gry. Pracowano nad wydobywaniem pełnego i czystego dźwięku w interpretacji utworów. Zwracano uwagę na umiejętność dostrzegania i eliminowania własnych błędów i wykonywania ćwiczeń pomagających w rozwiązywaniu problemów związanych z grą na instrumencie.

*Opracowanie i fot.:
Szkoła Muzyczna I st. w Gąbinie*

Warsztaty Perkusyjne pod kierunkiem Pana Jakuba Krawczyka

Jakub Krawczyk obecnie jest studentem w Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu.

W warsztatach uczestniczyli uczniowie klasy perkusji Pani Barbary

Pałki. Uczniowie doskonalili technikę gry na instrumentach perkusyjnych. Zwracano uwagę na umiejętność dostrzegania i eliminowania własnych błędów i wykonywania ćwiczeń poma-

gających w rozwiązywaniu problemów związanych z grą na instrumencie.

Opracowanie i fot.:

Szkoła Muzyczna I st. w Gąbinie

XII Ogólnopolski Konkurs Perkusyjny

W dniach 26-30 kwietnia 2024 r. odbył się XII Ogólnopolski Konkurs Perkusyjny dla uczniów szkół muzycznych I i II stopnia. Organizatorem Konkursu był Zespół Państwowych Szkół Muzycznych im. Feliksa Nowowiejskiego w Szczecinie. W Jury zasiadli: prof. dr hab. Piotr Biskupski – przewodniczący, dr hab. Miłosz Pękala oraz Rafał Krzanowski.

Tobiasz Wachaczek – uczeń klasy I c-6 otrzymał wyróżnienie specjalne

w grupie I. Uczestnicy mieli do wykonania dwa utwory:

- na werblu: Whistling Waltz – W. Schinstine (Drum Tunes, vol. 1) oraz

- na dzwonkach: Menuett – Georg Friedrich Händel (Percussion Music for Beginners – L. Zempleni).

Tobiasza do Konkursu przygotowała Pani Barbara Pałka.

Opracowanie i fot.:

Szkoła Muzyczna I st. w Gąbinie

XX Regionalny Konkurs Akordeonowy

W dniu 12 kwietnia 2024 r. odbył się przesłuchania do XX Regionalnego Konkursu Akordeonowego. Organizatorem Konkursu była Państwowa Szkoła Muzyczna I i II st. im. I. J. Paderewskiego w Piotrkowie Trybunalskim wraz z Radą Rodziców przy Państwowej Szkole Muzycznej I i II st. im. I. J. Paderewskiego w Piotrkowie Trybunalskim. Patronat nad wydarzeniem objął Prezydent Miasta Piotrkowa Trybunalskiego. 13 kwietnia 2024 r. Jury, w skład którego weszli: prof. dr hab. Bogdan Dowłasz – przewodniczący, Piotr Frąs oraz Natalia Kowalska, ogłosiło wyniki Konkursu.

Jerzy Chrzęszczewski, uczeń Pana Macieja Kałamuckiego, zdobył III Nagrodę w kategorii II. Jerzyk wykonał następujące utwory: A. Gawriłow – Suita dziecięca cz. I, II, III, B. Dowłasz – Sonatina piccola cz. III, M. Kałamucki – Taniec bałkański.

Występ Jerzego (0:00;9:30):

<https://www.youtube.com/watch?si=rC1GGknMYAKy17Ui&v=N5u-z10AgcxA&feature=youtu.be>

Opracowanie i fot.:

Szkoła Muzyczna I st. w Gąbinie

Uroczyste otwarcie inwestycji szkolnych – ekopracownia w Szkole Podstawowej w Dobrzykowie

W środę, 20 marca odbyło się uroczyste otwarcie nowoczesnej ekopracowni w Szkole Podstawowej w Dobrzykowie.

Wojewódzki Fundusz
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej
w Warszawie

Dobrzykowska szkolna ekopracownia to innowacyjne i nowoczesne centrum, w którym młodzież zdobywać będzie wiedzę ekologiczną oraz rozwijać postawy odpowiedzialności za obecny i przyszły stan środowiska. Miejsce to uatrakcyjni zajęcia dydaktyczne i uaktywni młodzież do podejmowania działań proekologicznych oraz pozwoli na organizację ciekawych zajęć w grupach. W ramach projektu, przygotowanego przez samorząd Miasta i Gminy Gąbin i skierowanego dla dobzykowskiej szkoły podstawowej; kompleksowo wyremontowano i zaadaptowano szkolne pomieszczenie. Zakupiono także meble oraz sprzęt komputerowy, niezbędny do prowadzenia zajęć. Dzięki powstaniu ekopracowni zrealizowane będą także dwa projekty edukacyjne dla 120 osób oraz przeprowadzone zajęcia dydaktyczne

Wartość projektu: 85 382,86 zł

dla 380 uczniów. Projekt przeprowadzony był w ramach programu Regionalnego Wsparcia Edukacji Ekologicznej realizowanego przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie. Samorząd Miasta i Gminy Gąbin pozyskał na ten cel 73 114,40 zł.

Uroczystego otwarcia pracowni dokonał Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadczyk wraz z Dyrektorką Danutą Jakubowską. Wśród gości obecnych na uroczystościach byli radni miejsko-gminni, dyrektorzy szkół z terenu gminy oraz przedstawiciele lokalnych NGO. Otwarcie inwestycji poprzedziły występy artystyczne uczniów, pokaz mody ekologicznej oraz rozstrzygnięcie szkolnego konkursu „Zabytki znam i z odpadów je wykonam”.

Po oficjalnym otwarciu pracowni nastąpiło jej zwiedzanie. Goście mogli wziąć udział w pokazie eksperymentów (przeprowadzonych przez uczniów) oraz zapoznać się z wysokiej klasy sprzętem wspierającym naukę, w który wyposażona jest wspomniana sala.

Beneficjentem końcowym programu jest Szkoła Podstawowa im. Obrońców Dobrzykowa z 1939 r. w Dobrzykowie. Kwota dofinansowania pracowni dotyczącej odnawialnych źródeł energii: 73 114,40 zł.

Wartość projektu: 85 382,86 zł.

Wkład własny: 12 268,46 zł.

Zadanie pn.: „Nasza szkoła pełna energii” dofinansowano dzięki wsparciu Ministerstwa Klimatu i Środowiska, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie”

Opisana wyżej inwestycja to tylko część działań, realizowanych przez lokalny samorząd, przeznaczanych na potrzeby rozwoju szkolnictwa i usług opiekuńczo-wychowawczych. Wśród realizowanych projektów są m. in. modernizacja hal sportowych w Gąbinie i Dobrzykowie, budowa przyszkolonych hal sportowych w Nowym Kamieniu i Czerminie oraz rozbudowa kompleksu szkolnego w Nowym Grabiu.

Opracowanie i fot.: W. Olszewski

XLV edycja konkursu recytatorskiego dla dzieci i młodzieży „Pięknie być człowiekiem”

Regionalne eliminacje konkursu recytatorskiego „Pięknie być człowiekiem” na stałe wpisały się w kulturalny kalendarz Miasta i Gminy Gąbin. 8 maja w Miejsko-Gminnej Bibliotece Publicznej w Gąbinie spotkali się młodzi i nieco starsi miłośnicy poezji, by zaprezentować wybrane przez siebie utwory i zmierzyć z kwalifikacjami do finału XLV edycji konkursu.

Jury konkursowe miało w tym roku nie lada wyzwanie. W eliminacjach regionalnych wzięło udział kilkudziesięciu uczestników, reprezentujących Miasto i Gminę Gąbin oraz gminy Łąck i Słubice. Recytatorzy podzieleni byli na trzy kategorie wiekowe. Tegorocznym motywem przewodnim konkursu są empatia, życzliwość, szacunek i dobroć. Organizatorzy, czyli Książnica Płocka im. Władysława Broniewskiego, chcą zachęcić dzieci i młodzież do recytowania wierszy i fragmentów prozy, inspirujących do tworzenia więzi międzyludzkich, dostrzegania potrzeb innych oraz doceniania korzyści, jakie osiąga się poprzez współpracę i wspieranie bliźnich.

Po wysłuchaniu wszystkich uczestników, jury przystąpiło do oceny i wyboru najlepiej wyrecytowanych utworów. Oceniana była m. in. dykcja, interpretacja tekstu, kontakt z publicznością i ogólny wyraz artystyczny. W skład jury weszli przedstawiciele środowisk bibliotecznych, lokalnych jednostek kultury oraz reprezentująca samorząd Miasta i Gminy Gąbin, Sekretarz Gminy Joanna Stańczak. Laureaci konkursu otrzymali nagrody oraz

możliwość startu w finale konkursu w Książnicy Płockiej – 8 czerwca 2024 r.

Organizatorem regionalnych eliminacji konkursowych była Miejsko-Gminna Biblioteka Publiczna w Gąbinie

Poniżej prezentujemy wyniki konkursu:

Grupa I (klasy szkolne I-III)

1. Maria Stawska ze Szkoły Podstawowej w Łącku
2. Łucja Kielbasa ze Szkoły Podstawowej w Gąbinie
3. Jakub Wiliński ze Szkoły Podstawowej w Gąbinie

Wyróżnienie: Anatol Wachowicz ze Szkoły Podstawowej w Gąbinie

Grupa II (klasy szkolne IV-VI)

1. Hanna Leonarcik ze Szkoły Podstawowej w Gąbinie
2. Helena Lorenz ze Szkoły Podstawowej w Nowym Grabiu
3. Ewa Frąś ze Szkoły Podstawowej w Łącku

Wyróżnienie: Jakub Karolewski ze Szkoły Podstawowej w Nowym Grabiu
Grupa III (klasy szkolne VII-VIII)

1. Zofia Tomczak-Sierakowska ze Szkoły Podstawowej w Gąbinie
2. Nadia Kielbasa ze Szkoły Podstawowej w Nowym Grabiu
3. Agnieszka Gościński ze Szkoły Podstawowej w Czerminie

Warto wspomnieć, iż 8 maja w całym kraju obchodzony jest Ogólnopolski Dzień Bibliotekarza i Bibliotek. Święto ma na celu uhonorowanie pracy bibliotekarzy oraz promowanie roli bibliotek w społeczeństwie. Tradycyjnie, Dzień Bibliotekarza i Bibliotek rozpoczyna Tydzień Bibliotek, który trwa od 8 do 15 maja. W tym czasie biblioteki w całej Polsce organizują różnego rodzaju wydarzenia, mające na celu przyciągnięcie nowych czytelników i podkreślenie znaczenia czytelnictwa.

Opracowanie: W. Olszewski
fot.: MGBP w Gąbinie

Wycieczka do Warszawy w ramach projektu Mazowsze dla młodzieży

28 marca grupa 40 osób najlepszych uczniów ze szkół podstawowych wraz z członkami Młodzieżowej Rady oraz z seniorami wyruszyła w podróż do Warszawy.

Wycieczka zorganizowana przez Burmistrza oraz Młodzieżową Radę Miasta i Gminy Gąbin, była częścią projektu, na który samorząd pozyskał dofinansowanie zewnętrzne. Dzięki temu udało się przygotować wyjazd do stolicy, podczas którego młodzież oraz towarzyszący im nauczyciele ze szkoły podstawowej w Borkach, oraz członkowie Klubu Seniora, zwiedzili Zamek Królewski, Pałac Kultury oraz warszawską starówkę. Wszystko pod okiem wykwalifikowanego przewodnika.

Wycieczka wyruszyła w godzinach porannych z miejskiej starówki. Z uczestnikami wyjazdu spotkał się Burmistrz Krzysztof Jadczak, Sekretarz Joanna Stańczak oraz koordynator projektu Magdalena Osipowicz-Kansy.

Uczestnicy wycieczki otrzymali prowiant na drogę. Burmistrz Krzysztof Jadczak zasponsorował im również posiłek na drogę powrotną.

Organizatorem przedsięwzięcia był Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin oraz Młodzieżowa Rada Miasta i Gminy Gąbin. Wycieczka była częścią projektu pn. „Wzmocnienie działania i podniesienie kompetencji Młodzieżowej

Rady Miasta i Gminy Gąbin” realizowanego w ramach pomocy finansowej z budżetu Województwa Mazowieckiego w ramach instrumentu „Mazow-

sze dla Młodzieży”, na którego wykonanie Miasto i Gmina Gąbin pozyskało dofinansowanie zewnętrzne w wysokości 22 500 zł.

Opracowanie i fot.: W. Olszewski

Drodzy uczniowie, nauczyciele oraz pracownicy oświaty!

21 czerwca pożegnaliśmy kolejny rok szkolny. Nadszedł czas wakacji i zasłużonego wypoczynku. Życzę Wam, by ten nadchodzący okres był przeżyty w sposób owocny i bezpieczny a zbliżające się miesiące wypełniały wspaniałe przygody, spokój i radość. Wypoczęci i z uśmiechem na twarzach, wracajcie do szkół we wrześniu, z głowami pełnymi wspomnień i nowych doświadczeń.

*Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin
Krzysztof Jadczak*

OSP Gąbin w akcji

W niedzielę, 12 maja 2024 roku, doszło do wielkiego pożaru w centrum handlowym przy ulicy Marywilskiej 44 na Białoleśce w Warszawie. Ogień ogarnął cały kompleks, a w kulminacyjnym momencie w działaniach brało udział 78 pojazdów i 254 strażaków PSP i OSP. Wśród walczących z pożarem byli strażacy z OSP Gąbin.

Pożar objął 80% hali. O godzinie 6:27 otrzymaliśmy powiadomienie, po 15 minutach zastęp strażaków wyruszył w drogę. Do zdarzenia zadysponowany został ciężki pojazd ratowniczo-gaśniczy MAN oraz ładowarka. W Warszawie byliśmy po godzinie 8:00 – mówił Marek Wajszczak, jeden z gąbińskich strażaków, biorących udział w akcji. Ładowarka teleskopowa wspierała akcję gaśniczą, rozcinając blachę i umożliwiając strażakom dotarcie do źródeł

ognia na terenie hali. Działania ww. sprzętu były wysoko ocenione przez druhów z innych jednostek. Ładowarka znacząco ułatwiła pracę strażaków i umożliwiła im bezpieczne dotarcie do trudno dostępnych miejsc. Gąbińscy strażacy pracowali przy zdarzeniu do późnych godzin popołudniowych. Do Gąbina strażacy wrócili około godziny 19:00.

OSP Gąbin od 1995 roku funkcjonuje w ramach Krajowego Systemu Ra-

towniczo-Gaśniczego. Dzięki doskonałemu wyposażeniu oraz wyszkoleniu, bierze udział w akcji nie tylko na terenie Miasta i Gminy Gąbina, ale również całego regionu Mazowsza. W 2023 roku strażacy z Gąbina brali udział w 233 akcjach w tym 4 poza własnym obszarem działania.

*Opracowanie: W. Olszewski
fot.: M. Wajszczak*

Miejsko-gminne zawody sportowo-pożarnicze w Troszynie Polskim

W niedzielę 23 czerwca w Troszynie Polskim strażacy z lokalnych jednostek OSP stanęli do sportowej rywalizacji w ramach miejsko-gminnych zawodów sportowo-pożarniczych.

W tym roku zawody odbyły się w Troszynie Polskim. Prace modernizacyjne na stadionie miejskim w Gąbinie, które trwają od wiosny br. sprawiły, iż organizatorzy zmienili miejsce organizacji wydarzenia. Mimo to, Troszyn Polski dobrze zapisał się w pamięci strażaków. Gościnność oraz zaangażowanie gospodarzy, by jak najlepiej przygotować zawody, zaowocowały dobrą atmosferą, zarówno tą sportową jak i rekreacyjną. Otwarcie zawodów zaplanowano na godzinę 9:00. W powitaniu zastępów i odprawie wzięli udział Burmistrz Krzysztof Jadczak, który jak co roku wsparł przygotowanie zawodów i był jednym z organizatorów wydarzenia.

Tegoroczne zawody miały nieco odmienny przebieg w stosunku do poprzednich lat. Forma rywalizacji sportowej na stadionie jest inna niż na otwartych terenach, które charakteryzowały troszyńskie zmagania. Druhowie z 9 jednostek OSP Miasta i Gminy Gąbin wzięli udział w sztafecie, rozwinięciu bojowemu (rozłożenie sprzętu gaśniczego na czas) oraz zawodach dla młodzieżowych drużyn pożarniczych. Rywalizacja odbywała się w linii prostej, co znacząco zmienia charakterystykę, zwłaszcza zawodów sztafetowych. Sportową rywalizację skrupulatnie oceniali zewnętrzni sędziowie, których wydelegowała Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Płocku.

W zmaganiach o tytuł najlepszego zastępu rywalizowało 9 drużyn męskich, 3 drużyny żeńskie oraz 5 MDP. Wśród druhowa najlepsi okazali się strażacy z OSP Czermino, zajmując pierwsze miejsce. Najlepszą drużyną żeńską została OSP Troszyn Polski zaś tytuł najlepszej młodzieżowej drużyny pożarniczej powędrował do OSP Topólno.

Zwieńczeniem sportowych zmagania było wręczenie pucharów. Dokonali tego organizatorzy: zarząd ZOSP RP Gąbin z prezesem Bogdanem Stemplewskim i Komendantem Grzegorzem Brochockim oraz Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin Krzysztof Jadczak. W podsumowaniu wydarzenia uczestniczył także Wicestarosta Płocki Waldemar Zawadzki.

Miejsko-Gminne Zawody Sportowo-Pożarnicze od lat stanowią sprawdzian kondycji i możliwości bojowych

lokalnych zastępów OSP. W zawodach biorą udział zarówno drużyny młodzieżowe, jak i seniorskie. Oczywiście sportowa rywalizacja ma charakter rekreacyjny i stanowi doskonałą okazję do spotkań i zacieśniania więzi między lokalnymi jednostkami strażackimi, jest jednak ważnym sprawdzianem dla organizacji i przygotowania bojowego poszczególnych jednostek.

Organizatorem zawodów sportowo-pożarniczych był ZOSP RP w Gąbinie, Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin. Organizację obchodów wsparli również: OSP Troszyn Polski, OSP Gąbin.

Poniżej prezentujemy tabelę ze szczegółowymi wynikami tegorocznej edycji zawodów sportowo-pożarniczych:

Klasyfikacja generalna zawodów – grupa męska:

1. miejsce OSP Czerwno

2. miejsce OSP Strzemeszno
3. miejsce OSP Troszyn Polski
4. miejsce OSP Dobrzyków
5. miejsce OSP Topólno
6. miejsce OSP Grabie Polskie
7. miejsce OSP Gąbin
8. miejsce OSP Nowy Kamień
9. miejsce OSP Lipińskie

Klasyfikacja generalna zawodów – grupa kobieca:

1. miejsce OSP Troszyn Polski

2. miejsce OSP Czerwno
3. miejsce OSP Nowy Kamień

Klasyfikacja generalna zawodów – Młodzieżowe Drużyny Pożarnicze:

1. miejsce OSP Topólno
2. miejsce OSP Czerwno
3. miejsce OSP Gąbin
4. miejsce OSP Grabie Polskie
5. miejsce OSP Dobrzyków

*Opracowanie: W. Olszewski
fot.: S. Kajak, A. Wiśła*

ŁĄCZY NAS KREW, KTÓRA RATUJE ŻYCIE
BO TĘTNI W NAS DOBRO

Podzielmy się krwią – to bezcenny dar!

Krew była, jest i zawsze będzie potrzebna. Nie można jej wyprodukować w laboratoriach ani pozyskać jej składników przemysłowo. Krew można otrzymać wyłącznie od drugiego człowieka.

Krew może oddać każda zdrowa osoba w wieku 18-65 lat, o wadze ciała powyżej 50 kg, legitymująca się dokumentem ze zdjęciem stwierdzającym tożsamość.

Przed oddaniem krwi dobrze się wyśpij, wypij około 2 litrów płynów, zjedz lekkostrawny, niskotłuszczowy posiłek, ogranicz palenie papierosów i nie pij alkoholu.

Sprawdź na www.twojakrew.pl

Ministerstwo
Zdrowia

www.gov.pl/zdrowie

NCK
NACZYNIA KRWIOTOKU
KRAJOWY INSTYTUT KRWI

www.gov.pl/nck

*twoja krew
moje życie*

www.twojakrew.pl

Kampania społeczna „Twoja krew, moje życie” realizowana w ramach programu polityki zdrowotnej pn. „Zapewnienie samowystarczalności Rzeczypospolitej Polskiej w krew i jej składniki na lata 2021-2026”, finansowana ze środków Ministra Zdrowia.

Uroczyste otwarcie siłowni zewnętrznej przy Szkole Podstawowej w Cermnie

Środa 20 marca upłynęła pod znakiem otwarcia ważnych inwestycji. W Cermnie nastąpiło uroczyste oddanie do użytku przyszkolnej siłowni.

W maju 2023 r. nasza szkoła złożyła wniosek o dofinansowanie na budowę Siłowni Plenerowej przy szkole w ramach projektu Zdrowie dla Płocka (...) od września przystąpiliśmy do realizacji działań zgodnie ze złożonym projektem, który zatytułowaliśmy „W zdrowym ciele zdrowa głowa” – środowiskowa akcja dotycząca zdrowia psychicznego – mówili w czasie otwarcia przedstawiciele młodzieży szkolnej w Cermnie. Celem głównym projektu jest propagowanie dbałości o zdrowie psychiczne i fizyczne wśród uczniów naszej Szkoły Podstawowej oraz ich rodzin zamieszkujących okoliczne wsie gminy Gąbin: Cermno, Plebanka, Przemysłów, Strzemeszno, Wymysle Polskie, Konstantynów i Stary Barcik. Mamy nadzieję, że uczniowie naszej szkoły, ich rodziny oraz społeczność lokalna skorzysta z tej inwestycji. Dzięki całemu projektowi i naszym dar-

czyńcom zyskaliśmy nie tylko siłownię plenerową, ale także sprzęt sportowy, który będzie nam służył – dodali.

Siłownia, powstała w ramach projektu, ma na celu zwiększenie aktywności sportowej i poprawę nie tylko kondycji fizycznej, ale poprzez wysiłek i przebywanie na świeżym powietrzu, również tej psychicznej.

Otwarcu siłowni zewnętrznej w Cermnie towarzyszył szereg atrakcji. Przybyli goście mogli obejrzeć taniec cheerleaderek w wykonaniu uczennic czermińskiej szkoły. Dla uczestników uroczystości przygotowane były także zawody sportowe oraz warsztaty psychologiczne pt. „Profilaktyka zdrowia psychicznego wobec wyzwań współczesności”. Siłownia została oficjalnie otwarta przez Burmistrza Miasta i Gminy Gąbin Krzysztofa Jadczaka oraz Dyrektora Szkoły Podstawowej w Cermnie, Marzenę Ledzion. Nastąpiło również poświęcenie siłowni – przez proboszcza parafii Cermno, ks. Stanisława Pietkiewicza. W uroczystościach wzięła udział nie tylko społeczność szkolna, ale również radni Miasta i Gminy Gąbin, przedstawiciele organizacji pozarządowych i strażacy.

Siłownia powstała dzięki pozyskaniu przez szkołę wsparcia zewnętrznego: z Fundacji Orlen, z budżetu Miasta i Gminy Gąbin oraz ze strony Rady Rodziców przy szkole podstawowej w Cermnie.

Opracowanie i fot.: W. Olszewski

GRA O ZDROWIE

W dniu 28 marca 2024 r. odbył się w Szkole Podstawowej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Nowym Grabin „Integracyjny Turniej Piłki Siatkowej w Kategorii Mieszanej”, który zakończył projekt GRA O ZDROWIE.

Projekt skierowany był do osób dorosłych w celu integracji międzypokoleniowej, promocji zdrowego stylu życia i wsparcia społecznego. W ramach projektu odbyły się zajęcia sportowe, spotkania z psychologiem i lekarzem. Dzięki Fundacji Orlen na sali gimnastycznej zostały zamontowane słupki do siatkówki oraz zakupiono piłki siatkowe. Przedsięwzięcie trwało od września 2023 r. do marca 2024 r.

Integracyjny turniej odbył się pod patronatem Burmistrza Miasta i Gminy Gabin, który zaszczylił swoją obecnością oraz uhonorował pucharami i medalami zwycięskie drużyny.

Wszyscy uczestnicy meczów mogli wzmocnić swoje siły, korzystając z przygotowanego poczęstunku.

Zajęcia organizowane w ramach projektu GRA O ZDROWIE przyniosły oczekiwane efekty, a osoby uczestniczące były bardzo zadowolone z organizacji i przebiegu działań projektowych.

*Opracowanie i fot.:
Szkoła Podstawowa w Nowym Grabin*

Wiosenny Rajd Pieszy

dla Mieszkańców Miasta i Gminy Gąbin

Wiosenny Rajd Pieszy otworzył cykl działań sportowych mieszkańców Miasta i Gminy Gąbin. We czwartek 21 marca młodzi i nieco starsi spotkali się na gabińskiej starówce, by wyruszyć w pieszą wędrówkę – w poszukiwaniu wiosny.

Rajd rozpoczął się rano na gabińskiej starówce. Uczestników przywitał Burmistrz Krzysztof Jadczak, który wraz z Młodzieżową Radą Miasta i Gminy Gąbin był organizatorem wydarzenia. Po zarejestrowaniu się w punkcie startowym cała grupa, licząca blisko 250 osób, wyruszyła w stronę gabińskiego kompleksu leśnego.

– Naszym podstawowym zamyśłem było umożliwienie naszym mieszkańcom jak najszerzego obcowania z przyrodą i punkt ten udało się w pełni zrealizować – mówiła Magdalena Osipowicz-Kansy, pracownik urzędu i koordynator całego projektu. Uczestnicy rajdu mieli okazję podziwiać gabińskie lasy, wsłuchać się w śpiew ptaków, poszukać pierwszych oznak wiosny. Był to również czas, by integrować się społecznie i budować relacje międzyludzkie. Młodzi i starsi mieli szansę poznać się lepiej, porozmawiać oraz wspierać podczas trudniejszych fragmentów trasy. Nie zapominajmy także o promocji zdrowego trybu życia i aktywności sportowej. Marsz przez wzniesienia, leśne doliny oraz pagórki był wyzwaniem, które przyniosło wymierne korzyści dla zdrowia psychicznego i fizycznego uczestników. Poza tym, taka forma aktywności sprzyjała budowaniu siły i wytrzymałości oraz poprawie ogólnej kondycji fizycznej i psychicznej. Wreszcie rajd przypominał wszystkim o znaczeniu zachowania i ochrony przyrody. Poprzez

bezpośredni kontakt z jej pięknem i bogactwem, uczestnicy mogli lepiej zrozumieć konieczność dbania o naszą planetę i troszczenia się o środowisko naturalne dla przyszłych pokoleń.

Rajd kończył się w Koszelówce, nad Jeziorem Zdrowskim – wspólnym grillowaniem (grill przygotowali i obsługiwali pracownicy gabińskiego ratusza) i odpoczynkiem.

Organizatorem rajdu był Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin oraz Młodzieżowa Rada Miasta i Gminy Gąbin. Wydarzenie było częścią projektu pn. „Wzmocnienie działania i podniesienie kompetencji Młodzieżowej Rady Miasta i Gminy Gąbin” realizowanego w ramach pomocy finansowej z budżetu Województwa Mazowieckiego w ramach instrumentu „Mazowsze dla Młodzieży”, na wykonanie którego Miasto i Gmina Gąbin pozyskało dofinansowanie zewnętrzne w wysokości 22 500 zł. W ramach projektu zaplanowano również wycieczkę do Warszawy dla członków Młodzieżowej Rady Miasta i Gminy Gąbin.

Opracowanie i fot.: W. Olszewski

*Zapraszamy
do Miasta i Gminy Gałbin*

